

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení dne 13. prosince 2016 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Veroniky Čeplové a přísedících Ing. MBA Ilji Mráčka a Michala Nejedlého, **t a k t o** :

obžalovaný

J . D . .

nar. Xxx v xxx, bývalý jednatel společnosti A-Services & Network, s.r.o., trvale bytem xxx, tohoto času ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici xxx,

je vinen, že

od přesně nezjištěné doby roku 2010 do 11.3.2011 v Praze, ačkoli jako bývalý jednatel společnosti A-Services & Network, s.r.o. (dále jen ASN), se sídlem Praha 1 Truhlářská 25, IČO: 26729612 a dále jako bývalý předseda představenstva společnosti Aventic International a.s. (dále jen AI), se sídlem Praha 1 Truhlářská 25, IČO: 27137112 věděl, služby poskytované od května roku 2007 podnikem Lesy České republiky, s.p. (dále jen LČR) jsou na základě Protokolu ze dne 22.10.2007 pouze služby poskytované společností AST do 30.9.2007, a to na základě „Smlouvy o poskytování poradenských služeb č. 1505/2007“ ze dne 28.5.2007, a tyto služby byly poskytovány pouze do 30.8.2007 a odměna za tyto služby byla podle prohlášení statutárních orgánů LČR a ASN ze dne 22.10.2007 k uvedenému datu uhrazena a od tohoto data si správu sítě ICT zajistí LČR samy, a navíc věděl, že dne 25.10.2007 jako jednatel společnosti ASN uzavřel se společností Transfinance a.s. „Smlouvu o provádění faktoringu účetních a směnečných pohledávek“ a na jejím základě postoupil na společnost Transfinance a.s. pohledávky z faktur uvedených níže pod bodem 5., za což společnost Transfinance společnosti ASN uhradila ve dnech 28. – 29. 11.2007 částku v celkové výši 14.395.221,86 Kč, přesto společně s D. F. nar. xxx, případně s další dosud neznámou osobou či osobami jednajícími za společnost The Washington Investment

Company LLC (dále jen WIC), která připravovala a později oznámila existenci sporu podle Dohody mezi ČSFR a Švýcarskou konfederací o podpoře a ochraně investic, s celkově vyčíslenou cenou všech pohledávek na částku cca 12mld. Kč, ačkoli předem jednak z toho, že ve druhé polovině roku 2010 oznámila společnost WIC podniku LČR, že po nich požaduje na základě faktur upřesněných v seznamu ze dne 8.11.2010 částku 221 688 102,- Kč, přičemž tato částka vycházela z faktur uvedených níže pod body 1 – 7), o čemž byl informován mimo jiné proto, že se jednání se zástupci LČR na straně zástupců WIC ve dnech 1.11. a 9.11.2010 zúčastnil, jednak od Mgr. Ondřeje Sekaniny, právníka, kterého společnost WIC najala pro tento spor i spor s LČR, věděl, že součástí i požadavku vůči ČR jsou i níže uvedené pohledávky pod body 1. – 7., tj. pohledávky v celkové výši 221.688.102,- Kč, které, jak věděl s ohledem na prohlášení ze dne 22.10.2007 nebyly jak ze strany společnosti AI, tak ze strany společnosti ASN oprávněné a navíc pohledávky pod bodem 5. již nelze znovu nárokovat s ohledem na smlouvu ASN ze dne 25.10.2007 se společností Transfinance, pomáhal Mgr. Ondřeji Sekaninovi tím, že mu předkládal dokumenty týkající se minimálně smluvních vztahů LČR se společnostmi ASN a AI a ačkoli byl později seznámen Mgr. Sekaninou s podstatou „Oznámení o existenci sporu“, které sestavil Mgr. Sekanina a zaslal Ministerstvu Financí ČR, a tedy věděl, že WIC nárokuje mimo jiné i pohledávky uvedené níže pod body 1. – 7., tedy neoprávněné pohledávky, mezi nimi pohledávky pod bodem 5. již postoupené smlouvou ze dne 25.10.2007 na společnost Transfinance a tudíž je nárokovat nelze, Mgr. O. Sekaninu ani nikoho jiného na tyto skutečnosti neupozornil a naopak se zúčastnil i jednání se zástupci Ministerstva financí ČR dne 11.3.2011, které na základě podaného Oznámení o existenci sporu na MF ČR proběhlo, a při tomto jednání mimo jiné pracovníkům MF ČR právě vznik těchto údajně oprávněných nároků vysvětloval, tedy vysvětloval smluvní vztahy mezi společnostmi, jichž byl jednatelem a LČR, které se týkaly i následujících smyšlených pohledávek za LČR v následujícím rozsahu:

- 1) od dodavatele společnosti A-Services & Network, s.r.o. faktura č. 2102070101 ze dne 31.12.2007 ve výši 26.250.000,- Kč z důvodu porušení čl. 5 Smlouvy ze dne 25.5.2007 - pokuta za ušlý zisk za období 11/2007 - 05/2008,
- 2) od dodavatele The Washington Investment Company LLC faktura č. 200900102 ze dne 8.11.2010 na částku 70.892.164,- Kč z důvodu penále z prodlení úhrad faktur ke dni 8.11.2010,
- 3) od dodavatele Aventic International a.s. faktura č. 8101070203 ze dne 31.12.2007 na částku 59.907.740,- Kč z důvodu nákladů a ušlého zisku z plánovaného obratu společnosti v rámci obchodního konceptu č. 0108/2007,
- 4) od dodavatele společnosti Aventic International a.s. faktura č. 8101070204 ze dne 31.12.2007 na částku 22.638.633,- Kč z důvodu vyčíslení storno poplatků a ostatních nákladů smluvních dodavatelů,
- 5) faktury společnosti A-Services & Network, s.r.o. postoupené na společnost The Washington Investment Company LLC, a to faktura č. 2102070064 ze dne 5.10.2007 na částku 1.961.120,- Kč, faktura č. 2102070072 ze dne 1.12.2007 na částku 4.592.686,- Kč, faktura č. 2102070069 ze dne 1.11.2007 na částku 3.985.605,- Kč, faktura č. 2102070071 ze dne 1.12.2007 na částku 1.000.000,- Kč, faktura č. 2102070073 ze dne 1.12.2007 na částku 4.019.820,- Kč, faktura č. 2102080001 ze dne 1.2.2008 na částku 8.865.500,- Kč,
- 6) od dodavatele společnosti A-Services & Network, s.r.o. faktura č. 2102070061 ze dne 28.9.2007 na částku 5.319.300,- Kč z důvodu servisních prací provedených na základě Smlouvy ze dne 25.5.2007,

7) od dodavatele společnosti The Washington Investment Company LLC faktura č. 200900104 ze dne 23.6.2009 na částku 12.255.234,- Kč,

přičemž, na základě jednání dne 11.3.2011 byly vysloveny další požadavky MF ČR na objasnění podstaty věci, které již nikdo ze společnosti WIC nesplnil a MF ČR tento spor odmítlo a odmítlo i možnost uzavření dohody o narovnání, která byla při jednání 11.3.2011 uvažována,

t e d y : usnadnil jinému, aby se dopustil jednání bezprostředně směřujícímu k obohacení jiného tím, že uvede někoho v omyl a způsobí tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchal:

pomoc k pokusu zločinu podvodu podle § 24 odst.1 písm. c), § 21 odst.1 a § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku,

z a c o ž s e o d s u z u j e :

Podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku a § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání sedmi (7) let.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s dozorem.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se současně ruší výrok o trestu z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12.1.2012, sp. zn. 57 T 5/2011, který nabyl právní moci dne 27.2.2013, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením pozbyla podkladu.

O d ů v o d n ě n í :

Z důkazů provedených u hlavního líčení a po jejich vyhodnocení podle § 2 odst. 6 tr. řádu dospěl Městský soud v Praze k následujícím skutkovým zjištěním a závěrům:

Obžalovaný J. D. byl dříve jednatelem společnosti ASN a předsedou představenstva společnosti AI, obě tyto společnosti během roku 2007 spolupracovaly s podnikem LČR, nejdříve na základě řádných smluvních vztahů, později na základě smlouvy o poskytování poradenských služeb č. 1505/2007, která nejprve byla uzavřena mezi obžalovaným a LČR zastoupenými Ing. J. s datem 25.5.2007 (přeškrtnuto na datum 29.5.2007), a měla být platná od 1.6.2007 do 31.5.2008, tedy měla neobvykle dlouhou lhůtu platnosti, později byla nahrazena shodnou smlouvou se stejným číslem s datem 28.5.2007, která měla platit od 1.6.2007 do 30.9.2007. Není zřejmé, proč – byť v odděleném procesu - nebyl minimálně pro zločin porušení povinností při správě cizího majetku dle § 220, anebo porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 tr. zákoníku před soud postaven i tehdejší vedoucí odboru ICT LČR Ing. M. J., neboť již v přípravném řízení bylo prokázáno, že smlouva – smlouvy č.1505 byly uzavřeny s jeho vědomím, ovšem aniž by jejich uzavření předcházelo řádné výběrové řízení jak by bezpodmínečně mělo, a aniž by tyto smlouvy byly schváleny právním odborem LČR a aniž by o ni kdokoli jiný z LČR kromě právě ing. J. věděl, čemuž

koresponduje fakt, že mimo jiné tyto smlouvy nebyly zařazeny do přehledu podepsaných smluv na OICT, který Ing. J., poté, kdy s ním byl z uvedeného důvodu okamžitě zrušen pracovní poměr v LČR, předal při svém odchodu generálnímu řediteli LČR (Ing. V. D.).

Přestože smlouva 1505/2007 byla uzavřena v rozporu se všemi zákonnými pravidly a bez vědomí vedení LČR, přesto na základě této smlouvy pracovníci společnosti ASN do sídla LČR docházeli a určitou práci pro LČR zde vykonávali. Poté, kdy LČR odmítalo proplácet faktury společnosti ASN, situace vyvrcholila tím, že do sídla LČR pracovníkům ASN byl zamezen vstup a situace vygradovala tím, že výkonem generálního ředitele pověřený Ing. V. D., PhD podepsal dne 22.10.2007 (č.l. 1201) společně se statutárním zástupcem společnosti ASN, tj. prokuristou F. M. (a provozním ředitelem K. P.) „Protokol o předání“, v němž mimo jiné smluvní strany shodně konstatují, že služby byly společností ASN poskytovány do 30.9.2007 na základě smlouvy ze dne 28.5.2005 a k dnešnímu dni byla uhrazena společností ASN odměna za služby poskytované do 30.8.2007. Dále se v protokolu uvádí, že v termínu do 19.10.2007 byly tyto služby poskytovány bez smluvního základu se souhlasem LČR, na základě pověření vedoucího odboru OICT Ing. J., přičemž vypořádání tohoto plnění bude až předmětem dalšího jednání, a dále strany konstatují, že mezi nimi neexistuje další smluvní vztah a ASN se zavazuje, že od 19.10.2007 nebude provádět žádný monitoring, sledování infrastruktury a sítě ICT a uživatelů LČR, nebude se připojovat k síti LČR a vykonávat v ní další činnosti a strany konstatují, že od 22.10.2007 si LČR budou správu sítě ICT zajišťovat samy.

Z originálu dohody o zrušení smlouvy ze dne 7.8.2007 č. 0108/2007 uložené v příloze spisu č.11, v níž Ing. J. mylně zde nejprve uvedené datum smlouvy 8.7. poznámkou opravil na 7.8, která je opatřena originálním podpisem Ing. J. a originálním razítkem firmy AI a podpisem obžalovaného (mimochodem podpisem zcela shodným jako právě na smlouvě ze dne 7.8.2007 i jako například na fakturách spol. ASN v razítku této firmy) vyplývá, že touto Dohodou LČR a AI odstupují od smlouvy o dílo ze dne 7.8.2007 č.0108/2007. Datum podpisu této dohody je zde – dle Ing. J. opět mylně uvedeno 9.7., přičemž ve skutečnosti šlo o datum 8.8., tedy smlouvu ze dne 7.8. zrušili společnou dohodou ihned následující den. Vysvětlení o omylu v datech a pouhé jednodenní platnosti smlouvy soud Ing. J., na rozdíl od mnoha jeho jiných tvrzení uvěřil, neboť těžko mohli oba jmenovaní již dne 9.7.2007 rušit smlouvu, která měla datum 7.8.2007, tedy měla by vzniknout až o měsíc později.

Z uvedeného je patrné, že pokud - jak bude níže uvedeno - WIC při zamýšleném a později oznámeném sporu s Českou republikou měla v úmyslu mimo jiné uplatnit i plnění z údajných pohledávek uvedených pod bodem 1. – 7. výroku rozsudku, pak jednoznačně minimálně obžalovaný musel vědět, že tyto nároky jsou neexistující, tedy neopodstatněné, neboť po datu 30.8.2007, v žádném případě společnosti ASN a AI nemohly podniku LČR dodávat služby na základě žádného smluvního vztahu, tím méně smlouvy ze dne 25.5.2007, která byla nahrazena smlouvou s datem 28.5.2007, resp. Smlouvy s AI ze dne 9.8.2008, neboť ta byla zrušena a *tudíž během jediného dne její platnosti jen těžko mohly firmě AI vzniknout náklady vyčíslené dvěma fakturami ze dne 31.12.2007*. Bez ohledu na to, o kterou smlouvu se mělo jednat (jak již řečeno, z protokolu o předání č. l. 1201 ovšem vyplývá, že strany akceptovaly smlouvu s datem 28.5.2007, tedy smlouvu platnou pouze do 30.9.2007). Z „Protokolu o předání (viz. č.l. 1201) je tak zřejmé, že ze smlouvy ze dne 25.5.2007, ani ze smlouvy ze dne 28.5.2007, ani z žádné jiné nemohly společnosti ASN a AI Lesům ČR *po datu 30.8.2007* jakékoli plnění poskytovat, do prostor LČR byl jejich pracovníkům zamezen přístup a LČR si nadále správu sítě ICT zajišťovaly samy. Ze stejného důvodu je naprosto neoprávněný požadavek údajně ušlého zisku, když, jak výše uvedeno, smluvní strany v

protokole ze dne 22.10.2007 konstatují, že ke dni 30.8.2007 jsou všechny vzájemné pohledávky vyrovnány, tedy odměna za služby společnosti ASN je podnikem LČR uhrazena v plné výši. Pokud by v souvislosti se správou sítě ICT měly ještě existovat v dané době nějaké další pohledávky nějaké další společnosti obžalovaného (konkrétně společnosti AI, s níž rovněž ing. J. uzavřel dne 7.8.2007 smlouvu o odběru technologií za částku 149,7 mil. Kč a to opět bez vědomí vedení LČR a bez předchozího výběrového řízení, která byla oboustrannou dohodou ze dne 8.8.2007 (s nesprávně uvedeným datem 9.7.2007) podepsanou ing. J. a obžalovaným zrušena, tak by zajisté i tyto pohledávky související se správou sítě ICT byly v protokolu ze dne 22.10.2007 zachyceny. Obžalovaný proto jednoznačně při přípravě Oznámení o existenci sporu, které pro WIC (stejně jako předtím pro spor WIC s LČR) připravoval mgr. O. Sekanina a dále při jednání na MF ČR dne 11.3.2011 věděl, že pokud právníkovi Mgr. Sekaninovi (který byl WIC zplnomocněn podklady sporu analyzovat a na základě výsledku analýzy případně podat Oznámení o existenci sporu na MF ČR) mimo jiné vysvětluje genezi smluvních vztahů mezi jeho společnostmi AI a ATN a LČR a údajné závazky pro LČR z nich vyplývající, tak pokud jde o plnění v bodech 1. – 7., jsou tato neoprávněná, nadto si musel nutně uvědomovat, že faktury společnosti ASN uvedené pod bodem 5. výroku rozsudku jsou faktury, které v žádném případě, i kdyby nárok na plnění z nich byl oprávněný (což, jak zjistil soud- viz i rozsudek pod zn. 57 T 5/2011 – nebyl), nemůže společnost WIC vůči komukoli dalšímu již uplatňovat, když smlouvou ze dne 25.10.2007 obžalovaný pohledávky na LČR prodal společnosti Transfinance za celkovou částku 14.395.221,86 Kč, a tuto částku dostal od společnosti Transfinance zaplacenou.

Z dokumentace sporu s LČR, tj. ze seznamu vydaných faktur, které sloužily jako podklad pro podání žaloby ke dni 31.7.2010 (čl. 811) a dále jako podklad k podání žaloby k datu 8.11.2010 (čl. 812) vyplývá, že nejprve na základě faktur uváděných v rozsudku pod bodem 1, 3, 4, 5, 6, a 7) včetně faktury další, požadovala společnost WIC od podniku LČR 214 761 067 Kč a ke dni 8.11.2010 již částku 221 688 102 Kč, a to na základě totožných faktur jako jsou pod body 1 – 7) uvedeny ve výroku rozsudku. Přitom z výpovědi obžalovaného i dalších svědků a to především svědkyně JUDr. Zuzany Smítkové (právníčky LČR) a tomu korespondujících listinných důkazů (předávací protokoly a další) vyplývá, že obžalovaný se společně s Mgr. Sekaninou účastnil jednání s LČR 1. a 9.11.2010, přičemž při jednání dne 9.11.2010 byl předložen seznam faktur v rozsudku uvedených.

Vzdor tomu, jak bude níže uvedeno, obžalovaný s Mgr. Sekaninou spolupracoval, nejméně pětkrát se s ním setkal, a společně s D. F. mu předával potřebné dokumenty, obžalovaný sám uvedl, že za sebe objasňoval vztahy mezi jeho bývalými společnostmi a LSČ, totéž vysvětloval pracovníkům MF při jednání dne 11.3.2011. Jestliže obžalovaný, jak bude i níže uvedeno, věděl alespoň přibližně důvod plánovaného sporu společnosti WIC s ČR a jestliže věděl, jak i doznal, že součástí náhrady škody, kterou WIC po ČR míní požadovat jsou i údajné pohledávky z faktur uvedených pod bodem 1. – 7., ať už se zbytkem podstaty sporu byl detailně seznámen, anebo ne, věděl minimálně to, že WIC nárokovaná částka ve výši 221.688.102,- Kč je naprosto neoprávněná, a nelze ji vymáhat, dokonce v určité části je vymáhána duplicitně, neboť za ni bylo již zaplacenou společností Transfinance. Minimálně v této části byl obžalovaný odpovědný za to, že spolupracoval se společností WIC na vymožení částky 221.688.102,- Kč požadované ve sporu s ČR, ačkoli věděl, že jde o nárok neoprávněný. Přestože to jako jediný z trojce: Mgr. Sekanina, D. F. a J. D. bezpečně musel vědět především on, neboť mimo jiné byl den následující po podepsání protokolu ze dne 22.10.2007 s obsahem tohoto protokolu prokuristou M. seznámen, a ačkoli to byl on, kdo dne 25.10.2007 údajné pohledávky společností ASN převedl úplatně na společnost Transfinance (opět za situace, kdy předem věděl, že jde o pohledávky neoprávněné), přesto ani Mgr.

Sekaninu, který jako právník shromažďoval podklady pro analýzu právních okolností sporu a tedy i možnost vyvolat spor s ČR (předtím s LČR), a proto mimo jiné i na základě obžalovaným předložených dokladů a jeho vysvětlení toto oznámení koncipoval a později odeslal na MF ČR, ani nikoho jiného na tuto skutečnost neupozornil a neupozornil ani zástupce MF při schůzce 11.3.2011, ačkoli, jak sám uvedl a jak bylo z výpovědí svědků zjištěno, to byl obžalovaný, kdo především vysvětloval genezi vztahu mezi LSČ a společnostmi ATN a AI.

Soud tyto okolnosti zjistil především z výpovědi samotného obžalovaného, z výpovědí svědků i listinných důkazů, jak bude níže uvedeno.

Ještě před konstatováním a rozbořem těchto důkazů je nutno upozornit na to, co vyplývá i z výrokové části rozsudku, že soud oproti obžalobě skutkový děj poněkud upravil a omezil.

Jednak se soud nepřiklonil k závěru, který je uveden v závěru odůvodnění obžaloby a který opakoval státního zástupce ve své závěrečné řeči o tom, že se obžalovaný měl dopustit pokusu podvodu pokračujícím jednáním. Nejde ani tak o to, že z petitu obžaloby, konkrétně ze závěru prvního odstavce na str. 3 je zřejmé, že státní zástupce podvodný úmysl vztahuje pouze na jednání obžalovaného, kterým se pokusil uvést v omyl zástupce MF ČR a způsobit tak na majetku ČR škodu ve výši 12 miliard Kč, přičemž na straně 2 obžaloby podobné tvrzení o úmyslném podvodu včetně vyčíslení škody chybí a chybí i v závěrečném právním označení skutku. Tento eventuální formulační nedostatek včetně označení trestné činnosti v pasáži „tím spáchal“, kde se rovněž o pokračující tr. činnosti nehovoří, není podstatný, podstatné podle názoru soudu je, že ve vztahu k podniku LČR se obžalovaný jednáním popsaným na str. 2 obžaloby nemohl dopustit zločinu podvodu žádnou formou. Jak bude i níže uvedeno, z pořízených důkazů vyplývá, že není vůbec zřejmé, proč nebyl, byť v odděleném procesu, postaven před soud Ing. J. minimálně za tr. čin kvalifikovaný jako úmyslné porušení povinností při správě cizího majetku ve smyslu § 220, respektive porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 tr. zákoníku, když z důkazů pořízených v přípravném řízení jednoznačně vyplývá, že smlouvy uvedené v petitu obžaloby Ing. J. jako ředitel příslušného odboru LČR podepsal naprosto vědomě, smlouvu ze dne 7.8.2007 vzápětí Dohodou podepsanou s obžalovaným (s chybně uvedeným datem 9.7.2007) zrušil, přičemž ostatní dvě smlouvy nezrušil, navíc pověřený generální ředitel LČR Ing. D. svým podpisem na protokolu ze dne 22.10.2007 potvrdil, že podnik LČR akceptuje smlouvu č. 1505/2007 ze dne 28.5.2007, která platila do 30.9.2007. Navíc ze všech svědeckých výpovědí i dalších důkazů vyplývá, že pracovníci LČR viděli v prostorách LČR vykonávat určitý rozsah prací pracovníky spol. ASN, za tyto služby jim bylo zapláceno, o čemž rovněž svědčí protokol ze dne 22.10.2007 (čl. 1201). Je tedy otázkou, jak za této situace, byť fakturami, v nichž byly neoprávněné požadavky, mohl obžalovaný kohokoliv z podniku LČR uvést v omyl a proč (viz i v závěru tohoto odůvodnění uvedená reakce soudu na závěrečnou řeč státního zástupce) *nepovažuje státní zástupce za uvedení v omyl* pohledávky ze smlouvy ze dne 28.5.2007, *ačkoli byla rovněž* podepsána bez výběrového řízení a vědomí vedení LČR a obsahově byla – až na dobu platnosti- zcela shodná jako smlouva ze dne 25.5.2007.

Pokud se obžalovaný domáhal na základě smluv podepsaných statutárním orgánem LČR zaplacení určitých služeb, které ovšem nebyly provedeny, pak by šlo o civilní spor o náhradu škody, který by musel soud vyřešit v řízení občanskoprávním, v němž by se mimo jiné zabýval i platností uvedených smluv, resp. požadavky z nich vyplývajícími. Pokud jde o platnost či neplatnost smluv uváděných v obžalobě, soud hodnotí jejich platnost takový

význam jako orgány činné v přípravném řízení nepřikládal, jak řečeno otázkou platnosti či neplatnosti smluv a z toho vyplývající konsekvence ve vztahu k majetkovým nárokům LČR na jedné straně a bývalým firmám obžalovaného na straně druhé, by musel vyřešit občanskoprávní senát, který v případě, že by dospěl k závěru o neplatnosti smlouvy s firmou ASN, by se musel zabývat otázkou případného bezdůvodného obohacení podniku LČR za práce skutečně vykonané pracovníky firmy ASN na základě smlouvy č. 1505/2007 a poté na základě případného rozhodnutí soudu o nedůvodném obohacení by LČR požadovanou částku vyplývající z nesporných faktur, byly povinny spol. ASN uhradit. Trestněprávní senát Městského soudu v Praze v žádném případě k řešení této otázky nemá kompetence senátu civilního, proto dané otázky posuzoval pouze jako otázky předběžné, přičemž na základě důkazů, jejichž rozbor bude níže uveden, dospěl ohledně faktur uvedených pod bodem 4 a 5) rozsudku, tj. faktur spol. AI ze dne 31.12.2007 k závěru, že tyto faktury jsou naprosto neoprávněné, k žádným nákladům a ušlému zisku z důvodu plánovaného obratu nemohlo dojít včetně stornopoplatku, a to především proto, že daná smlouva byla den následující po jejím uzavření vzájemnou Dohodou mezi LČR, zastoupenými ing. J., a spol. AI, zastoupenou obžalovaným, zrušena, a proto ani společnost AI (jak je i potvrzeno listinným dokladem LČR) žádné plnění společnosti LČR nedodala, proto ji nemohly vzniknout žádné náklady za cokoliv.

Jak řečeno, soud nepřikládal takový význam hodnocení platnosti či neplatnosti smlouvy č. 1505/2007 ať již s datem 25.5.2007 (respektive s datem 29.5.2007) či s datem 28.5.2007, stejné se týká smlouvy se společností AI ze dne 7.8.2007 (která byla vzápětí společnou dohodou obžalovaného s ing. J. zrušena). Ačkoli je zřejmé, že Ing. J. tyto smlouvy zcela vědomě podepsal bez vědomí vedení LČR a bez povinného vypsání výběrového řízení, přesto ze všech důkazů vyplývá, že sice firma AI žádné plnění LČR nedodala a proto ani na žádné plnění nebyly vystaveny faktury, ovšem co se firmy ASN týká, pracovníci firmy ASN určitý rozsah práce pro LČR v kritickou dobu vykonávali a pro nesouhlas LČR s další jejich spoluprací poté, kdy protiprávní jednání ing. J. bylo LČR odhaleno, tuto spolupráci podnik LČR ukončil protokolem ze dne 22.10.2007. Na rozdíl od pozornosti, která byla v přípravném řízení věnována otázce platnosti, či neplatnosti těchto smluv a právních důsledků z nich obžalobou vyvozovaných (kterými se, pokud jde o společnost ASN, již dříve v rámci civilního i trestního řízení soudy zabývaly), se nyní soud při hlavním líčení soustředil na dokazování, zda pohledávky z faktur uvedených pod body 1. – 7., byly oprávněné anebo ne, a jaké vědomí o tom obžalovaný měl, anebo mohl mít. Jak vyplývá z výše uvedeného, je mimo vší pochybnost zřejmé, že obžalovaný který byl seznámen s protokolem ze dne 22.10.2010 bez ohledu, co k tomu v hlavním líčení uvedl, nutně musel vědět, že veškeré tyto požadavky jsou neoprávněné, navíc v určité části duplicitní, neboť téměř vzápětí, tj. 25.10.2007, tyto prodal společnosti Transfinance, za tento podvod byl obžalovaný odsouzen rozsudkem Městského soudu v Praze dne 12.1.2012, pod sp. zn. 57T 5/2011. Pokud jde o rozsah škody, na pokusu o jejíž vznik se obžalovaný formou pomoci podílel, tak soud se na rozdíl od obžaloby a závěrečného přednesu státního zástupce domnívá, že na základě provedených důkazů bylo možno obžalovanému prokázat pouze pomoc ke vzniku budoucí škody v celkové výši 221.688.102,- Kč, což odpovídá plněním z faktur pod body 1. – 7 výrokové části rozsudku, tj. faktur, které údajně mají původ ve smluvních vztazích mezi bývalými firmami obžalovaného a podnikem LČR. Naopak, byť obžalovaný sám doznal, že s celkovou sumou uváděnou v Oznámení o existenci sporu Mgr. Sekaniny i důvody jejího vzniku rámcově seznámen byl, dle názoru soudu nebylo prokázáno, že by byl detailně seznámen s jednotlivými dalšími položkami, které v globálu požadovanou částku do 12mld Kč představovaly, ani s tím, jakým výpočtem a na základě jakých vlastně dokumentů k těmto dalším jednotlivým sumám ve svém oznámení (viz čl. 1951-1952) v bodě ad 12) mgr.

Sekanina dospěl, ani že by mgr. Sekaninovi, či někomu jinému k prokázání této podstatné části nároku obstarával podklady, či podával vysvětlení, včetně dokumentu uvedeného v příloze Oznámení ad) 24, anebo jakéhokoli jiného, včetně znaleckého posudku ohledně ocenění nemovitostí na částku cca 755 tis. Kč, o jehož existenci- jak obžalovaný u hlavního líčení i doznal - věděl, neboť ho jménem svých v dané době pod WIC převáděných firem pro účely akvizičního procesu sám vyžádal. Nadto ze zpráv v tehdejších médiích spor mezi podnikem LČR a společnostmi obžalovaného byl všeobecně znám. Navíc, byť lze dovozovat z pozice bývalého jednatele a předsedy představenstva společností ASN a AI, že to byl právě obžalovaný, který minimálně napomáhal sestavit dopis uváděný v obžalobě na straně 2, tj., dopis ze dne 26.7.2010 a nebo, že byl minimálně s jeho obsahem předem seznámen, žádné konkrétní důkazy o tomto tvrzení obžaloby (krom poměrně logické dedukce) v přípravném řízení, ani v hlavním líčení obstarány nebyly, což není podstatné, neboť vinu obžalovaného bylo možno dovodit z jiných, a to objektivních důkazů, především z existence smlouvy o postoupení pohledávek, kterou obžalovaný za společnost ASN dne 25.10.2007 se společností Transfinance a.s. uzavřel a z Protokolu o předání mezi firmou ASN a výkonem funkce generálního ředitele tehdy pověřeným Ing. D. za LČR, (č. l. 1201), čemuž korespondují i výpovědi svědků, i další listinný materiál, mezi nimi i předávací protokoly, jak bude níže uvedeno. Z těchto důkazů soud dovozoval subjektivní stránku jednání obžalovaného, tedy vědomost o zcela neoprávněných požadavcích společnosti WIC na vyplacení částky 221.688.102,- Kč, a to bez ohledu na skutečnost, že D. F. poté, kdy bylo zrušeno usnesení, jímž mu bylo sděleno obvinění a novým již nahrazeno nebylo, v pozici svědka již k věci odmítl vypovídat. Současně při takto omezeném skutkovém ději oproti obžalobě je bez významu, kdo ve skutečnosti psal dopis jménem společnosti WIC dne 26.7.2010 a zda vůbec v tomto dopisu uváděný manager společnosti existuje, anebo ne, a pokud ano, zda jde o osobu reálně funkci manažera vykonávající, anebo bílého koně, a jakou vůbec úlohu v celém případě zastával Z. Š., ve vztahu k němuž lze i s ohledem na výpověď svědkyně S. uvažovat, že byl osobou najatou pouze v pozici tzv. „bílého koně“. Uvedenému by korespondoval fakt, že Z.Š., pokud by skutečně firmu WIC ovládal a měl zájem na výši jejího majetku, by se zřejmě aktivně zapojil do přípravy arbitráže, případně jednání s pracovníky MF ČR a vyhověl by požadavkům na doplnění materiálů dle žádosti ministerstva po jednání dne 11.3.2011, po kterém již WIC žádné kroky nepodnikla, přestože utrpěla údajně ztrátu 12 mld. Kč.

Kdo fakticky společnost WIC ovládal, zda to byl obžalovaný, anebo D. F., anebo oba dva, anebo osoba třetí, se v průběhu přípravného řízení, ani hlavního líčení nepodařilo prokázat, bezpečně bylo prokázáno, že oba vystupovali jako zástupci dceřiné společnosti WIC, tj. společnosti Sei Group, a tuto jejich pozici, především zástupci MF při jednání dne 11.3.2007 akceptovali.

Jedním z pro rozhodnutí soudu o vině či nevině obžalovaného, tedy o subjektivní stránce jeho jednání, důležitých důkazů je v bodě 8) oznámení mgr. Sekaniny uváděné předběžné vyčíslení údajné škody cca 220 Kč na základě ze smlouvy ASN a LČR V této souvislosti právník uvádí, že větší část pohledávek AI a ASN za LČR byla postoupena na WIC, a přesto, že přílohou tohoto oznámení je seznam vydaných faktur k 8.11.2010 a přesto, že mezi nimi figurují všechny faktury prodané společnosti Transfinance, o smlouvě ze dne 25.10.2007 a Dohodě o odstoupení od smlouvy ze dne 9.8.200, ani o Protokolu ze dne 22.10.2007 zde není ani zmínka, což by nutně být musela, pokud by tyto dokumenty obžalovaný společně s dalšími s nimi souvisejícími doklady právníkovi WIC v rámci své součinnosti předložil. Naopak mgr. Sekaninovi bylo předloženo čestné prohlášení ing. J., v němž se tvrdí, že práci pro LČR vykonávala firma AI. Toto tvrzení v čestném prohlášení je naprosto nevěrohodné s ohledem na obsah protokolu ze dne 22.10.2007 a obsah Dohody ze

dne 9.8.2007, kterou ing. J. podepsal a jejíž vznik ve svých výpovědích vysvětloval tím, že smlouva s AI mu byla dne 7.8.2007 obžalovaným podstrčena k podpisu a když si to uvědomil, okamžitě ji zrušil a přestal nadále obžalovanému věřit. V hlavním líčení k čestnému prohlášení zcela nelogicky uvedl, že šlo o legraci.

V dané souvislosti není podstatná argumentace obhajoby v souvislosti s důkazy, které doplnila, tj. nabídka společnosti Transfinance na odkoupení zmíněných pohledávek, neboť tato nabídka je až ze 7.11.2011, zatímco jednání na MF se uskutečnilo o 8. měsíců dřív, tj., dne 11.3.2011, navíc z výpovědi svědkyně JUDr. N., která za společnost Transfinance jednala, vyplynulo, že k tomuto odkupu pohledávek nikdy nedošlo. K tomu soud poznamenává, že ani dojít nemohlo, jak vyplývá z rozsudku zdejšího soud pod sp. zn. 57T 5/2011 který je z 1.2.2012. Stejně tak je nevýznamná výpověď Mgr. D. M., neboť ten se vyjadřoval k událostem, které proběhly až po datu 11.3.2011. Pokud jde ovšem o výpověď Mgr. M. v přípravném řízení i v hlavním líčení, z jeho výpovědi mimo jiné ve vztahu k posouzení, kdo vlastně stál za společností WIC, vyplývá, že pokud jde o uvažovaný prodej společnosti WIC v době pozdější, tak o této možnosti svědek M. jednal nikoliv s obžalovaným, nýbrž s D. F., který mu koncem léta sdělil, že s celým pokusem o prodej WIC končí.

Rozsah trestné činnosti, tedy i rozsah do budoucna ČR plánovaného vzniku škody soud omezil mimo jiné i s ohledem na výpověď nově v hlavním líčení vyslechnuté svědkyně S., tehdejší přítelkyně D.a F., i dalších dvou svědků, z nichž vyplývá, že za vůdčí osobu při jednáních za společnost WIC pokládali právě D.a F.. Při absenci dalších důkazů nebylo možno jednoznačně určit, kdo vlastně měl vedoucí úlohu při zastupování zájmů společnosti WIC, spolehlivě bylo možno uzavřít, že Z.Š. znal a často navštěvoval D. F., zatímco obžalovaný Z.Š. neznal vůbec. Z Oznámení o existenci sporu vypracovaného Mgr. Sekaninou je zřejmé, že Mgr. Ondřej Sekanina v dopise ministru financí ČR M. Kalouskovi 19) pouze předběžně odhaduje celkovou škodu, respektive ušlý zisk, který WIC vznikl, na částku 12 miliard Kč, s tím, že si vyhrazuje právo tuto částku dále upřesňovat. Jediným bližším vyčíslením části této sumy je pod bodem 8. oznámení uváděná částka cca 220 milionů za neuhrazené faktury, přičemž seznam neuhrazených faktur je v příloze č. 12 oznámení. Jak řečeno, jde o faktury společností ASN vůči společnosti LČR a dvě faktury společnosti AI, mezi nimi jsou všechny faktury v dané době již od roku 2007 prodané Transfinancím. Z obsahu tohoto oznámení pod bodem 5., k čemuž je příloha č. 6., vyplývá, že Mgr. Sekanina uvádí jako podklad vzniku těchto faktur Smlouvu ASN s LČR ze dne 29.5.2007 a dále v textu uvádí, že tato smlouva měla platit od 1.6.2007 do 31.5.2008. Mezi těmito smlouvami není smlouva ze dne 28.5.2007, která byla i dle obžalovaného na žádost ing. J. pro údajný nesouhlas LČR vzápětí uzavřena jen na dobu 4 měsíců, mezi těmito doklady zejména absentuje protokol o ukončení spolupráce ze dne 22.10.2007 a Smlouva o postoupení pohledávek mezi ATN a Transfinancemi ze dne 25.10.2007, stejně jako absentuje Protokol ze dne 22.10.2007 a Dohoda ze dne 9.8.2007, jak již bylo výše zmíněno.

Z toho je zřejmé, že obžalovaný právníka o smluvních podkladech svých bývalých společností s LČR informoval neúplně a mylně a předával mu neúplné podklady, na druhou stranu žádným důkazem není podloženo, že by obžalovaný o vyčíslení zbývajících částek do výše cca 12 miliard věděl, a z žádného důkazu nevyplývá, že by k tomuto předběžnému vyčíslení a jeho rozdělení na jednotlivé finanční požadavky poskytl Mgr. Sekaninovi nějaké podklady právě on.

Pro posouzení subjektivní stránky jednání obžalovaného je podstatné, že součástí Oznámení pro MF ČR je viz. ad)14 pod čarou na str. 1950 e-mailová korespondence

obžalovaného s JUDr. Pavlem K. ze dne 17.9.2009 a dopis adresovaný na LČR ze dne 26.7.2010 – viz příloha č. 13. Z tohoto důkazu, jakož i z e-mailové komunikace mezi jmenovaným v době od 7.9. do 17.9., vyplývá, že obžalovaný byl velmi dobře informován o nárocích společností ASN a AI vůči státnímu podniku LČR, přičemž navrhuje osobní jednání bez účasti zástupců WIC a zároveň uvádí, že bude za WIC patřičně zplnomocněn.

To, že obžalovaný informoval Mgr. Sekaninu neúplně a v daném důsledku mylně, vyplývá i z bodu 6 Oznámení Mgr. Sekaniny, v němž se uvádí, že dne 7.8.2007 byla uzavřena smlouva se společností AI, přičemž LČR tuto spolupráci jednostranně ukončily v prosinci 2007. Ani toto pravdě neodpovídá, není k tomu žádný důkaz, LČR s obžalovaným, resp. s jeho firmou ukončily spolupráci protokolem ke dne 22.10.2007. Jestliže toto svoje tvrzení Mgr. Sekanina opírá o přílohu č. 10, tj. čestné prohlášení Ing. J., o kterém Ing. J. v hlavním líčení tvrdil, že ho vytvořil pro legraci, tak jak již řečeno, obsah tohoto čestného prohlášení faktickému stavu, který koresponduje Dohodě o zrušení smlouvy ze dne 7.8.2007 a protokolu na čl. 1201, neodpovídá.

Obžalovaný J. D., se k věci obšírně vyjadřoval, jak v přípravném řízení, tak v úvodu i v průběhu hlavního líčení. V přípravném řízení uvedl, že se státním podnikem LČR spolupracovaly společnosti Aventic International a.s. (dále též „Aventic“) a A-Services & Network, s.r.o. (dále též „ASN“), a to v období roku 2007-2008. Spolupráce vznikla na základě výběrového řízení, kdy byli osloveni na základě zkušeností skupiny A-GROUP ve státním sektoru, s tím, že zastoupení skupiny A-GROUP bylo i v Hradci Králové. Mezi oběma společnostmi a státním podnikem Lesy České republiky, s.p. (dále též LČR) byly uzavřeny smlouvy, kdy některé se týkaly dílčích dodávek výpočetní techniky, ale primární smlouva byla smlouva o správě ICT v LČR. Vždy uzavření smlouvy předcházelo výběrové řízení. Ví, že se na subdodávkách podílely i jiné společnosti, tedy ví, že se výběrových řízení zúčastnily i jiné společnosti, aktuálně si na jejich názvy nevzpomínám. Do skupiny A-GROUP patřilo asi 7 společností, které si navzájem pomáhaly v rámci subdodavatelských prací, a to včetně externích společností, které s nimi spolupracovaly. Práce byly poskytovány v rámci informační technologie, struktury informační sítě, security a zabezpečení, dodávky nezbytného hardware, různé konzultační a specializované servisní práce. Přesný počet zaměstnanců neřekne, ale bylo cca 10 stálých zaměstnanců, pak byli zaměstnanci na vzdálené správě a pak byli externí zaměstnanci, kteří byli přizváni na specializované práce. Denně se pracovalo na centrálním pracovišti v Hradci Králové, dále se denně využívala vzdálená správa centrálních pracovišť, ale i dalších pracovišť ČR, výjimečně se dělaly výjezdy, a to na základě požadavku. Za LČR byl pověřen informační technologií pan J. nebo to byli i vedoucí pracovníci LČR, kteří potom zpět podepisovali dílčí výkazy nebo informovali oddělení IT o provedeném zákroku. Postavení pana J. bylo dominantní v tom, že se u něj centralizovaly výkazy, ale nebyl jediný, tedy bez jeho souhlasu nebylo možno "pustit" faktury dále, stejně tak jako např. šéfa finančního oddělení. Bez tzv. "vnitřní kolečka" nebylo možné jedinou fakturu proplatit. O každé platbě vědělo vždy vedení LČR. Monitoring a správa sítě vč. dílčích dodávek hardware, příp. řešení individuálních havarijních stav, byly řešeny nejdříve s pracovníkem, který za daný úkon zodpovídal, a to jak na jejich straně, tak straně LČR, z tohoto pak vznikl výkaz, případně objednávka, případně potvrzení o provedení dílčí činnosti např. dodací list, výkaz o provedené práci, havarijní list, apod. Na základě toho se dělal sumarizovaný výkaz. Tento se dělal s vedoucími jednotlivých pracovišť v oblasti IT, který zahrnoval práce skupiny A-GROUP, externích dodavatelů. Teprve z tohoto byl po té připravován podklad fakturace, který zahrnoval všechny dílčí výkazy odpracované práce, které doposud nebyly fakturovány. Přílohou finálního výkazu pak byly dílčí výkazy, a celý balík těchto dokumentů byl nejprve schválen vedoucími pracovníky managementu LČR a

samotný finální výkaz pak byl podkladem pro fakturaci a přílohou faktury. Tyto dokumenty byly opět nejprve schvalovány managementem LČR a především finančním oddělením. Po schválení teprve proběhla platba. Stávalo se někdy, že se na některých úkonech dohodli tak, že je nefakturovali přesto, že je provedli. To, co bylo ve finálním výkazu, pak bylo jednoznačně oboustranně odsouhlaseno. Finální výkaz byl potvrzován na úrovni IT, tedy podpis pana J., a dále pak podpisem finančního oddělení. Zpět se jim dostala potvrzená faktura, dále dodací list potvrzený finančním oddělením. Tímto potvrzením bylo razítko a podpis. Pokud jde o podpisy ing. J., tak jeho podpisy mohly být vedle finálního výkazu i na dílčích výkazech. Na podzim roku 2007 došlo k odvolání generálního ředitele ing. H. a tím ke změně vedení LČR, dočasně byl dosazen pan D.. Na základě toho byla jednostranně ukončena ze strany LČR spolupráce. Jednostranné ukončení mělo několik fází. První byla ta, že fyzicky vyvedli jejich techniky "na ulici". Druhá fáze byla o pár hodin a dní později, kdy zjistili problémy, kdy nebyla přístupová hesla, neovládali plně informační síť kvůli neukončeným procesům, a tím pádem ani neukončili titul vzdálené správy a další. Z toho vyplývá, že byl "přetažen" jejich zaměstnanec do LČR, který by s ohledem na své znalosti tyto problémy odstranil. Ze strany LČR to bylo bráno tak, že chtějí komplexně ukončit spolupráci. Oni se na ukončení dívali jinak. F. M. byl stěžejní servisní technik a specialista ve spol. ASN. Měl také důvěru klientů. Proto se stal prokuristou. Jako statutární zástupce ASN však vždy vystupoval sám jako jednatel. Stýkal se s ním i po ukončení jeho funkce. K. P. ve spol. ASN byl specialista na security a elektrotechniku. Měl podřízené, jmenovitě nemůže uvést. „Protokol o předání“ ze dne 22.10.2007 nepodepsal. Zřejmě je to předávací protokol z doby násilného ukončení spolupráce s LČR. Dokument je podepsán jmény M., P. a pan D.. Dokument s ním nekonzultovali, ale hlásili mu incident. Telefonicky mu řekli, že takový dokument bude podepsán. Neví, kdo mu to telefonicky sdělil, ale někdo z nich mu řekl, že ze strany LČR je tlak na jednostranné ukončení spolupráce a že podmínky tohoto ukončení budou dodatečně řešeny. V žádném případě se nejednalo o dohodu o ukončení spolupráce. K předloženým dokumentům - smlouvám, které uzavřely LČR zastoupené Ing. J. dne 25.5.2007 se společností A-Services, „Smlouva o poskytování poradenských služeb č. 1505/2007“, (platnost smlouvy 1.6.2007 do 31.5.2008), a dne 28.5.2007 rovněž se společností A-Services, „Smlouva o poskytování poradenských služeb č. 1505/2007“ (platnost smlouvy 1.6.2007 do 30.9.2007) uvedl, že nastoupili spolupráci s LČR na základě pověření a objednávky. Později byl průběžně řešen smluvní vztah dle regulí LČR, aby byly případné fakturace, které byly spojené se správou státního podniku plně regulérní a smluvně podloženy. V té době se zvažovaly dvě varianty, tedy varianta krátkodobá s postupným vypsáním komplexního výběrového řízení na rekonstrukci ICT a security v rámci LČR, a s ohledem na stav v LČR, který nastal v podobě krizového řízení na úseku správy ICT, což byl např. únik dat ze strany zaměstnanců o probíhajících miliardových zakázkách na vytěžení dřevní hmoty, dále úniky finančních informací o stavu LČR a odposlechy. Na základě toho byla podepsána nejdříve krátkodobá smlouva. Pokud jde o obě smlouvy, tak uvádí, že byla podepsána jím i LČR smlouva s datem 25.5.2007, následně byla podepsána jím a LČR smlouva z 29.5.2007, jednalo se o stejnou smlouvu, která ale nahrazovala tu předchozí. Na jakoukoli spolupráci měli výběrová řízení, tedy i ohledně uzavření smluv č. 1505/2007. Začátek spolupráce byl bez výběrových řízení, následně pak jen cestou výběrových řízení. Předložené dokumenty - „Čestné prohlášení“ Ing. J. a Ing. H. ze dne 1.10.2008 jsou mu známy, byly pořizovány v rámci řešení sporu mezi LČR a investorem, tj. The Washington Investment Company LLC (dále též „WIC“). On tato čestná prohlášení neopatroval. Neví, kdo provedl ověření písemnosti na Městském úřadě Kolín. O čestném prohlášení Ing. J. ze dne 20.4.2009 ví, že existuje. O okolnostech vzniku mu není nic známo. U předložených dokumentů - Servisních listů ze dne 31.10.2007 a 30.9.2007 se vzhledově jedná o finální výkaz, který byl součástí schválené fakturace. Podrobnosti nebude pro časový odstup komentovat. Předložený

dokument - Smlouva č. 0108/2007 mezi společnostmi Aventic International a.s., a LČR na dodávku kompletní rekonstrukce infrastruktury ICT ze dne 7.8.2007 v hodnotě 149.769.350,- Kč bez DPH pro něj není platnou smlouvou z důvodu, že tato smlouva byla plánována na rekonstrukci krizových bodů ve správě ICT v LČR. Po dohodě s LČR bylo od záměru realizace této smlouvy odstoupeno, jelikož LČR tuto dílčí dodávku chtěly zahrnout zmiňovaného velkého výběrového řízení, které mělo být následně vypsáno, ale z důvodu změny vedení již realizováno nebylo. Předložený dokument - Dohoda o odstoupení od smlouvy č. 0108/2007 podepsal, a to právě z opatrnosti, aby ani jedna ze smluvních stran neměla pochybnosti. Prostě to byl pouze koncept. Předložený dokument - kopie faktury č. 8101080008 společnosti Aventic na částku 81.470.000,-Kč bez DPH je bez podpisu a razítka, není to podle něj platný dokument spol. Aventic. O jejím vzniku nic neví. Podle smlouvy č. 0108/2007 byly řešeny přípravné práce pro projekt, žádné dílo předáno nebylo. Je možné, že dne 10.8.2007 ověřoval smlouvu č. 0108/2007 u notáře, i přesto, že dne 9.8.2007 podepsal odstoupení od této smlouvy, mohlo to být pro přípravu jednání o financování. Společnost WIC je bývalý vlastník skupiny A-GROUP a spolupracoval s ní v rámci přípravy akvizičního procesu skupiny A-GROUP a následně se společností Sei Group jako externista, obchodní zástupce. Ví, že společnost WIC má zázemí, jak ve Švýcarsku, tak i v USA, tak i v jiných zemích. Jmenovitě nemůže uvést konkrétní osoby. Všeobecná plná moc ze dne 4.4.2008 mu byla vystavena na základě jeho spolupráce v akvizičním procesu WIC a A-Group. Postupoval vždy na základě pokynu managementu společnosti WIC. Později tuto společnost v obchodních, právních či finančních vztazích nezastupoval. Neví o dopise společnosti WIC z července 2010 určeném LČR ve věci „Oznámení o zahájení soudního řízení – Pokus o smír“, ale ví, že byli právní kanceláři společnosti WIC a managementem této společnosti vyzváni, aby byli jako konzultanti s ohledem na znalost dodavatelského vztahu. On byl konzultantem pro právní kancelář Mgr. Sekanina a WIC. Nikdy nebyl pro taková jednání s LČR společností WIC zmocněn. Zúčastnil se jako konzultant společnosti WIC, nikoli jako zmocněnec, jednání s právní kanceláří Toman - Devátý. Předložené dokumenty - Faktura č. 2102070064, dodací list ze dne 5.10.2007 a servisní list ze dne 30.9.2007 vypadají autenticky. Předložené dokumenty - Faktura č. 2102070072, dodací list ze dne 1.12.2007, dodací list ze dne 1.12.2007 a servisní list ze dne 31.10.2007 vypadají autenticky. Předložené dokumenty - Faktura č. 2102070069, dodací list ze dne 1.11.2007, servisní list ze dne 31.10.2007 a servisní list ze dne 31.10.2007 vypadají autenticky. Předložené dokumenty - Faktura č. 2102070071 a dodací list ze dne 1.12.2007 vypadají autenticky. Předložené dokumenty - Faktura č. 2102070073, dodací list ze dne 1.12.2007, dodací list ze dne 1.12.2007 a servisní list ze dne 31.10.2007 vypadají autenticky. Předložený dokument - Faktura č. 2102080001 vypadá autenticky. Předložený dokument - Faktura č. 8101070203 vypadá autenticky. Předložený dokument - Faktura č. 2102070101 vypadá autenticky. Předložený dokument - Faktura č. 2102070061 a pověření k administraci IS a IT ze dne 14.3.2007 vypadají autenticky. Toto pověření předcházelo servisní smlouvě. Společnost The Washington Investment Company – Czech a.s. byla registrována v ČR, byla obchodním zastoupením skupiny WIC. Myslí si, že byl v orgánech této společnosti, v jakých, to si již nepamatuje. Společnosti Sei group a.s. byla dceřiná společnost WIC, zastupována byla managementem společnosti, na jména si nepamatuji. Ví, že existuje právní spor mezi společností WIC a Českou republikou. V rámci tohoto sporu byl přibrán jako konzultant společnosti Sei Group pro společnost WIC. Jednou byl přizván na jednání s Ministerstvem financí Česko republiky, byl tam právní zástupce společnosti WIC, který za společnost v tomto sporu vystupoval a jednal. Tímto právním zástupcem byl pan Mgr. Sekanina na základě plné moci. On sám tam byl jako obchodní konzultant společnosti WIC, a zároveň vystupoval za společnost Sei. Group, a.s., jelikož se společností WIC neměl žádný písemný smluvní vztah. Pak tam byl za společnost Sei Group pan F.. Dále se tohoto jednání účastnili zástupci ministerstva financí, kteří se dohadovali s

Mgr. Sekaninou na dalším postupu. Na další osoby si již nepamatuje. S D. F. spolupracovali ve společnosti Sei Group. On sám spolupracoval na vývoji obchodního portálu v této společnosti a pan F. řešil věci investora v rámci skupiny Sei Group. M. S. zná již dlouho a řešil některé otázky PR skupiny Sei Group. K. P. také řešila některé otázky PR ve společnosti Sei Group. U předložených dokumentů - výkazu o provedení práce servisní technik (1), výkazu o provedení práce servisní technik (2), výkazu o provedení práce servisní technik (3), výkazu o provedení práce servisní technik (4), výkazu o provedení práce servisní technik (5), výkazu o provedení práce servisní technik (6), výkazu o provedení práce servisní technik (7) uvádí, že se jedná zřejmě o dílčí servisní výkazy vystavené společností ASN. Jelikož se jedná o interní doklad společnosti ASN, který byl podkladem vč. dílčích objednávek a dalších výkazů pro finální servisní list LČR, který se již parafoval. Dokument tabulek sumarizující výkazy byl připravován a předáván v rámci jednání pro advokátní kancelář Toman - Devátý. Na vypracování předloženého dokumentu - Technická zpráva datových a komunikačních systému ze dne 20.9.2007, verze finální, kterou měla vypracovat spol. ASN, se nepodílel, ale je to dokument, který byl vytvořen pro Lesy ČR na základě jejich požadavku. Následně v rámci pokračování ve výslechu dne 3.4.2014 obviněný doplnil, že důvodem aktualizace smlouvy ze dne 25.5.2007, které proběhlo ze strany LČR dne 29.5.2007, bylo to, že mezi tím dne 28.5.2007 byla uzavřena smlouva mezi společností ASN a LČR se stejným předmětem plnění jako smlouva ze dne 25.5.2007, avšak na kratší dobu platnosti, a to od 1.6.2007 do 30.9.2007. Důvodem uzavření smlouvy ze dne 28.5.2007 bylo to, že LČR měly problém s tím, že smlouva ze dne 25.5.2007 byla uzavřena na vysokou výši plnění, což dle vyjádření LČR vyžadovalo vyhlášení výběrového řízení a bylo jim sděleno, že nebudou moci na základě této smlouvy proplácet faktury. Ing. J. přišel s iniciativou, že bude uzavřena smlouva na kratší dobu plnění tj. na 4 měsíce, s tím, že se postupně vyřeší situace na úrovni právního, resp. interního oddělení LČR. Společnost ASN do 1.6.2007 prováděla pro LČR činnosti bez smluvního vztahu na základě objednávky a pověření. Oni za toto období až do 1.6.2007 chtěli tyto činnosti proplatit a po uzavření smlouvy dne 25.5.2007 je fakturovali LČR. Tyto odmítly jimi vydané faktury proplatit s tím, že není vyjasněn smluvní vztah. Proplacení faktur bylo podmínováno uzavřením následné smlouvy. LČR jim sdělily, že práce, které odvedli do 31.5.2007 a měli i potvrzeny na dodacích listech, budou proplaceny právě na základě nově uzavřeného smluvního vztahu mezi LČR a spol. ASN ze dne 28.5.2007. LČR stále řešily otázku, jak bude vypsána veřejná zakázka, a která ze smluv bude finálně platná pro fakturaci, tedy zda smlouva z 25.5.2007 nebo ze dne 28.5.2007. Až do doby, než LČR jednostranně protokolem ukončily spolupráci s ASN, nebyla právní otázka smluv vyřešena, ale přesto jim LČR uhradily až dne 16.10.2007 s odkazem na smlouvu č. 1505/2007 ze dne 25.5.2007 celkem 4 faktury tak, jak to bylo fakturováno společností ASN od června 2007 na odvedené činnosti od března 2007. Pro společnost ASN a tedy pro i něj jsou právoplatně uzavřené smlouvy ze dne 25.5.2007 a 28.5.2007, ta verze smlouvy ze dne 29.5.2007 je jen verze LČR. Kdo a kdy změnil datum na této smlouvě, tedy datum ze dne 25.5.2007 na datum 29.5.2007, to neví, on u tohoto nebyl, ale domnívá se, že toto změnil ing. J.. Jeden z důvodů přistoupení LČR ke smlouvě ze dne 25.5.2007, tedy smlouvě s delším obdobím plnění, byl ten, že by LČR nestihly ani v době 4 měsíců vypsát veřejnou zakázku. Znění smluv ze dne 25.5. a 28.5.2007 připravovala společnost ASN, předali je osobně na oddělení ing. J.. Potvrzení o předání neměli z důvodu, že se jednalo o každodenní vztah a byla mezi nimi důvěra. Pan F. spolupracoval se společností WIC, zastupoval zájmy vlastníka společnosti WIC jako zástupce investora mj. při řešení pohledávek společnosti ASN a Aventic vůči LČR. Kdo byl vlastníkem společnosti WIC, to neví, říkali mu, že je to Švýcar. Nikdy se s ním nesešel. On osobně se nikdy s advokátní kanceláří Toman-Devátý o podrobnostech smluv nebavil, řešili jen existující otevřené právní spory, tedy smluvní vztahy a detaily, jejich ukončení či neukončení neřešili.

V hlavním líčení tuto výpověď zopakoval, dodal, že si uvědomoval, že na zakázku vyplývající ze smlouvy 1505/2007 bylo nutno vypsát výběrové řízení, ovšem LČR tvrdily, že jsou v krizovém řízení, a stav dodatečným výběrovým řízením napraví. Již toto vyjádření je zarážející, není zřejmé, jak by Ing. J. mohl absenci výběrového řízení dodatečně napravit. Dále obžalovaný tvrdil, že smlouva č. 1505 i jiné smlouvy z LČR byly uzavírány poté, kdy si vzájemně s LČR posílali návrhy smlouvy a tyto upravovali, návrh smlouvy ze dne 25.5.2007 učinil Ing. J. a obžalovaný smlouvu podepsal, ovšem vzápětí k výtce právního oddělení byla lhůta platnosti, tj. lhůta od 1.6.2007 do 31.5.2008 zkrácena a zkracovala se až na samotné pověření, které bylo na podzim. Pouze poslední část výpovědi obžalovaného koresponduje obsahu předávacího protokolu na č. l. 1201, tvrzení o výtkách právního oddělení bylo příslušnou svědkyní i dalšími důkazy vyvráceno. Obžal. uvedl, že s ohledem na požadavek právního oddělení, přišel Ing. J. s tím, že se uzavře další, totožná smlouva, s kratším obdobím plnění. Plněno tedy bylo na základě oné druhé smlouvy (z 28.5.2007), s tím, že později Lesy právní vztah narovnají. Tato část výpovědi obžalovaného nekoresponduje jeho tvrzení v dalším průběhu hlavního líčení, že právnička LČR později řekla, že jediné platná může být smlouva z 25.5.2007, toto dotyčná svědkyně jak bude níže uvedeno, před soudem popřela, navíc by bylo nelogické, aby pozdější smlouva, která upravovala smlouvu první, zůstala současně v platnosti s onou první, navíc by obě musely být uvedeny v protokolu na č. l. 1201. Pokud jde o výběrové řízení, obžalovaný rovněž poněkud nelogicky tvrdil, že Ing. J. mu řekl, že všechny smlouvy se budou vypovídat, a vše bude nahrazeno velkým výběrovým řízením, tj., globální smlouvou, která by zastřešila všechny poskytnuté práce, čímž by byly narovnány smluvní vztahy několik měsíců nazpět. Obžalovaného sice zajímalo, jak by to J. vyřešil, ovšem J. to nevysvětlil, a obžalovaný si uvědomoval, že jeho společností Lesy dluží velkou sumu. To, že firmy obžalovaného by výběrové řízení vyhrály, tvrdil údajně obžalovanému Ing. J., svědkyně K. o výběrovém řízení neinformovala, respektive o tom, že by jeho firmy zvítězily. Obžalovaného údajně nenapadlo, aby za daného stavu věci se soudně domáhal úhrady za služby poskytnuté bez platné smlouvy, tj. bez smlouvy, která by vzešla ze řádného výběrového řízení. V roce 2008, obžalovaný prodal všechny své společnosti skupině WIC, která financovala celý obchodní portál a výstavbu v Libenicích. Oni byli z jednateleství firem odvoláni, a společnost WIC kontaktovala LČR, že sjednocuje pohledávky, a že by chtěla vztahy z nich narovnat. V té době už obžalovaný žádné pověření od WIC neměl. Dopis dne 26.7.2010 nepsal, dopis psal manager WIC. K dotazu, kdo mohl podávat managerovi informace a zda byl obžalovaný vyzván, aby dodal nějaké podklady, odpověděl, že veškeré podklady již předali při akvizičním procesu v roce 2008. Následně v roce 2010, kdy sjednocovala WIC veškeré podklady a dávali je dohromady pro právního zástupce společnosti WIC, tak několik z nich oslovili, aby jim podklady předali. To, co obžalovaný měl, odevzdal právnímu zástupci v kopiích, originál měla WIC. I tato odpověď je poněkud nelogická, nelogicky vyznívá, že pokud zástupci společnosti WIC disponovali veškerými originály, neměli důvod žádat po obžalovaném kopie. K dotazu, s kým z WIC komunikoval, odpověděl obžalovaný, že s D. F. a za WIC vystupoval švýcarský právník pan Š.t. O materiály obžalovaného prosil jak F., tak právní zástupce, který veškeré podklady zpracoval (Mgr. Sekanina). Pokud jde o dopis ze dne 26.7.2010, o tom se dozvěděl obžalovaný až při jednání s právní kanceláří LČR, až kdy se kompletovaly všechny podklady pro Mgr. Sekaninu, které se kompletovaly k jednání s MF ČR. V roce 2010 byl obžalovaný pozván na jednání s právní kanceláří Toman a Devátý, kde měl vysvětlit jádro sporu, při čemž vysvětloval podstatu sporu, v němž WIC požadovalo zaplacení paušálu a více prací za práci odvedenou pro LČR. Na jednání s pracovníky MF ČR pozval obžalovaného F., který rovněž pozval Mgr. Sekaninu, oba byli pozváni proto, že F. nebyl schopen přesně vysvětlit genezi vztahu mezi bývalými firmami obžalovaného a LČR. K dotazu, zda F. neměl přesné informace, odpověděl

obžalovaný, že měl velmi přesné informace, ale bohužel je nedovedl vysvětlit, nedovedl vysvětlit obchodně právní vztah, který v roce 2007 s LČR vznikl, protože u toho nebyl. Jednalo se o zmatečné ukončení smluv a následné vyvedení pracovníků společností obžalovaného z prostor LČR a podpis předávacího protokolu. Toto obžalovaný popsal i při jednání na MF, neboť Mgr. Sekanina u těchto okolností nebyl. Obžalovaný neměl žádné pověření k jednání na ministerstvu, neměl ani žádný právní vztah se společností WIC nebo Sei Group, byl pouze obchodním partnerem společnosti Sei Group, což byla dceřiná společnost WIC. Sumu, kterou si WIC nárokovala, obžalovaný znal ze zpráv, které jim byly předkládány. Věděl, že se bude hovořit o mediálním poškození, nevěděl přesně o jaké částce. Co se týče samotných paušálů, o tom obžalovaný věděl, částka 12 miliard, byla medializovaná, o tom s F. také věděli. Dále obžalovaný podrobně hovořil o vytváření a podepisování dílčích výkazů práce podle deníku i dalších okolnostech, které pro samotné rozhodnutí o vině či nevině obžalovaného přílišný význam neměly, s ohledem na existenci protokolu na č. 1. 1201. Pokud jde o tento protokol, nebylo možno akceptovat obhajobu obžalovaného, že sice o jeho obsahu byl následný dne po jeho podpisu informován, ovšem neměl pro něj žádný závazný či právní význam, neboť ho nepodepsal statutární orgán společnosti ASN. Toto jeho tvrzení odporuje skutečnosti, neboť protokol za dodavatele podepsal statutární orgán – prokurista M.. Pokud jde o podpisy smluv, obžalovaný uvedl, že smlouva z 25.5. neprošla, neboť LČR chtěly kratší plnění, jejich společnosti psaly nakonec i na vedení LČR, a ti odpověděli, že evidují pouze smlouvu z 28.5.2007, a i tu budou rozporovat. Předtím, než šel obžalovaný jednat na MF ČR, tak je Mgr. Sekanina seznámil s oznámením sporu. Pokud jde ovšem o nárokovanou částku, obžalovaný k této částce, ani k samotnému nároku žádný vztah neměl, mohl hovořit pouze o nároku z roku 2007, který vznikl ze smluvního vztahu mezi LČR a jeho společnostmi na základě smlouvy č. 1505/2007. Pokud jde o vyčíslení částky, cca 221 miliónů, tuto částku obžalovaný Mgr. Sekaninovi nedával, Mgr. Sekanina toto vyčíslení na pokyn WIC. Obžalovaný neznal veškeré podklady, z nichž Mgr. Sekanina při vyčíslení čerpal.

Toto tvrzení obžalovaného je nevěrohodné, mimo jiné i proto, že v předchozí části výpovědi několikrát opakoval, že on poskytoval WIC, resp. Mgr. Sekaninovi spolupráci právě proto, aby popsal vztahy a nároky ze smluvních vztahů mezi LČR a společnostmi ASN a AI na základě smlouvy č. 1505/2007. Pokud jde o vztahy jeho bývalých společností se spol. WIC, tak obchodní podíly těchto jeho společností se přímo na WIC převáděly. Co se týče dokumentů, které měl Mgr. Sekanina, mezi nimi se objevila kopie smlouvy ve verzi s přeškrtnutým datem na 29.5. Nikdo přesně neví, jak taková kopie vznikla, byla předložena s dokumenty, které obsahovaly nárok. Pro jeho společnost byla platná smlouva z 25.5. s tím, že s verzí z 29. se samozřejmě pracovalo, ale originál této smlouvy u sebe nikdo neměl. Pokud jde o smlouvu s datem 28.5., šlo o stejné plnění a smlouvu, která byla také podepsána, přičemž zopakoval, že pro ně byla platná verze z 25.5. I z této odpovědi obžalovaného, vyplývá její nevěrohodnost, neboť popírá to, co sám v předchozích částích své výpovědi tvrdil, navíc, pokud pro jeho společnost byla platná smlouva ze dne 25.5.2007, pak je nevysvětlitelné, proč v oficiálním dokumentu o ukončení spolupráce a vyrovnání závazků, se uvádí smlouva ze dne 28.5.2007, navíc obžalovaný v předchozí části své výpovědi řekl, že lhůta ve smlouvě z 25.5.2007 byla pro LČR neakceptovatelná a právě proto byla následně uzavřena smlouva na kratší dobu plnění. V průběhu hlavního líčení také obžalovaný trval na tom, že při jednání s Mgr. Sekaninou, anebo, při jednání na MF ČR, nikdy nepředkládal žádné zplnomocnění od společnosti WIC, neboť to již v dané době, bylo zrušeno.

K tomu soud dodává, že ani tato okolnost nebyla pro rozhodování soudu významná, významné bylo, že to, co uvedl sám obžalovaný opakovaně, a sice že opakovaně, s Mgr.

Sekaninou spolupracoval, a při vysvětlování vztahů a pohledávek jeho společností vůči LČR, stejně zopakoval i při jednání na MF ČR. Z hlediska subjektivní stránky jednání obžalovaného, tedy bylo prokázáno, že obžalovaný velmi dobře věděl, na co je tázán jak Mgr. Sekaninou, tak zástupci MF ČR, a nebylo rozhodné, zda k tomu měl, a nebo neměl písemné pověření WIC, ostatně pracovníci MFČR obžalovaným, i F., jednali jako se zástupci dceřiné společnosti WIC, a sice společnosti Sei Group, o jejíž existenci s oznámením Mgr. Sekaniny věděli.

Pokud jde o subjektivní stránku jednání obžalovaného a sumu vyčíslenou fakturami na cca 222 milionů Kč, obžalovaný na dotaz své obhájkyňě odpověděl, že nároky WIC byly vyčísleny na základě dodavatelských faktur a na základě podkladu od pracovníků obou jeho společností, na tomto vyčíslení se určitým způsobem podílel v době, kdy se převáděly vzniklé nedořešené pohledávky a škody. Na navazující dotaz předsedkyně senátu, jakým způsobem se na tomto vyčíslení podílel, odpověděl, že dostával finální podklady, podle kterých se poté fakturovalo a u ušlého zisku spolupracovala právní kancelář.

Už z této odpovědi je zřejmé, že jeho tvrzení, které uvedl krátce před tím, o tom, že právnímu zástupci nedával pokyn k vyčíslení cca 222 milionů Kč, je ryze účelové, neboť žádné jiné pohledávky společnost WIC za služby údajně poskytnuté AMT a AI Lesům ČR neměla. I v další části své výpovědi obžalovaný setrval na tom, že z jeho pohledu jednatele, resp., předsedy představenstva, běžely verze smluv ze dne 25.5. s 28.5.2007 paralelně, neboť žádná z těchto smluv nebyla vypovězena, a pro něj byla platná ta první podepsaná, což mu potvrdila i právnička paní K. (jak bude uvedeno níže, tato svědkyně toto tvrzení vyvrátila), navíc je toto tvrzení je ryze účelové, obžalovaný se nemohl domnívat, že obě smlouvy běží paralelně, což by v praxi znamenalo, že za jednu a tutéž práci jeho společnosti budou paralelně duplicitně účtovat podniku LČR. Nadto je otázkou, proč když na druhou stranu vlastnoručně podepsal Dohodu od odstoupení od smlouvy mezi LČ a AI i tuto považoval za stále platnou a tudíž za oprávněné i nároky, nárokované dvěma fakturami AI ze dne 31.12.2007 (viz i závěr tohoto odůvodnění).

K dotazu zmocněnce poškozeného, proč obžalovaný 8.8.2007 uzavíral smlouvu na totožné plnění, i za období od 1.8. do 30.9., obžalovaný odpověděl, že snaha Ing. J. byla dosáhnout dohody, která bude právně průchodná v LČR, tak, aby mohli uhradit plnění, které jeho společnosti požadovaly. K námitce zmocněnce, že ale disponoval smlouvu z 28.5.2007 a dne 8.8. tedy uzavíral tu samou smlouvu zpětně, odpověděl obžalovaný, že to byl pokyn Ing. J.. Na dotaz, proč na základě této smlouvy nežádala jeho společnost žádné plnění po LČR, tj., na základě smlouvy z 8.8., odpověděl obžalovaný opět, že svědkyně K. jim řekla, že první smlouva je platná, tzn., že oni do té doby nevymáhali žádná plnění z dalších smluv, ani čísla těchto smluv nebyla uvedena ve fakturách za práci, kterou LČR proplatily.

K dotazu, proč aspoň nechtěli provizi ze smlouvy ze dne 8.8. odpověděl obžalovaný, protože to bylo paralelní krytí smlouvy č. 1505 z 25.5. tzn., na základě této smlouvy se neplnilo. Chtěli ovšem provizi z další smlouvy, ze dne 7.8., která byla diametrálně odlišná od smlouvy ze dne 8.8.2007.

Z výpovědi obžalovaného ze dne 27.7.2016 vyplývá, že sice částky týkající se pohledávek 1. – 7. pro MF nevyčísloval, neví přesně, z čeho byla částka složená, ovšem ví, že součástí byly i pohledávky prodané Transfinancím. Dne 27.9.2016 opakovaně obžalovaný akcentoval, že se nikdy v době, kdy WIC odvolala jeho plnou moc, touto před nikým, ani při jednání s JUDr. Smítkovou neprezentoval, tato plná moc, byla pouze součástí materiálů, které

jí byly předkládány. K tomu nutno dodat, že skutečnost, že PM byla pouze předávaných dokumentů vyplývá z předávacího protokolu dr. Smítkové, ovšem na druhou stranu nutno vzít v úvahu, že obžalovaný po odvolání plné moci společností WIC nikdy o tomto faktu žádnou z osob, se kterými jednal a které byly vyslechnuty v pozici svědků, neinformoval a ačkoli některým z nich předkládal kopii v té době již odvolané plné moci, současně nikomu z nich písemně odvolání této PM jako součást dokumentace nepředložil.

Obžalovaný se sice jako zástupce WICu neprezentoval, ale současně potvrdil, že se uváděl tak, že spolupracuje na straně WICu, konkrétně na straně Sei Groupu, která byla dceřinou společností WIC, nejprve takto komunikoval s Mgr. Sekaninou (to i ohledně předchozího sporu s LČR, v němž mgr. Sekanina společně s obžalovaným s JUDr. Smítkovou opakovaně jednali) a pak, když byl přizván k jednání na MF, aby objasnil složitý vztah. Když nevystupoval za WIC, vystupoval vždy jako partner Sei Group. Během hlavního líčení dne 29.9.2016, obžalovaný zopakoval, že podklady pro MF připravoval pouze Mgr. Sekanina, ovšem Sekaninovi dával podklady, které měl u sebe, kompletní dokumentaci neměl, ale měl dokumentaci, která se například týkala právě sporu s Transfinancemi apod., byly to především pohledávky ze smluv č. 1505. a to smlouvy s datem 25.5. I z této odpovědi opět vyplývá, že ani při této příležitosti obžalovaný Mgr. Sekaninu neinformoval o tom, že při ukončení práce v LČR, obě smluvní strany nepovažovaly za právní podklad spolupráce smlouvu ze dne 25.5. nýbrž smlouvu 28.5.2007 s platností pouze do 30.9.2007. Dále obžalovaný uvedl, že Mgr. Sekaninovi dával převážně dokumenty, které se týkaly uvedeného akvizičního procesu (přechod firem ASN a AI pod WIC) a dokumenty, které měl ohledně svých bývalých společností z obchodních transakcí s LČR, některé měl jako kopii. Pokud jde o jednání s Mgr. Sekaninou, představil je D. F., který sestavil tým, který měl dát dohromady podklady, každý z týmu měl svojí dílčí úlohu, obžalovaný měl na starosti dodat tu část, která byla všem nejasná a týkala se smluvních vztahů. Mgr. Sekanina dle obžalovaného byl nejdříve najat na to, aby vůbec zjistil, jak jsou ony pohledávky podloženy, a obžalovaného přizvali do týmu jako konzultanta s tím, že neměl žádné další smluvní jednání. I z této části výpovědi je zřejmé, že bylo povinností obžalovaného mgr. Sekaninu informovat o neoprávněnosti nároků, v první řadě vyplývajících z faktur prodaných Transfinancím. Pokud jde o F., uvedl obžal. že bylo jim prezentováno, že F. zastupuje Š.. O tom F. hovořil, žádné pověření od Š. jim neukazoval. Pokud jde o působnost obžalovaného ve společnosti Sei Group, měl na starosti obchodní část. Když jednali s Mgr. Sekaninou, F. obžalovaného představil jako osobu, která jedná za WIC. K tomu soud dodává, že ale obžalovaný zřejmě proti takovému představení nic nenamítal, pokud by namítal, zřejmě by to uvedl. Pokud se týče podkladů, které dával Mgr. Sekaninovi, k dotazu, zda obžalovaný někoho upozornil, že některé faktury již byly prodány Transfinancím, odpověděl opět poněkud nelogicky obžalovaný, že o tom věděli všichni. Otázka je, jak to měl vědět Mgr. Sekanina, když žádné podklady mu obžalovaný zřejmě nedal, jinak by tato skutečnost v oznámení Mgr. Sekaniny byly zachyceny, respektive tyto nároky by právník do Oznámení vůbec neuvedl. K opakovanému dotazu, aby se obžalovaný přesně vyjádřil, zda upozornil Mgr. Sekaninu, že část sporu je již vyřešena prodejem pohledávek Transfinancím, obžalovaný vyhýbavě odpověděl, že toto nedokáže přesně zodpovědět, neví, předpokládá, že ano. Tuto odpověď, soud opětovně hodnotil jako ryze účelovou. K dotazu proč, pokud měl obžalovaný, jak opakovaně potvrdil, pro Mgr. Sekaninu vyjasnit otázky, na které se dotazoval i soud, tedy vznik údajných pohledávek ze smlouvy č. 1505., to pro obžalovaného neskončilo tím, že o těchto skutečnostech informoval Mgr. Sekaninu, odpověděl obžalovaný, že to pro něj právě tímto skončilo, a na ministerstvo šel z pokynu D. F.. K dotazu, jaká byla splatnost faktur, vyplývajících ze smlouvy č. 1505., odpověděl obžalovaný, že to neví přesně, zřejmě měsíční, a v návaznosti na to, obžalovaný věrohodně nedovedl vysvětlit, proč ovšem pod body 1. – 7., jsou fakturovány právě služby,

dodávané na základě smlouvy č. 1505, které měly být uskutečněny až po datu uvedeném v protokole na č. l. 1201. K tomu obžalovaný uvedl, že byla zřejmě řada dokumentů, které se třídily, a do fakturovaly později. To opět skutečnému stavu věci, zejména protokolu na č. l. 1201 neodpovídá.

Mgr. Ondřej Sekanina v přípravném řízení uvedl, že pana D. a F. poznal jako pracovníka společnosti Sei Group, jakou měl konkrétní funkci, to neví, ale působil na něj, že jde o jednoho z vedoucích pracovníků. Společnost Sei Group oslovila jednu advokátní kancelář, se kterou spolupracuje. Protože oni problematiku analýzy mezinárodně právní ochrany investic nedělají, tak se obrátili na něj, protože on se tomuto věnuje. Bylo to někdy na podzim 2010 nebo 2011, přesně si na to nevzpomíná. Pracoval asi 3 měsíce pro společnost Sei Group, udělal jim analýzy, pak byla spolupráce ukončena nejen se společností, ale i s panem D. a F.. Setkal se s ním výhradně jen jako se zástupcem této společnosti. Jméno Matthew Charles Stokes je mu povědomé, ale blíže není schopen se nyní vyjádřit. S výše uvedenými měl uzavřenu mandátní smlouvu se společností WIC, to byla matka nebo babička společnosti Sei Group. Neví, kdo zastupoval společnost WIC. Byly to nějaké cizí osoby. On dostal do ruky podepsanou mandátní smlouvu se společností WIC. Předal mu ji buď F. nebo D., přesně to neví, který z nich to byl. Společnost WIC má být matkou nebo babičkou společnosti Sei Group. Tento postup F. a D. mu nepřipadal nijak zvláštní. U předloženého dokumentu - „Plná moc“ mezi zmocnitelem THE WASHINGTON INVESTMENT COMPANY LLC a zmocněncem Mgr. Ondřejem Sekaninou jde pravděpodobně o plnou moc, která mu byla udělena. Obsah dokumentu nesporně, souhlasí včetně jeho podpisu. K obsahu plné moci resp. k tomu, o jaké pohledávky mělo jít, uvádí, že v tomto případě se odvolává na § 21 zákona o advokacii, neboť se domnívá, že již jde o obsah smluvního vztahu krytého tímto ustanovením. S osobou Matthew Charles Stokes se nikdy nesešel. V souvislosti se zastupováním klienta WIC se účastnil v advokátní kanceláři TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI asi dvou jednání. Neví, zda byly předávány na těchto jednáních nějaké materiály, nemůže to ale vyloučit. On tam byl s panem D., takže tedy je mohl předávat jen pan D., pokud byly tedy materiály předávány. Protože zastupoval klienta, tak je možné, že na jednání přinesl i on nějaké dokumenty jako podklady pro jednání. Žádné materiály či dokumenty jako podklady pro jednání nepřipravoval a nevypracovával. Myslí si, že na jednání přinesl podklady, resp. dokumenty D.. Nemůže vyloučit, že mohl nějaké podklady dostat i od pana F.. Chodil na jednání s nimi do jejich kanceláře, tedy do kanceláře společnosti Sei Group, což bylo v Praze 4, Pankrác, v bývalé budově Motokovu. Pokud již nějaké materiály dostal, pak je dostal právě v jejich kanceláři. Na jednání chodil s panem D.. Oni mu sdělili, že vystupují jako manažeři dceřiné společnosti, tedy Sei Group, tedy toto mu postačovalo. Zmocnění k zastupování společnosti WIC mu nepředložili, stačilo mu jejich prohlášení o příslušnosti ke společnosti Sei Group a plná moc od společnosti WIC. Přesně si to již ale nepamatuje. Podle něj měl vůdčí postavení pan F., takto to na něj alespoň neformálně působilo. Na jednání na Ministerstvu financí ČR nebyl, myslí si, že takový požadavek ani nepřišel. Nevzpomíná si, že by mu ani někdo z ministerstva psal např. emailem. Spolupráce se společností Sei Group nebyla formálně ukončena. On splnil vše, co po něm bylo žádáno a pak další požadavky již nebyly.

V hlavním líčení především zopakoval, že plnou moc za společnost WIC obdržel podepsanou statutárním orgánem ze zahraničí, zadání znělo provést analýzy ohledně mezinárodního práva, které měly dospět k závěru, zda společnost WIC byla poškozena. Tuto analýzu provedl, a tím jeho angažmá skončilo, na jednání na MF ČR již nešel proto, že mu společnost WIC nezaplatila.

Obžalovaný společně s F., se mu prezentovali jako manažeři českých společností, které měly být vlastněny WIC. Při této spolupráci, byl poprvé osloven obžalovaným a D.F., a to prostřednictvím jiného advokáta. S oběma jednal asi pětkrát a postupně od nich dostával dokumenty, potřebné pro právní analýzu, kterou později zaslal na MF. Jelikož již na jednání MF nešel, sdělil oběma datum tohoto jednání. Dokumenty, které od obžalovaného a D. F. potřeboval, mu v podstatě oba dodali. Výsledek své analýzy projednal s oběma jako se zástupci dceřiných firem. Pokyn k tomu, aby analýzu odeslal na Ministerstvo, dostal svědek buďto od obžalovaného, nebo od D. F. Dle názoru svědka, vůči postavení v dané dvojici, měl pan F..

Výpovědi pracovníků, zastupujících MF ČR při jednání dne 11.3.2011, soud zjišťoval rozsah informací, které získali k vysvětlení, především obžalovaného, a dalších dvou účastněných osob.

Z výpovědi **Mgr. K. D.** z přípravného řízení vyplývá, že na MF byla zaměstnána v období od listopadu 2008 do září 2012 na pozici referent - právník. Nastoupila na oddělení, které se zabývalo sjednáváním dvoustranných dohod o podpoře a ochraně investic a vedením mezinárodních sporů z titulu porušení těchto dohod. Její náplní práce bylo v případě došlého oznámení o existenci sporu toto oznámení posoudit, zejména s ohledem na to, zdali subjekt, který se na ministerstvo obrátil, je skutečně zahraničním subjektem, který požívá ochrany podle příslušné dohody, a uskutečnil v České republice investici, která takovou ochranu požívá. Komunikovala dále s orgány státní správy. Na základě této určité analýzy většinou došlo k tomu, že požádali o doplnění informací. Většinou navrhli i první jednání, v rámci kterého chtěli potvrdit nebo upřesnit informace, které byly obsaženy v oznámení sporu. Na základě všech těchto informací vyhodnotili, zda skutečně došlo k jednání, kterým by byla porušena příslušná dohoda, a za toto jednání by mohlo být přičítáno České republice. V případě, že podle jejich názoru nedošlo k porušení příslušné dohody, tak subjektu oznámili, že neshledávají jejich návrh za opodstatněný, a tudíž oznamující subjekt nemá nárok na jakoukoliv náhradu škody z titulu porušení dohody o podpoře a ochraně investic. Bylo následně na druhé straně, zda se rozhodne jít do arbitrážního sporu nebo ne. Pokud zjistili, že mohlo dojít k jednání, které by mohlo být shledáno porušením příslušné investiční dohody, tak iniciovali další jednání a zjišťovali, jestli by bylo možné nějaké narovnání tohoto sporu. Dne 3.1.2011 zaslal Mgr. Ondřej Sekaniny jako právní zástupce společnosti WIC Ministerstvu financí Oznámení o existenci sporu podle Dohody mezi ČSFR a Švýcarskou konfederací o podpoře a ochraně investic. I toto oznámení tedy posuzovali v duchu pravidel, která uvedla výše. Při posuzování měli pochybnosti, zda se jedná o zahraničního investora, dále měli problém se sídlem společnosti WIC. Obrátili se na Ministerstvo zemědělství, které jim dodalo materiály. Vyhodnocením dospěli k závěru, že se nejedná o žádné poškození zahraniční investice, a tudíž by tedy nemělo dojít k naplnění podmínek pro uznání požadavků oznamujícího subjektu. Jednání, které vyvolalo Ministerstvo financí, se uskutečnilo dne 11.3.2011 a účastnila se jej ona a R. Š.. Za druhou stranu se tohoto jednání zúčastnili tři osoby, a to panové F., D. a S.. Pan S. se představil jako tiskový mluvčí společnosti WIC, ale předali jim vizitky jako zástupci společnosti Sei Group, a.s. Jak se představili F. a D., si již nepamatuje, ale všichni se prezentovali jako zástupci investora. Ačkoliv se o to zajímali, tak pokud si vzpomíná, žádný doklad o zplnomocnění k jednání nepředložili. Oni nečinili rozdíl, zda jde o společnost WIC nebo Sei Group a.s. Jednání bylo směřováno na jurisdikční otázky, investory, samotné investice, dále v čem spočívá a o co opírají svoje požadavky. Dotazy směřovaly i k tomu, kdo vlastně za společností WIC stojí, kroky směřovaly i do Švýcarska. Byla řešena i otázka, podle čeho by se spor posuzoval, tedy podle jaké dohody České republiky s danou zemí. Druhá strana tvrdila, že pokud by se vše urovnalo, že by byly

narovnány veškeré potencionální nároky nejen WIC, ale i dalších společností. Tyto osoby na ně působily jako osoby nezasvěcené. Podle ní nevěděly nic o tom, co je mezinárodní arbitráž. Prostě to na ni dělalo dojem, že se nejedná o seriózní zahraniční subjekt. Přišlo jí, že F. tam byl spíš do počtu, prakticky s nimi komunikoval jen pan S. a D.. Pan D. byl podle ní hlavní osobou celého jednání. Oni nebyli schopni pospat, jak k poškození investic mělo dojít, ani nevěděli, k čemu dohoda o ochraně investic je a čeho by s v případě takových nároků měli domáhat. Na dotaz, proč s nimi tedy není Mgr. Sekanina, jim nebylo uspokojivě odpovězeno. Na závěr se domluvili, že jim poskytnou další dokumenty na podporu jejich tvrzení a ministerstvo se obrátí na Mgr. Sekaninu s právními dotazy. Po dodání materiálů by bylo vyvoláno další jednání. Pokud si vzpomíná, tak již nedostali žádné podklady a ani ze strany Mgr. Sekaniny jim nepřišla žádná odpověď. Jejich nároky tak byly odmítnuty, o čemž byl vyrozuměn Mgr. Sekanina dopisem od pana ministra. Z jednání byl pořízen zápis, nebo spíše její poznámky, nejednalo se o oficiální zápis, který by byl odsouhlasen oběma stranami.

V hlavním líčení, tu svoji výpověď zopakovala, a nic dalšího, významného pro rozhodnutí soudu nepřipojila. Uvedla, že jednající osoby nebyly výslovně pověřeny k jednání za společnost WIC, což nebylo na překážku, neboť pracovníky MF zajímalo, co jim chtějí sdělit. Zpočátku chtěli pracovníci MF objasnit podstatu investice, která měla být údajně jednáním LČR poškozená, chtěli znát pozadí, vlastnickou strukturu údajného investora, proto, aby mohli vyhodnotit, zda daný subjekt je oprávněn podat podání podle dohody o podpoře a ochraně investic. Svědkyně už si nevzpomíná, co konkrétně bylo na jednání řečeno, nedozvěděli se nic, co by mohli považovat za oprávněný nárok. Pokud jde o iniciativu, i v hlavním líčení potvrdila, že hovořil obžalovaný i tiskový mluvčí, ovšem nejvíc hovořil pan F.. V hlavním líčení si již nevzpomínala, o čem konkrétně hovořil obžalovaný. Nikdo z přítomných na jednání žádné písemné podklady nedonesl, během jednání se hovořilo i o možnosti uzavření dohody o narovnání, nehovořilo se o konkrétní částce, kterou by WIC požadovala, jednající osoby nepůsobily fundovaně, zcela jistě tak nepůsobil F., obžalovaný působil, že minimálně ví, o čem je dohoda o podpoře a ochraně investic, nemluvil úplně mimo. Když byl obeslán právník Mgr. Sekanina k jednání na Ministerstvu, byl předem informován, co bude předmětem jednání, jaké další postupy Ministerstvo budou zajímat, naznačili tedy rámeček otázek, což byl standardní postup. Svědkyně si již nevybavila, zda z písemných dokumentů, anebo jednání vyplynulo, že obžalovaný ke kauze má určitý vztah, neboť WIC svůj nárok opírala o vztahy bývalých společností obžalovaného s LČR. Během jednání pracovníky MF primárně zajímalo, zda skutečně jde o zahraničního investora, protože pokud by šlo o záležitost mezi českými subjekty, nebyl by důvod, aby se zahraniční subjekt domáhal náhrady. K dotazu, zda z jednání vyplynulo, že obžalovaný, či F., mají zájem na výsledku oznámení, odpověděla, že to na ni působilo dojmem, že chtějí získat nějakou náhradu údajné škody, celý průběh jednání byl naprosto neprofesionální a ani tam nepadlo například „požadujeme to a to, z důvodu toho a toho“. Svědkyně si nevybavovala, že by při jednání byl uvažován způsob, jakým při případnému narovnání mělo dojít.

Druhý pracovník MF, který schůzky zúčastnil, svědek **R. Š.**, v přípravném uvedl, že byl zaměstnán na Ministerstvu financí, poprvé od roku 2001 do roku 2003, podruhé od září 2006 do září 2013, po celou dobu vykonával různé funkce, vždy však jako člen Porady vedení Ministerstva financí ČR a součástí jeho agendy bylo řešení mezinárodně právních sporů a nároků vznesených proti České republice. Dne 3.1.2011 zaslal Mgr. Ondřej Sekanina jako právní zástupce společnosti WIC Ministerstvu financí Oznámení o existenci sporu podle Dohody mezi ČSFR a Švýcarskou konfederací o podpoře a ochraně investic. Mgr. Ondřeje Sekaninu zná někdy od roku 2006, tedy od doby, kdy pracoval v advokátní kanceláři Squire Sanders & Dempsey, v.o.s., a to na kauze známé jako Saluka/Nomura. Následně byl z

uvedené advokátní kanceláře vyhozen a v rámci dobrých vztahů advokát-klient mu bylo sděleno, že se jednalo o ztrátu důvěry v advokáta. Ve jmenovaného advokáta nemá žádnou důvěru. Jednání, které se uskutečnilo dne 11.3.2011 na Ministerstvu financí ČR, Janovského 2, Praha 7, v zasedačce jeho kanceláři. Za jejich stranu byla účastna jednání paní K. D.. Z pohledu Ministerstva financí byly pro takové jednání splněny všechny podmínky. Paní D. dělala i zápis z jednání. Za společnost WIC, jako žalující stranu, se zúčastnili minimálně 2 zástupci společnosti Sei Group a osoba pro komunikaci s médii. Mgr. Sekanina na jednání přítomen nebyl. Na konkrétní jména si nyní již nevzpomíná. Pokud jde o jméno D., tak toto jméno mu je velice povědomé, je možné, že to byl právě on, kdo se tohoto jednání zúčastnil. Zaznělo tam i jméno F., ale nyní není již schopen uvést, zda i tato osoba byla na jednání přítomna. Toto jméno tam na jednání ale určitě padlo. Pro úplnost odkazuje na zápis z jednání, který pořídila paní D., a ve kterém jsou uvedena i jména osob, které se jednání zúčastnili. První otázka, která se na jednání řešila, bylo to, zda investor je skutečně investorem ve smyslu Dohody o ochraně investic, kdy jednání trvalo jen několik minut, protože zástupci WIC nebyli schopni na některé otázky odpovědět, kdy se odkazovali na to, že písemně se k otázkám vyjádří Mgr. Sekanina. Před jednáním si zjišťovali u LČR a na Finančního úřadu pro Prahu 4 podstatu požadavku WIC. Druhou otázkou byla definice „investice“, tedy co je ve smyslu dohody chráněnou investicí. Oni ho upozorňovali, že vnitrostátní linie je pro ně ukončená a oni že se přesouvají nyní na mezinárodní úroveň. Ze strany Ministerstva financí byla případu věnována mimořádná pozornost už jenom s ohledem na požadovanou částku, která byla ve výši kolem 10 mld. korun, jelikož hrozilo, že takto uplatněný nárok na České republice mohl být použit jako aktivum nebo prodán finančnímu investorovi za účelem vedení sporu. Tedy, že by spor nevedl s nimi už WIC, ale jiný investor - subjekt. Způsob, jakým oni uplatnili nárok, se mu z pohledu státu a na základě jeho zkušenosti jevil jako způsob, jak ze sporného nároku vygenerovat aktivum s relativně vysokou ekonomickou hodnotou a relativně dobře obchodovatelný nárok. Jedná se o analogický postup arbitrážního řízení, kterému Česká republika již v minulosti čelila, tedy o spor, který financuje někdo jiný než tvrzený investor. Závěr z jednání byl ten, aby pan Sekanina dodal požadované podklady a aby vyjasnil okruhy problémů, které byly nastoleny. Pokud si vzpomíná, byl osloven paní D., předpokládá, že to bylo emailem. Pro něj byl závěr jednání ten, že je třeba se zdržet jakéhokoli jednání, které by vedlo k tomu, aby druhá strana se dostala do situace, kdy by mohla uplatnit svůj nárok na vyšší úrovni. Myslí si, že Mgr. Sekanina jim na jejich požadavek o doplnění podkladů vůbec neodpověděl. Po určité době poslali společnosti WIC dopis, ve kterém odmítli nárok společnosti. Od Sekaniny dostali odpověď, že potřebuje poslat znovu náš dopis, což byl zcela nesmyslný požadavek. Oni mu dopis pochopitelně poslali znovu. K dalšímu vývoji v kauze už nedošlo, zcela věc vyšuměla. Jediná reakce byla ze strany advokátní kanceláře Toman & Devátý, tedy advokátní kanceláře, která zastupovala LČR, kdy jim dopisem sdělili, že všechny vnitrostátní nároky subjektů vůči LČR odmítli. Ještě by dodal, že následně poté, časově to není schopen blíže zařadit, cestou FAÚ zjistil, že se na tyto věci dotazovala švýcarská prokuratura. Někdo měl ve Švýcarsku prohlašovat a prezentovat se tím, že má vyhraný nárok z arbitráže. Švýcarský prokurátor se dotazoval na pravdivost nároku. On řešení přidělil k vyřízení Markétě Skýpalové. Ve Švýcarsku se měl dostavit do banky český klient, který chtěl otevřít bankovní schránku, do té schránky chtěl vložit něco, myslí, že hovořil o akciích a chtěl po bance potvrdit to, že tam vkládá akcie v obrovské hodnotě. K balíku řekl, že je to kompenzace ze sporu s českým státem. On si souvislost tohoto dotazu a předchozího jednání dal dohromady díky tomu, že v obou případech se jednalo o stejnou, resp. hodnotově blízkou výši nároků. Ještě by dodal, že pro účely podání nároku, v oznámení vystupoval nějaký člověk jako Švýcar a pro účely jednání ve švýcarské bance vystupoval jako Čech. Na jeho jméno si nevzpomíná. Tento cizí člověk vystupoval jako ředitel společnosti, vím, že byl z Curychu a měl nečeské jméno. Po

předestření jména Z. Š. uvedl, že je to jméno, o kterém referoval, že bylo v žádosti švýcarské prokuratury. Jmenovaný je z Curychu a pro švýcarskou stranu vystupovat jako Š., pro jednání u nás vystupoval pod jménem S.. Pro bližší podrobnosti k této osobě by bylo vhodné vyžádat si informace přímo na FAÚ. Tomuto se věnovali nejvyšší pracovníci FAÚ. Na MF ČR by měl existovat i kompletní spisový materiál. Pokud jde o plnění od České republiky, tak podle jeho názoru by s pravděpodobností hraničící s jistotou Česká republika v případné arbitráži vyhrála a zároveň se domnívá, že by to vygenerovalo náklady České republiky asi ve výši 50 mil. korun, tedy Česká republika by se ubránila tomuto nároku a škoda by byla kolem 50 mil. korun, což je částka, která je obecně odvozena od arbitrážních sporů vedených Českou republikou, kdy tato částka je uznávána jako obvyklé náklady v těchto sporech. Pokud jde o možnost sehnat investora nebo zobchodovat tuto pohledávku, tak se domnívá, že poté, co Česká republika jako hostitelský stát veřejně uzná existenci oznámeného sporu, tak se domnívám, že tento typ nároků nalezne investora. Na výši protiplnění ze strany toho vstoupivšího investora odpoví skutečným reálným případem ze stejného období, kdy za tvrzený nárok ve výši 4 mld. Kč investor zaplatil částku kolem 120 mil. Kč. Doplnuje, že se jedná nejen o stejné období, ale jedná se o případ, kdy porušení mezinárodně právních závazků měl způsobit opět LČR. To podle něj zakládá důvodnost pro použití této analogie. Podle jeho názoru s pravděpodobností hraničící s jistotou by nedošlo k platbě za škodu způsobenou České republiky, ale zcela jistě bylo jednání způsobilé zapříčinit náklady ve výše uvedeném řádu (50 mil.). Protože neví skutečný obchodní záměr těch zástupců, nemůže ani odhadnout, jaký by byl další dopad na Českou republiku, tedy i případná způsobená škoda. V případě sporu týkajícího se finančního úřadu, pak by případné vyčíslení škody bylo asi snazší.

V hlavním líčení si všechny události již přesně nepamatoval, a proto se v podrobnostech na výpověď z přípravného řízení odvolal.

Svědčyně **JUDr. D. K.** popřela tvrzení obžalovaného. V přípravném řízení uvedla, že od jara 2007 do jara 2008 byla zaměstnána na pozici vedoucí právního odboru. Náplní práce byla zejména koordinace a příprava veřejných zakázek na komplexní lesnické činnosti. Běžná agenda spojena s právním odborem, konzultace smluv, revize smluv atd. Účastnila se pravidelných porad vedení. Součástí právního odboru bylo oddělení veřejných zakázek v rámci, kterého byla prováděna administrace veřejných zakázek na úrovni generálního ředitelství, s tím, že každý týden vedoucí oddělení Ing. Z. sestavovala informaci o veřejných zakázkách (v administraci tohoto oddělení - to co skutečně prošlo tímto oddělením), tzn. jakákoliv zakázka, která šla přes její oddělení veřejných zakázek, byla uvedena v tomto seznamu - úvaha, příprava zadávací dokumentace, vyhodnocení nabídek, uzavření smlouvy. Ty zakázky, které tam byly uvedeny, o těch měly informace, nemůže vyloučit, že existovaly smlouvy uzavřené mimo jejich oddělení. Domnívá se, že i odbor ICT zadával nějaké zakázky, ale jestli o nich Ing. J. informoval sám na poradách, si nevybavuje. Ona mu dávala obecnou informaci, jakým způsobem mají být zadávány veřejné zakázky, nevzpomíná si, že by řešily konkrétní zakázku, pokud se řešily jednotlivosti týkající se odboru IT, tak tyto řešily s Ing. Z.. Vnitřní předpisy byly přístupné pomocí intranetu a ty byly přístupné každému zaměstnanci a Ing. J. měl možnost se s nimi seznámit. Ing. J. podle nich minimálně v případech týkajících se smluv uzavřených před jejím příchodem nepostupoval. Odůvodňoval to tím, že bylo třeba řešit únik informací, že nemohlo být postupováno zadáním veřejné soutěže a muselo to být řešeno ihned. To se týkalo asi dvou, třech smluv, které dodatečně byly založeny na právním odboru do složky uzavřené smlouvy. Ing. J. dle jejího názoru měl vědět, že se má řídit zákonem o veřejných zakázkách, i z toho důvodu, že na poradách vedení se probíraly zejména lesnické zakázky, které se také řídí zákonem o veřejných zakázkách. Centrální registr smluv v LČR neexistoval. S panem D. se setkala minimálně jednou, určitě ještě s jedním člověkem z

této firmy, ale jestli přišli najednou, to neví. Sdělili jí, že je všechno v pořádku z jejich strany, ona jim řekla, že to je věc podniku, že smlouva je uzavřena a bude se podle ní postupovat. Neví, kdy to přesně bylo, ale Ing. H. požádal, aby s Ing. J. projednala, jakým způsobem mají být zadávány veřejné zakázky. S Ing. J. o tom, jakým způsobem má být postupováno při zadávání veřejných zakázek jednala. Jednalo se o obecné informace. Proces posuzování smluv právním odborem probíhal tak, že většinou příslušný pracovník jiného odboru, který potřeboval vytvoření smluvní dokumentace, požádal konkrétního zaměstnance právního odboru o vytvoření smlouvy. Jelikož se jednalo i podle vzorů smluv, případně se pracovalo s dokumenty druhé strany, požádal tento pracovník o revizi smluv, kterou si vyhotovil sám. Ten právník právního odboru, který se smlouvou pracoval, přidal ke smlouvě tzv. košilku - v kolonce revize přidal právník svůj podpis. Ví, že v jeden okamžik bylo přijato rozhodnutí, že smlouvy nad určitý finanční objem má schválit ekonomický ředitel či úsek. Na výši objemu si nepamatuje. Určitě neprocházely všechny smlouvy přes právní oddělení. Jak toto bylo upraveno ve vnitřní směrnici, už nedokáže říci. U předloženého dokumentu - „Smlouva o poskytování služeb podpory provozu a údržby komunikačních technologií“ č. 1505/2007 ze dne 25.5.2007 se mohlo by se jednat právě o ty smlouvy, o kterých hovořila výše, tedy ty které byly uzavřeny v krizovém období pro vyřešení krizové situace. Tedy jedna ze smluv, ke kterým měla výhrady. A ta se pak dostala do právního odboru podepsaná. Co se týká doby uzavření smlouvy, v předmětném období se uzavíraly smlouvy, jak na dobu určitou, tak na dobu neurčitou. Nemůže vyloučit, že existovaly i jiné smlouvy s dobou určitou na dobu jednoho roku a více. Pokud se týče jenom výše plnění, mělo být otevřené zadávací řízení a zákon právě ve výjimečných případech umožňuje ve zkrácených lhůtách, oslovit jen vybrané uchazeče, tak to odůvodňoval Ing. J.. U předloženého dokumentu - „Smlouva o poskytování služeb podpory provozu a údržby komunikačních technologií“ č. 1505/2007 ze dne 28.5.2007 by se mohlo jednat o jednu z těch smluv, o kterých hovořila výše. Smlouva neprošla právním oddělením před uzavřením smlouvy. Myslí si, že stejný předmět plnění a překrývání smluv je nestandardní. Může uvést, že nemohla vidět obě tyto smlouvy, protože by si asi vybavila tuto nestandardnost. V této chvíli nedokáže říci, jestli viděla originál smlouvy, ať už z 25.5.2007 nebo z 28.5.2007. Předložený dokument - „Smlouva č. 0108/2007 mezi společnostmi Aventic International a.s. a LČR ze dne 7.8.2007“ nikdy neviděla. Nepřešla přes právní odbor. Uzavření smlouvy s plněním na 150 mil. Kč mělo předcházet otevřené výběrové řízení. Pověřený zaměstnanec měl požádat právní odbor o přípravu smlouvy nebo revizi smlouvy. Pokud by bylo vyhlášeno otevřené výběrové řízení, tak by se o tom dozvěděl jejich odbor. Neví o žádném případě, kdy by došlo k uzavření smlouvy omylem. Pokud tato situace nastala, předpokládala by, že se takový pracovník spojí se svým nadřízeným nebo s právním odborem, aby se situace řešila. O tom, že mu byla podstrčena k podpisu nějaká smlouva, jí Ing. J. neinformoval. Neví o žádném klíči, podle kterého bylo vedeno číslování smluv. Lesnické zakázky měly nějaký systém. Centrální systém nebyl, ten měl být vytvořen. U předloženého dokumentu - "Smlouva o poskytování služeb podpory provozu a údržby komunikačních technologií" č. 0208/2007 ze dne 8.8.2007 nedokáže posoudit, jestli se jedná o jednu z těchto smluv, které viděla a kde se výše vyjadřovala k tomu, že nebyly uzavřeny v souladu s vnitřními předpisy a zákonem. Při pohledu na smlouvu se jí jeví zcela nestandardní, že smlouva je označena v záhlaví, jak hlavičkou poskytovatele, tak LČR. U předloženého dokumentu - "Informace k smlouvě uzavřené mezi LČR a A-Services & Networks, s.r.o." ze dne 12.9.2007 se jedná o písemnost, kterou vytvořila a obsah koresponduje s tím, co uvedla výše. Styl psaní odpovídá jejímu psaní a ví, že se nějakým smlouvám k IT vyjadřovala. U předloženého dokumentu - „Věc: Dopis společnosti A-Services & Networks. s.r.o.“ ze dne 8.10.2007 se jedná o písemnost, kterou vytvořila a obsah koresponduje s tím, co uvedla výše. Styl psaní odpovídá jejímu psaní i časové období odpovídá. Ví, že Ing. J. byl vyzván

k tomu, aby sepsal všechny jím uzavřené smlouvy za odbor ICT. Bylo to při jeho odchodu, byl to příkaz Ing. D.ého. Odbor ICT měl dočasně převzít Ing. Č..

Svědkyňe **Ing. L. Z.** k věci uvedla, že od února 2007 je zaměstnaná u LČR jako vedoucí oddělení zadávání veřejných zakázek. Oddělení veřejných zakázek administruje všechny zakázky pro potřeby ředitelství LČR a vybrané zakázky pro potřeby organizačních jednotek. Existovaly vnitřní předpisy pro postup pro realizaci veřejných zakázek. Byly to směrnice o veřejných zakázkách, pracovní postup pro realizaci veřejných zakázek, jednalo se o nižší právní sílu, než byla směrnice o veřejných zakázkách. Dokumentace k veřejným zakázkám, které byly administrovány oddělením veřejných zakázek, je celá uchovávána na oddělení veřejných zakázek, kdy spis končí uzavřením smlouvy, samotnou realizací se jejich oddělení již nezabývá. Pokud byla veřejná zakázka zadána jinak než přes oddělení veřejných zakázek, jednalo se o nestandardní postup, který vůbec neměl nastat. Později se z médií dozvěděla, že údajně mělo k takovému postupu docházet ze strany osoby ing. J.. V několika případech ing. J. oslovil jejich oddělení s tím, že je třeba provést realizaci nějakých nákupů a jejich oddělení zcela v souladu se zákonem a s vnitřními směrnicemi připravilo požadovanou dokumentaci, došlo k zadání veřejných zakázek.

V hlavním líčení zopakovala podmínky, za nichž je nutno vypsát výběrové řízení, potvrdila, že nikomu nikdy nedávala právní názor na platnost smluv č. 1505, na to si nepamatuje, pokud by někomu nějaké své stanovisko dávala, zcela jistě by ho dala písemně, určitě by se vyvarovala dávat stanovisko ústně. Takové stanovisko nedávala Ing. J., a nedávala ho obžalovanému D.. Pokud jde o smlouvy, které se zakládaly v právním odboru, tak si nepamatuje, že by se právní odbor k nim vyjadřoval předem. Pokud jde o konkrétní smlouvy, podklady k výběrovému řízení neviděli. Smlouvy ze dne 25.5. ani 28.5. vidět nemohla, neboť pokud tyto smlouvy jsou totožné, uzavřené v rozpětí tří dnů, zcela jistě by jí to jako právničku zarazilo, musela by reagovat a upozornila by Ing. J. na nutnost jednu z nich vypovědět. Co se týče smlouvy ze dne 7.8.2007, kde je objem plnění bez DPH 150 milionů, nedovede si představit situaci, která by odůvodnila uzavření takové smlouvy, bez otevřeného výběrového řízení. Ing. J. ji nikdy nesděloval, že by některou smlouvu uzavřel omylem, ovšem pokud jde o plnění jeho pracovních povinností, měl k tomu zvláštní přístup, neuznával práci druhých, ani to, že by práce měla mít nějaký řád. Svědkyně neví nic o tom, že by se připravovala nějaká zaštitující smlouva, pokud jde o dopis Ing. J. ze dne 27.9.2007 na č. 1. 4637, tak svědkyně tvrzení Ing. J. popřela, pouze reagovala, na nějaké nařčení.

Pokud jde o výpovědi ostatních svědků, tak ze sdělení obvinění, z průběhu vyšetřování i podané obžaloby je zřejmé, že značná pozornost v přípravném řízení byla soustředěna na prokázání platnosti, či neplatnosti smluv o poskytování poradenských služeb č. 1505/2007, uzavřených postupně s daty 25.5.2007, 29.5.2007, resp., 28.5.2007, a okolnostem, jim předcházejícím, včetně toho, zda podpis Ing. J. na těchto smlouvách byl získán podvodem, anebo Ing. J. je podepisoval vědomě. Jak bylo zjištěno, Ing. J. je podepisoval zcela vědomě, okolnosti podpisu těchto smluv pro rozhodování soudu nebyly tak podstatné, soud neřešil právní dopad jednání obžalovaného D. a Ing. J., při podpisu těchto smluv bez výběrového řízení, podstatné pro rozhodnutí soudu byl fakt, že společnost obžalovaného ASN určitou zakázku na základě požadavku Ing. J. pro podnik LČR, na rozdíl od společnosti AI, vykonala a faktury za tuto práci byly proplaceny. Pozdější sporná situace vyvrcholila zákazem vstupu pracovníků společnosti obžalovaného do areálu podniku LČR a přijetím a podpisem protokolu o předání ze dne 22.10.2007, který je založen na č. 1. 1201. Právě okolnosti v tomto protokolu, i data v něm uvedená, jsou onou podstatnou okolností, z níž je nutno při posuzování

subjektivní stránky jednání obžalovaného v době následující po datu 22.10.2007 ve vztahu k podané obžalobě vycházet.

Svědci, kteří se rovněž vyjadřovali k platnosti, či neplatnosti smluv, okolnostem které toto jednání provázeli, uvedli, že:

Ing. J. v přípravném řízení uvedl, že od února 2007 do konce roku 2007 byl zaměstnán na pozici vedoucí odboru ICT. Náplní práce bylo řízení informačních a komunikačních technologií LČR. Konkrétní náplní bylo zajištění činnosti IC technologií v rámci LČR, sítě, databáze, archivace dat, aby počítače fungovaly, aby hardwarové a softwarové vybavení odpovídalo požadavkům bezpečnosti provozu. V souvislosti s výběrovými řízeními prováděl nějaké činnosti, ale jaké konkrétní činnosti to byly, si již nevzpomíná. V souvislosti s výběrovými řízeními i oslovoval případné uchazeče, kteří se měli zúčastnit výběrového řízení. Měl písemné pověření od generálního ředitele pro samostatnou činnost v rámci mu svěřeného úseku. Pověření vyplynulo z potřeby zajištění provozu chodu podnik. Myslí si, že sepsání tohoto pověření vzešlo z iniciativy pana Ing. H., který si potřeboval uvolnit ruce pro další činnost. Po nástupu nového vedení LČR vznikla akutní nutnost řešení řady nedostatků v oblasti ICT. Týkalo se to úniku dat, ohrožení dat a sledování interní dokumentace. Na krádeži dat se podíleli pracovníci ICT. Konkrétně únik dat a smazání dat mohlo způsobit vysokou škodu podniku LČR, ať už úmyslně nebo neúmyslně, neboť neexistovala v té době v LČR nějaká účinná ochrana dat. Bylo zjištěno externí napojení se na e-mailovou a patrně i telefonickou komunikaci vedení LČR. Našli i instalované odposlechy. Bylo tedy potřeba tuto situaci řešit, odstránit současné pracovníky od této činnosti a bleskově nalézt externí řešení. Po konzultacích a úvahách se rozhodli, že externí firma by neměla být z Hradce Králové a okolí, protože v LČR existuje personální provázanost firmy s obyvatelstvem. A neměla by to být firma z Prahy, jelikož Pražáci by popuzovali místní. Jako ideální se jevil návrh firmy z Kolína, která byla napůl cesty z Prahy do Hradce. Došlo tedy ke kontaktu s panem D., který zastupoval firmu Aventic a měl perfektní doporučení, ale neví již od koho. Předtím než byla uzavřena smlouva se společností J.a D., se žádná výběrová řízení nekonala. Smlouvy, které za LČR podepsal, byly nejprve předkládány právnímu oddělení LČR ke kontrole. Předložený dokument - Smlouva č. 0108/2007 mezi společností Aventic a LČR na dodávku kompletní rekonstrukce infrastruktury ICT ze dne 7.8.2007 v hodnotě 149.769.350,- Kč nebyla nikdy uzavřena. Pan D. mu podstrčil tuto smlouvu k podpisu, přičemž následně byl sekretářkou odboru upozorněn, že tam není něco v pořádku. Nic na této smlouvě nebylo v pořádku. Okamžitě kontaktoval pana D., aby smlouvu přivezl zpět. Pan D. poslechl a přivezl ji až druhý den po podpisu. Od pana D. si nechal podepsat, že smlouva je neplatná a jeden exemplář smlouvy a zneplatnění si ponechal. Všechny ostatní exempláře byly roztrhány. Tento jeho podvod byla poslední kapka, která rozhodla o ukončení spolupráce s ním. K jeho podpisu došlo tak, že ji postrčil do podpisové knihy pan D.. On tuto smlouvu a patrně všechny exempláře opatřil svým podpisem. Smlouvu nečetl. Poté ponechal smlouvu v podpisové knize a tuto knihu si vzala sekretářka A P. Uzavření smlouvy č. 0108/2007 nepředcházelo výběrové řízení. Rekonstrukce technologií ICT byla zvažována v naprosto obecné rovině jen uvnitř LČR. Smlouva neprošla standardním proces v LČR, což je další faktor hovořící o neplatnosti této smlouvy. Proces byl takový, že smlouvy od určité hodnoty procházely vnitřním schvalovacím procesem, na kterém se standardně podílel odbor právní a oddělení veřejných zakázek. Samotnou dohodu o odstoupení připravoval patrně na jeho pokyn D.. Zřejmě napsal i špatné datum 8.7., když se spletl v pořadí číslic a následně je opravil na 7.8.2007. U dalších dat to již následně neopravil. Správně tam tedy místo data 8.7. mělo být 7.8. a místo 9.7. mělo být 8.8.2007, kdy skutečně došlo k odstoupení od smlouvy. Smlouva měla nulovou právní hodnotu. Předložený dokument - Dodatek č.1 ze dne 19.10.2007 nikdy nepodepsal. Je to

falsifikát. Předložený dokument - Faktura č. 8101080008 společnosti Aventic na částku 81.470.000,-Kč bez DPH nikdy neviděl. Předložený dokument - Akceptační protokol nepodepsal, podpis sice vypadá jako jeho, ale to si vysvětluje tím, že byl patrně přenesen z jiné písemnosti. To, že byl při podpisu smlouvy č. 0108/2007 vystaven ze strany D. pokusu o podvod, sdělil Anně P., dále panu generálnímu řediteli, ale těch lidí bylo určitě více. Následně učinil opatření, že D. se už nesmí objevit nikde v budově a že budou ukončeny všechny činnosti jeho firmy v LČR, a to tak, aby to neohrozilo provoz. Zneplatnění smlouvy č. 0108/2007 formou dohody o odstoupení od smlouvy s nikým nekonzultoval. V tu chvíli bylo jakékoliv zneužití tohoto papíru z jeho pohledu nulové. Předložený dokument - „Pokyn k Obchodnímu konceptu č. 0108/2007“ ze dne 7.8.2007 nepodepsal, podpis jako jeho sice vypadá, ale vysvětlují si to tak, že by přednesen odjinud i s razítkem. Předložený dokument - „Smlouva o poskytování služeb podpory provozu a údržby komunikačních technologií“ č. 1505/2007 uzavřena mezi LČR a ASN s datem uzavření dne 25.5.2007 neuzavřel. K pravosti podpisu se vyjádřit neumí. To, že tuto smlouvu neuzavřel, usuzuje z doby trvání smlouvy, která je na jeden rok. Pokud si vzpomíná, na takovou dobu nebyla žádná smlouva uzavírána. Na předložený dokument - „Smlouva o poskytování služeb podpory provozu a údržby komunikačních technologií“ č. 1505/2007 uzavřena mezi LČR a ASN s datem uzavření dne 28.5.2007 si nepamatuje, ale mohlo by se jednat o jím skutečně uzavřenou smlouvu. Dále tak usuzuje z toho, že doba uzavření smlouvy je na 4 měsíce a na takovou dobu se smlouvy se společností ASN uzavíraly. Nepamatuje si, že by uzavření této smlouvy předcházelo nějaké výběrové řízení. Předložený dokument - „Smlouva o poskytování služeb podpory provozu a údržby komunikačních technologií“ č. 1505/2007 uzavřena mezi LČR a ASN s datem uzavření dne 29.5.2007 neuzavřel. K pravosti podpisu se vyjádřit neumí. K přeškrtnutému datu uvádí, že podle písma toto nepřeškrtl a datum neopravil, písmo není jeho. Předložený dokument - "Smlouva o poskytování služeb podpory provozu a údržby komunikačních technologií" č. 0208/2007 ze dne 8.8.2007 vypadá jako pravý, nepamatuje se, že by ji podepsal, ale nevyklučuje to. Zaráží ho, že tato smlouva pokrývá dobu trvání smlouvy ze dne 28.5.2007. Předložený dokument - "Dočasné pověření Poskytování služeb podpory provozu a údržby komunikačních technologií" ze dne 27.9.2007 za podmínek smlouvy č. 0208/2007 ze dne 28.5.2007 vidí poprvé. Určitě takový dokument nepodepsal, podpis na něm je podle něj falsifikát, zřejmě je přenesen odjinud. Předložené dokumenty - Servisní listy ze dne 31.10.2007 nepodepsal. V té době nic už ani nepodepisoval. U předložených dokumentů - Servisní listy ze dne 30.9.2007 podpis vypadá jako jeho. Forma samotných výkazu i obsah odpovídají zvyklostem, jak byly předkládány měsíční výkazy ze strany ASN. Nevyklučuje, že takový výkaz mohl podepsat, ale chybí zde datum a razítko. U předloženého dokumentu - Pověření k administraci IS a IT ze dne 14.3.2007 potvrzuje platnost. Domnívá se, že za LČR to podepsal, podpis je jeho. Předložený dokument - Faktura č. 2102070061 na částku 5.319.300,-Kč ze dne 28.9.2007 mu nic neříká. Předložený dokument - Faktura č. 2102070064 na částku 1.961.120,-Kč ze dne 5.10.2007 mu nic neříká. Předložený dokument - Faktura č. 2102070072 na částku 4.592.686,-Kč ze dne 1.12.2007 mu nic neříká. Předložený dokument - Faktura č. 2102070069 na částku 3.985.605,-Kč ze dne 1.11.2007 mu nic neříká. Předložený dokument - Faktura č. 2102070071 na částku 1.000.000,-Kč ze dne 1.12.2007 mu nic neříká. Předložený dokument - Faktura č. 2102070073 na částku 4.019.820,-Kč ze dne 1.12.2007 mu nic neříká. Předložený dokument - Faktura č. 2102080001 na částku 8.865.500,-Kč ze dne 1.2.2008 mu nic neříká. Nějaké čestné prohlášení J.u D. o spokojenosti s činností jeho firem v LČR předal. V době, kdy on i Ing. H. již nepracovali v LČR, tak je D. oslovil, že potřebuje referenci, že jeho firmy pracovaly pro LČR dobře, tak on i Ing. H. takové čestné prohlášení vytvořili. Jednalo se ale jen o spokojenost s činností samotných firem J.a D. a jeho zaměstnanců, nikoliv s jednáním samotného D.. Text tohoto čestného prohlášení asi vytvořil D., on ho upravil a myslí si, že i ing. H. k tomu cosi dodělal. U předloženého

dokumentu - Čestné prohlášení ze dne 1.10.2008 se jedná o jím vytvořené čestné prohlášení, má však pochybnosti o znění poslední věty, která zní: "Stejně tak lze zcela..... skupině A-Group". Nedomnívá se, že v této větě psal o zahraničním vlastníkově, ale vzhledem k časovému odstupu nelze toto vyloučit. Předložený dokument - Čestné prohlášení ze dne 20.4.2009 nepsal. Předložené dokumenty - výkazy o provedení činnosti servisních techniků (1) až (7) vidí poprvé. Předložený dokument - Technická zpráva datových a komunikačních systémů ze dne 20.9.2007 si nevzpomíná, jestli někdy viděl. Prakticky vylučuje, že by došlo k uzavření smluv, které se časově překrývaly a byly uzavřeny se stejným předmětem plnění. V podpisových knihách byly méně významné dokumenty, bylo jich mnoho, nemohl všechny přečíst a spoléhal na práci ostatních kolegů z odboru, nicméně kontrolní mechanismy fungovaly tak, že předchozí faktury a stejně jako tato smlouva byly téměř okamžitě odhaleny. Žádná ze smluv, což platí na 100 % smluv s firmami pana D., nemohla být uzavírána na dobu delší než do září nebo do podzimu roku 2007. A neumím říci, kde podvod vznikl. Předložený dokument - Mandátní smlouvy ze dne 20.4.2009 uzavřená mezi mandantem - The Washington Investment Company LLC, zastoupené J. D. na základě plné moci ze dne 4.4.2008 a mandatářem společností Greenberg & O Neill LTD., zastoupené Ing. M. J., CSc, na základě plné moci ze dne 6.11.200 uzavírali, ale domnívá se, že nesouhlasí datem uzavření, které podle něj nebylo dne 20.4.2009, ale výrazně dříve, tzn. někdy na jaře 2008. Žádnou činnost ve prospěch společnosti GREENBERG nevyvíjel. Tato smlouva, pokud si vzpomíná, byla uzavřena v době, kdy pan D. měl velké plány v Mongolsku a současně hovořil o tom, jak nedostal zapláceno od LČR. Vzhledem k tomu, že ani dřív ani potom panu D. nevěřil, tak mu předložil tuto smlouvu. Předpokládá, že tuto smlouvu připravil, přičemž ten obsah byl nějakým způsobem zase upraven. Bylo to podepsáno s panem D. z jeho strany spíš jako svého druhu anekdota než, že by předpokládal, že něco z obsahu bude realizováno. Byla to nejjednodušší cesta, jak se pana D. zbavit. D. chtěl tehdy po H. a po něm potvrzení o tom, že jeho firmy pracovaly v LČR dobře. Potom chtěl součinnost v developerském projektu v Mongolsku.

V hlavním líčení doplnil, že do podniku LČR nastoupil právě proto, aby napříště nedocházelo k obcházení zákona o veřejných zakázkách, tedy proto, aby vždy bylo vypsáno výběrové řízení. K dotazu, proč v případě výše uvedených smluv tomu tak nebylo, odpověděl, že prioritou bylo ochránit státní peníze co nejrychleji, výběrové řízení by trvalo měsíce. To údajně projednal s vedením LČR, vše procházelo mnoha podpisy, nebylo možné rozhodnutí jedince, vše bylo projednáno na poradách generálního ředitele, kde byl zastoupen i právní odbor. Tuto odpověď soud hodnotil s ohledem na listinné důkazy a výpovědi svědků jako zcela nevěrohodnou, navíc, pokud by byla pravdivá, v každém případě by firmy obžalovaného musely být najaty formou JŘBU (tj. výběrovým řízením bez uveřejnění). Stejně tak nikdo ze svědků nepotvrdil jeho další tvrzení o tom, že právní odbor byl o všech jeho postupech informován. Svědek ale nebyl schopen se před soudem konkrétně vyjádřit k tomu, proč smlouva s ASN na totožné plnění má delší a kratší variantu a dokonce tři různá data. Co se týče smlouvy ze dne 7.8.2007, která byla zrušena smlouvou ze dne 9.7.2007, na tyto okolnosti si svědek již nevzpomínal. Vzápětí sdělil, že druhou smlouvu mu obžalovaný podstrčil, proto to hned napravil a zrušil ji a to byl jeden z důvodů, proč chtěli s obžalovaným ukončit spolupráci. Jak mu tato smlouva byla podstrčena si již nevzpomíná. Rozhodně ale ví, že v rámci výběrového řízení, které by proběhlo v budoucnu, obžalovanému nesliboval, že by jeho firmy mohly být zvýhodněny. Pokud jde o svědkyni JUDr. K. připustil, že ta mu opakovaně vyčítala, že je „bordelář“, neví ale v jaké konkrétní souvislosti, zřejmě proto, že měl v dokumentech chaos, nebyly řádně uloženy. K dotazům obhájkyně mimo jiné uvedl, že s firmami obžalovaného byl spokojen, nebyl spokojen s obžalovaným. Mandátní smlouvu s obžalovaným podepsal „pro legraci“.

Věrohodnost výpovědi ing.J. z přípravného řízení i hlavního líčení je možno porovnat i s obsahem čestného prohlášení založeného Mgr. Sekaninou v příloze č. 10 Oznámení o existenci sporu, z něhož vyplývá, že ing. J. v písemném čestném prohlášení ze dne 1.10.2008 mimo jiné uvádí, že za dobu jeho působnosti ve státním podniku LČR pracovala společnost AI a samotné ukončení této spolupráce po odvolání Ing. J. z postu vedoucího odboru ICT považuje za nekorektní a protiprávní. Již z obsahu textu tohoto prohlášení je zřejmé, že tvrzením Ing. J. nelze přikládat žádný význam, neboť jak sám opakovaně uváděl, smlouvu se společností AI následujícího dne zrušil, nikdy neplatila a jak vyplývá i z protokolu o ukončení spolupráce na čl. 1201, v podniku LČR pracovali pouze pracovníci společnosti ASN, což vyplývá, jak je uvedeno na jiných místech tohoto odůvodnění i z výpovědí pracovníků spol. ASN, tj. z výpovědí svědků K. P., P. P., R. Č. i P. P.. Tyto jejich výpovědi jsou doplňovány i listinnými důkazy, m.j. formuláři firmy ASN, které vytvořil K. P..

Svědék **Ing. J. H.** k věci uvedl, že od začátku února 2007 byl zaměstnán ve státním podniku LČR na pozici generálního ředitele, a to až do konce října 2007. Před tímto jmenováním byl xxx. Pan Ing. J. nastoupil do týmu, který byl vytvářen Ministerstvem zemědělství ČR, a nastoupil na pozici vedoucího odboru ICT. Tento tým vytvářel on a dostával doporučení, které osoby si do týmu má vzít. Mezi osobami, které mu byly doporučeny tehdejším ministrem zemědělství panem Gandalovičem, byla i osoba Ing. J.. Do této doby pana Ing. J. neznal. Ze strany ministerstva tam byly dvě osoby, které mu byly doporučeny, aby se staly součástí týmu, a to pan J. a pan Ř. Pan J. byl podřízen generálnímu řediteli, tedy jemu. Bylo to z důvodu zabezpečení chodu společnosti LČR. Pan J. byl součástí vedení, chodil pravidelně na porady vedení podniku a tam samozřejmě dostával úkoly od jednotlivých sekčních ředitelů. Jelikož se ICT prolínají všemi odbory a musí zabezpečit chod všech odborů, tak dostával ty úkoly přímo na té poradě. Standardně se vyhotovovaly zápisy z těchto porad, kdy tyto úkoly byly zaznamenány do tohoto zápisu s termínem plnění a podle tohoto termínu bylo následně dokladováno na dalších poradách plnění těchto úkolů. Pan J. obdržel od generálního ředitele pověření k projednávání a uzavírání smluv za odbor ICT, s tou podmínkou, že musel dodržovat veškerou platnou legislativu v souvislosti se zákonem o veřejných zakázkách. Na tento proces dodržování dohlíželo právní oddělení LČR, jehož vedoucí JUDr. K. se účastnila porad vedení. Toto pověření obdržel Ing. J. až na základě reálných skutečností, které na podniku vládly. To znamená s ohledem na velké vytížení vedení podniku v problematice zabezpečení zakázek podle zákona o veřejných zakázkách, nebyl časový prostor projednávat problematiku ICT, která musela být řešena velmi rychle a profesionálně. Tehdy se jednalo zejména o zabezpečení dat LČR, neboť bylo prokázáno, že někteří zaměstnanci odesílali interní data smluvním partnerům bez vědomí LČR. Těmto zaměstnancům byla tato skutečnost prokázána, byl s nimi rozvázán pracovní poměr. Na jména si již nepamatuje. Dále bylo potřeba zabezpečit interní komunikační síť, vytvořit účinnou obranu proti útokům zvenčí, které spočívaly v napadání sítě LČR vnějšími prostředky např. spamové útoky. Bylo potřeba zabezpečit celkovou bezpečnost sítě a souběžně zajistit běžný chod firmy. Pan J. objednal nějaké služby v rámci zabezpečení sítě, firma, která provedla služby, našla na černo instalovaná odposlouchávací zařízení v kanceláři vedoucího odboru ICT. Dále byly nalezeny externí přijímové antény, které sloužily k přijímání dat. Podrobnosti si nevybavuje. K nalezení těchto zařízení došlo v únoru, březnu 2007. S osobou J.a D. se nikdy osobně nesetkal. Po jeho odvolání z funkce generálního ředitele se setkal s Ing. J. několikrát. Pokud si pamatuje, tak mu pan Ing. J. vysvětloval důvod ukončení jeho pracovního poměru u LČR. Kdy mu sdělil, že na základě příkazu ministra zemědělství Gandaloviče byl odvolán z funkce. O dokumentech podstrčených k podpisu panu Ing. J. jej pan Ing. J. informoval v souvislosti s tím, že popsal skutečnost, která se mu stala, s tím, že si

nemá dělat starosti, že toto bylo odhaleno a po právní stránce pro LČR nevznikají žádné závazky. Tyto informace mu sdělil během letních měsíců roku 2007. Sdělil mu, že byl podepsán dokument, který nemá žádnou závaznou formu pro LČR. Žádné bližší podrobnosti mu nesdělil. K odhalení uvedl, že to odhalil on sám. Řekl, že ten dokument podepsal a pak ho zneplatnil. K osobě, která mu tento dokument podstrčila, mu nic také nesdělil. On chtěl mít jenom jistotu, že nejsou žádné právní závazky pro LČR. U dokumentace, která má být podepsána generálním ředitelem, bylo tehdy běžné, že podepisoval 200-300 listin. Člověk se tedy dopustí podpisového omylu. Dokumenty procházely vnitřním oponentním a kontrolním řízením. Zda tímto podstrčeným dokumentem byla smlouva mezi společností Aventic International, a.s. a LČR č. 0108, nedokáže odpovědět. Jelikož chtěl mít jistotu, že činnost pana J. odpovídá zadání generálního ředitele, nařídil provedení interního auditu na prověření činnosti a uzavírané smlouvy odborem ICT a panem J.. Výsledek nezná, jelikož byl ke konci října 2007 odvolán a pak už nebyl ani na pracovišti. V prosinci roku 2007 mu tehdejší pověřený generální ředitel LČR Ing. D. sdělil, že Ing. J. byla podstrčena k podpisu smlouva mezi LČR a společností Aventic. Čestné prohlášení ze dne 1.10.2008, které podepsal, se týkalo reálné činnosti pracovníků firmy, která u LČR prováděla práce spojené se zabezpečením sítě. S těmito službami, které prováděli, byli spokojeni. Text tohoto čestného prohlášení sestavoval pan kolega J.. On mu tento text poslal e-mailem. On ho upravil tak, aby text odpovídal skutečnosti, tj. jak dotčené práce pracovníci v LČR prováděli. Čestné prohlášení po dohodě předal panu J.. Řekl mu, že toto čestné prohlášení potřebuje pro společnost Aventic v důsledku jednostranného vypovězení smlouvy ze strany LČR. Prezentoval mu to dále tak, že to má posloužit jako podklad k dohodě ukončení smluvního vztahu mezi firmou Aventic a LČR.

Svědek **Ing. V. D.** k věci uvedl, že u LČR byl zaměstnán od února 2007 do konce roku 2007. Na konci roku 2007 ukončil pracovní poměr dohodou. Byl výrobně-technickým ředitelem a v průběhu roku 2007 v říjnu byl pověřen výkonem funkce generálního ředitele. V prosinci 2007 předával agendu řízení státního podniku LČR Ing. N. a agendu výrobně-technického ředitele předával panu Ing. J. Č. Předložený dokument - "Dodatek č. 1 k pracovní smlouvě ze dne 1.3.2007" mezi LČR - jednatel Ing. D. a zaměstnancem - Ing. J. ze dne 16.10.2007, podepsal a jednalo se o ukončení pracovní pozice Ing. J. na pozici vedoucí či ředitele odboru ICT. Předložený dokument - "Odvolání pověření ze dne 1. března 2007" ze dne 16.10.2007 podepsal a tím skončilo pověření Ing. J.. Na základě "Protokolu o předání přehledu smluv" ze 16.10.2007 a "Přehledu podepsaných smluv na OICT - Ing., J.", předal Ing. J. přehled smluv za odbor ICT, které byly v době jeho pověření uzavřeny. Agendu odboru ICT převzal pan Ing. Č.. Ing. Č. pověřil vedením odboru ICT místo Ing. J.. Bylo tedy v jeho kompetenci převzít i agendu tohoto odboru. Není mu nic známo o tom, že by se společnosti, které pracovaly pro LČR v oblasti ICT v době pověření Ing. J., účastnily nějakého výběrového řízení. Neví, jaké konkrétní společnosti pracovaly pro LČR v oblasti ICT v době pověření Ing. J.. Pokud si pamatuje, tak nějakí externí zaměstnanci společností, které pracovaly v oblasti ICT, se fyzicky nacházeli na ředitelství v Hradci Králové, ale on s nimi nejednal, nebylo to v jeho kompetenci. Předložený dokument - "Protokol o předání" ze dne 22.10.2007 byl protokolem o předání data-skladu. Informace, které jsou uvedeny v tomto protokolu, souhlasí se skutečností. Problematika úniku informací se na vedení podniku řešila opakovaně, jelikož měli indicie, že k únikům dochází. Na jedné z porad vedení byla prezentace obrázků zařízení, jejichž pomocí byl realizován neoprávněný přenos dat. Data-sklad nebyl dobře zabezpečen, a že tedy budou učiněna opatření k zabezpečení dat. Prezentaci předkládal pan Ing. J.. A pokud si vzpomíná, bylo to někdy z počátku působení na ředitelství LČR, takže ten audit musel být proveden. Zabezpečení vytvářela externí firma s tím, že zaměstnanci LČR se na zabezpečení podíleli souběžnou činností. Při prezentaci výsledků té

kontroly byli seznámeni s tím, že to musí dělat profesionální firma, jelikož ta kritéria kmenoví zaměstnanci nesplňují, protože tam byla zapojena ta zařízení, o kterých museli vědět a tuto skutečnost neoznámili. Spolupráce se společností ASN byla ukončena v říjnu 2007 z tohoto důvodu, že ta externí služba nebyla třeba, že už ty důvody pominuly, že uplynulo půl roku, že se zpřesnily systémy kontroly a tu roli tam hrála i částečná obměna pracovníků odboru ICT. O odvolání Ing. J. z funkce rozhodoval on, protože nebyl spokojen s průběhem zajištění IT služeb výroby a obchodu, kontinuálně po celou dobu působení, jelikož byla ve skluzu příprava pracovníků a technologické zajištění systému výroby a odbytu dříví. Smlouvu č. 0108/2007 mezi společností Aventic International a.s. a LČR nikdy neviděl. Dovolí si tvrdit, že v r. 2007 na poradách vedení podniku LČR nebyla tato smlouva diskutována. Předložené dokumenty - „Smlouva o poskytování služeb podpory provozu a údržby komunikačních technologií“ č. 1505/2007 ze dne 25.5.2007, dne 28.5.2007 a dne 29.5.2007 nikdy neviděl. Při jejich uzavírání by bylo nezbytné dodržovat procedury při zadávání veřejných zakázek státním podnikem. Domnívá se, že u státního podniku by nemělo dojít k tomu, aby byla uzavřena smlouva se stejným předmětem plnění na dobu, která již byla pokryta smlouvou uzavřenou o tři dny dříve. Předložený dokument - "Smlouva o poskytování služeb podpory provozu a údržby komunikačních technologií" č. 0208/2007 ze dne 8.8.2007 nikdy neviděl. Podle něj musela být smlouva podepsána nejdříve první den její účinnosti. K ukončení spolupráce LČR se společností, která externě zajišťovala IT služby, dal pokyn on. Byl přesvědčen o tom, že disponují dostatečnými vlastními kapacitami v oblasti IT, že mohou pokrýt tuto oblast ve vlastní režii, což mu přišlo bezpečnější a levnější.

Svědék **Ing. P. Č.** k věci uvedl, že ke státnímu podniku nastoupil od 1.7.2003 jako referent pěstební činnosti na odboru strategických analýz a rozvoje. Následně od r. 2004 byl na tomto odboru vedoucím oddělení analýz, a to asi do roku 2007. Pak byl vedoucím tohoto odboru, a to do konce srpna 2012, kdy od LČR odešel. Od 1.11.2007 byl rovněž pověřen vedením informačních a komunikačních technologií. To bylo na dobu cca 2 měsíců. Od roku 2008 byl zároveň pověřen funkcí vedoucího odboru financování, a to cca do května 2008, kdy se tento odbor spojil s odborem strategických analýz. Pan J. byl vedoucím odboru informačních a komunikačních technologií, a to cca od února 2007 do doby jeho pověření, tj. cca do října 2007. Pokud si vzpomíná, tak někdy v období únor nebo březen 2007 byla nějaká zakázka na bezpečnostní audit, kterou ale nevyhrála společnost ASN. Ví, že tam bylo kritérium nabídková cena a společnost ASN měla asi třetí nejnižší cenu, tedy nevyhrála. V době pověření Ing. J. pracovaly pro LČR v oblasti ICT společnosti H-Soft, s.r.o., PDS, A-Services Networks, A-Development, A-Securitec, Aventic, A-Building., a další, na které si nevzpomíná. Kdo byl jednatelem, si nyní nevzpomene. Se zástupci společností se setkal při předávání pracoviště nebo služeb na konci října 2007, kdy s nimi měli nějaká jednání. Předtím se setkal se zástupci společností někdy v polovině roku 2007, když byla nějaká porucha serveru. Za jakou společnost tehdy oni přijeli, to si nepamatuje. Na konci října 2007 se setkal s panem P., byli tam ještě další dva, ale na jejich jména si nevzpomíná. Jeden z nich byl prokurista. Jednalo se o společnost ASN. V průběhu spolupráce potkal zástupce těchto společností v LČR v Hradci Králové, nosili modré košile. Ing. D. ho pověřil někdy od 19.10.2007 převzetím odboru a zabezpečením jeho činnosti tak, aby nebyl chod odboru ochromen. Je pravdou, že některé věci a smlouvy přebral, kdy pan J. u toho osobně nebyl. S ním se sešel asi v polovině října 2007, kdy předával nějaký investiční majetek. Některé smlouvy byly v jeho kanceláři, některé v kanceláři kolegyně P.. Předložený dokument - „Protokol o předání“ ze dne 22.10.2007 zná. Popisuje nějaký stav a dohodu na dalším pokračování převzetí správy IT na LČR. Dne 19.10.2007 nařídil kolegovi na IT, aby odpojil dva zmíněné servery a zajistil další úkony na zabezpečení služby. Protože se pracovníci firem nemohli přihlásit "na dálku", tak se tam dostavili osobně, ale dovnitř již vpuštění nebyli.

Důvodem odpojení byla obava, že by mohlo dojít k úniku informací anebo k poškození systému. Ta skupina společností měla jakousi duplicitní síť a oni neměli možnost právě tuto síť kontrolovat a to až do doby, než zamezili přístup. Neví, od kdy tyto společnosti takovou síť a takový rozsah práv měly, a to až do 19.10.2007, což byl pátek. Myslí si, že hned v pondělí dne 22.10.2007 proběhlo jednání se společností ASN, za LČR se zúčastnil on. Snažili jsme se zjistit přístupová hesla, oni jim je poskytli, chtěli vědět, zda a jaké zásahy do sítě dělali a podobně. Tento protokol o předání podle něj sepisovalo jejich právní oddělení. Připravili ale dva materiály, a to přílohu "A" a přílohu "B" tohoto protokolu. Dne 29.10.2007 se uskutečnilo další jednání, kdy původní záměr byl jen zformátovat disky, ale nakonec udělali audit disků, výpis programového vybavení a procházeli adresářové složky na serverech. Oni nakonec svolili, že formátovat disky nebudou a nechají je v původním stavu. Při procházení disků zjistili, že tam jsou data některých zaměstnanců LČR, jednalo se o informace privátní. Jednalo se o privátní soubory zaměstnanců ředitelství v počtu desítek zaměstnanců. Podle něj se jednalo o informace, ke kterým by společnost ASN neměla mít přístup. Předložený dokument - "Zápis z jednání se společností A-Services & Networks, s.r.o. a Lesy České republiky, s.p." ze dne 29.10.2007 zná, vytvářel ho on, pomáhali mu s jeho obsahem kolegové z IT. Osoby dole podepsané, se tohoto jednání přímo zúčastnily. Tím byla spolupráce a činnost lidí z uvedených společností ukončena.

Svědčyně **Ing. L. Z.** k věci uvedla, že od února 2007 je zaměstnaná u LČR jako vedoucí oddělení zadávání veřejných zakázek. Oddělení veřejných zakázek administruje všechny zakázky pro potřeby ředitelství LČR a vybrané zakázky pro potřeby organizačních jednotek. Existovaly vnitřní předpisy pro postup pro realizaci veřejných zakázek. Byly to směrnice o veřejných zakázkách, pracovní postup pro realizaci veřejných zakázek, jednalo se o nižší právní sílu, než byla směrnice o veřejných zakázkách. Dokumentace k veřejným zakázkám, které byly administrovány oddělením veřejných zakázek, je celá uchovávána na oddělení veřejných zakázek, kdy spis končí uzavřením smlouvy, samotnou realizací se jejich oddělení již nezabývá. Pokud byla veřejná zakázka zadána jinak než přes oddělení veřejných zakázek, jednalo se o nestandardní postup, který vůbec neměl nastat. Později se z médií dozvěděla, že údajně mělo k takovému postupu docházet ze strany osoby ing. J.. V několika případech ing. J. oslovil jejich oddělení s tím, že je třeba provést realizaci nějakých nákupů a jejich oddělení zcela v souladu se zákonem a s vnitřními směnicemi připravilo požadovanou dokumentaci, došlo k zadání veřejných zakázek. Tyto veřejné zakázky byly ukončeny uzavřením smlouvy. Žádané další požadavky na ně ing. J. neměl, kromě jedné věci, kdy po ní požadoval, aby provedli zadávací řízení na specifikaci zakázky, kterou jí předal. Nad zadávacími podmínkami proběhla ostrá debata, protože jsem rozporovala některé parametry, které byly v rozporu, podle jejího názoru, s platnou legislativou. K závěru debaty přizval její nadřízenou JUDr. K., tehdejší vedoucí právního odboru, aby ona jí uložila zrealizovat tuto veřejnou zakázku. Paní JUDr. K. uvedla, že žádnému svému podřízenému neuloží postupovat v rozporu se zákonem a tím debata skončila. O jaké časové období se jedná, není schopna upřesnit. Objem zakázky, o kterou se jednalo, nedokáže přesně specifikovat, ale domnívá se, že se jednalo řádově o částku sto miliónů korun. Pokud si pamatuje, nehovořilo se vůbec o tom, kdo by takovou zakázku měl realizovat, pokud by tam něco takového padlo, určitě by to řešila. V době, kdy ing. J. byl vedoucím odboru ICT, neměla žádné informace o tom, že by vyhlašoval zadávací řízení k jakýmkoliv veřejným zakázkám, aniž by o tom vědělo oddělení veřejných zakázek. Později, když již ing. J. nebyl v Lesích ČR zaměstnán a na základě požadavku Policie, se seznámila se skutečnostmi, že snad ze strany ing. J. mělo dojít k uzavření nějakých smluv bez výběrového řízení. Po odchodu Ing. J. zadávací dokumentaci od Ing. J. nepřebírala. V té době neexistovala centrální evidence smluv. Uzavřené smlouvy v případě, že veřejnou zakázku realizovalo jejich oddělení, bylo jedno vyhotovení předáno věcně příslušnému odboru a další vyhotovení

bylo archivováno jejich oddělením. Vnitřní předpisy týkající se postupu LČR při veřejných zakázkách byly Ing. J. dostupné. Byly publikovány v redakčním podnikovém systému a dostupné v elektronické podobě každému zaměstnanci. Za archivaci dokumentů nesl odpovědnost Ing. J., pokud to dělal bez vědomí ostatních osob. LČR jako státní podnik jsou veřejných zadavatelem dle rozhodnutí ÚOHS až od poloviny roku 2006. Proces informování vedení podniku o tom, v jakém stavu je zadávání veřejných zakázek, se až do poloviny roku 2007 realizoval tak, že vedení podniku bylo o vyhlášených výběrových řízeních informováno nikoliv systematicky, ale vždy statutární orgán podepisoval výzvu k účasti v soutěži. Teprve někdy v polovině roku 2007 na základě požadavku ing. D., který v té době byl výrobně technickým ředitelem, se začal zpracovávat systematicky materiál pro každou poradou vedení. V tomto materiálu byly jednak informace o probíhajících veřejných zakázkách a ke schválení předkládané záměry realizace veřejných zakázek, což byly vlastně jednotlivé požadavky dotčených odborů. Materiál zpracovávalo její oddělení. Na každou poradou vedení byl materiál aktualizován. Předložený dokument - „Smlouva o poskytování služeb podpory provozu a údržby komunikačních technologií“ č. 1505/2007 ze dne 25.5.2007 nikdy neviděla. Vidí jej poprvé. Tato smlouva neprošla jejich oddělením veřejných zakázek. Jak vidí ve smlouvě částku, o jaké plnění se jednalo, byla by to veřejná zakázka vysoce nadlimitní podle zákona, bylo by nutno zadávat ji v otevřeném zadávacím řízení, a to nebylo provedeno. Předložený dokument - „Smlouva o poskytování služeb podpory provozu a údržby komunikačních technologií“ č. 1505/2007 ze dne 28.5.2007 vidí taktéž poprvé. Tato smlouva neprošla jejich oddělením veřejných zakázek. Tak jak vidí ve smlouvě, o jaké plnění se jednalo, byla by to veřejná zakázka podlimitní, nikoliv malého rozsahu, způsob zadávacího řízení by mohl být realizován, buď v otevřeném řízení, nebo ve zjednodušeném řízení, a to by znamenalo výzvu nejméně 5-ti uchazečům a zveřejnění této výzvy vhodným způsobem, což by zřejmě bylo na internetových stránkách LČR. Předložený dokument - „Smlouva o poskytování služeb podpory provozu a údržby komunikačních technologií“ č. 1505/2007 ze dne 29.5.2007 rovněž nikdy neviděla. Jejím oddělením veřejných zakázek neprošel. Tak jak vidím ve smlouvě částku, o jaké plnění se jednalo, byla by to veřejná zakázka vysoce nadlimitní podle zákona, bylo by nutno zadávat ji v otevřeném zadávacím řízení, a to nebylo provedeno. Předložený dokument - „Smlouva mezi společností Aventic International a.s. a LČR č. 0108/2007 ze dne 7.8.2007 v hodnotě 149.769.350,-Kč bez DPH nikdy neviděla a v žádném případě neprošel jejich oddělením veřejných zakázek. Pokud se jedná o standardní průběh činností, které měly předcházet uzavření takové smlouvy s plněním na 150 mil. Kč, předcházela by časově náročná příprava zadávací dokumentace, na které by se podíleli pracovníci příslušného odboru. Podle ní z logiky věci vyplývá, že vzhledem k objemu a významu takové zakázky by o ní jednalo vedení podniku. V současné době by o ní jednal i zakladatel - ministerstvo zemědělství a i dozorčí rada LČR. Pokud by projednání takovýchto dokumentů proběhlo na poradě vedení podniku, tak by to zcela jistě bylo v zápise z této porady a součástí zápisu by byl i případný souhlas s realizací. Se situací, kdy by došlo k uzavření smlouvy omylem, se nesetkala. Není jí známo nic o tom, že by Ing. J. měl být podstrčen k podpisu nějaký dokument. Předložený dokument - "Smlouva o poskytování služeb podpory provozu a údržby komunikačních technologií" č. 0208/2007 ze dne 8.8.2007 nikdy neviděla. Přes jejich oddělení veřejných zakázek neprošla. Byla by to veřejná zakázka podlimitní, nikoliv malého rozsahu, způsob zadávacího řízení by mohl být realizován buď v otevřeném řízení, nebo ve zjednodušeném řízení, a to by znamenalo výzvu nejméně 5-ti uchazečům a zveřejnění této výzvy vhodným způsobem, což by zřejmě bylo na internetových stránkách LČR.

Další okolnosti soud zjistil z následujících výpovědí :

Svědék **M. S.** k věci uvedl, že obviněného D. zná od dětství, pochází ze stejného bydliště jako on. Pak se delší dobu neviděli. Vzpomíná si, že se setkali někde v klubu, kde mu pan D. dal vizitku. Na této vizitce bylo jméno Sei Group. S odstupem nějaké doby od této události mu byl zaslán nějakým novinářem, nevzpomíná si na jméno, email, mohlo by se jednat o redakci časopisu Ekonom, kdy v tomto emailu bylo uvedeno, zda někdo z nás nezastupuje společnosti Sei Group a WIC. On na tento email neodpovídal. Tuto informaci si dal do souvislosti s J. D., protože tam bylo také jméno společnosti Sei Group, spojil se s ním a sdělil mu, že mu přišel tento email a ptal se ho, jestli mají nějaký problém. Sdělil mu, že dělá PR, a že by jim s tím mohl pomoci. D. mu sdělil, že o problému společnosti WIC s novináři ví a že na to mají najatou nějakou PR agenturu, což byla agentura BISON & ROSE. Přesto jej oslovil, aby se za ním stavil na firmě, kde se domluvili na tom, že mu s tím bude pomáhat. Na této schůzce jej zároveň představil panu F. a sdělil mu, že pravděpodobně pro ně nebude společnost BISON & ROSE pracovat. Sdělil mu, že dostane podklady, o co se jedná. Na tomto setkání zaznělo více informací, jedna se týkala průmyslové zóny Libenice u Kolína, dále se jednalo o nějakou kauzu s LČR a dále problémy s finančním úřadem, kontrolami a nevrácením vratek DPH. Na tomto jednání se dohodli na spolupráci, uzavřel jako OSVČ dne 14.1.2011 mandátní smlouvu se společností Sei Group a.s., kdy předmětem smlouvy bylo komplexní PR ekonomické a organizační poradenství a služby pro společnost Sei Group a.s. Pro společnost Sei Group a.s. pracoval v měsících leden-duben 2011. Na základě této mandátní smlouvy byla den podpisu smlouvy vystavena společností Sei Group i závazná objednávka na komplexní PR ekonomické a organizační poradenství a služby v rámci arbitrážních řízení vedených společností WIC vůči Ministerstvu financí ČR v kauzách LČR a Finančního úřadu pro Prahu 4. Jeho činností bylo starat se o mediální obraz společnosti WIC. Tvořil tiskové zprávy, které vydával jménem společnosti WIC a Sei Group a vystupoval vůči médiím jako tiskový mluvčí společností WIC a Sei Group. Podklady pro tiskové zprávy mu dodával pan F. a D.. Pokud si vzpomíná, mělo se jednat o smlouvu, kdy předmětem byla správa ICT u LČR, dále to byly podklady týkající se průmyslové zóny v Libenicích, a potom to byly různé správní akty či protokoly o šetření finančního úřadu vůči společnosti Sei Group a.s., kdy se jednalo o to, kdy této společnosti nebyly vráceny vratky ze strany finančního úřadu. Dále mezi dokumenty, které dostal, byly dokumenty týkající se plateb ze strany LČR vůči nějaké obchodní společnosti pana D., ale již si nevzpomíná na jméno této společnosti. Dále mezi dokumenty od D. a F. byl dokument, který zpracoval nějaký advokát, na jeho jméno si nevzpomíná, ve kterém bylo tvrzeno, že byla společností způsobena škoda, které v minulosti patřily panu D., a pak je nějakým způsobem nabyta společnost WIC. Jednalo se o dvě samostatné kauzy, jedna se týkala dobudované průmyslové zóny v Libenicích, druhá se týkala smlouvy s LČR na správu a dodávku IT. V dokumentu byl popsán skutkový stav. Myslí si, že tam bylo tvrzeno, že smlouva byla neoprávněně jednostranně vypovězena ze strany LČR, a to tím způsobem, že ty osoby byly z LČR vyvedeny s tím, že na základě tohoto vypovězení se neplnilo z této smlouvy a na základě této smlouvy přestaly LČR plnit a těmto společností měla být způsobena škoda v podobě ušlého zisku. Kromě těchto výše uvedených dokumentů, které fyzicky dostal, mu bylo D. a F. umožněno nahlédnutí do dokumentů, kdy se jednalo např. o výpisy z účtů, neví, o jaké společnosti se jednalo, kdo byl majitelem účtu, ale z výpisů vyplynulo, že na tento účet chodily platby z LČR, což budilo dojem, že z této smlouvy bylo po nějakou dobu plněno. Nevybavuje si, že by mu byly předány další dokumenty. Řadu podkladů si získal i vlastní činností, a to analýzou veřejných zdrojů, monitoringu médií apod. Zjistil, že celá věc je dosti nepřehledná a že i jednotliví účastníci kauz tvrdí v průběhu doby i protichůdné věci. Příběh spočíval v tom, že společnost WIC byla poškozena státem, a že se tato společnost oprávněně domáhá svých práv. Jednalo se asi o 4 zprávy, zorganizovali nějaké rozhovory pro tisk, např. časopis Ekonom. Předložený dokument - „První spor - kauza Lesy České republiky, s.p.“ je jeden z těch, které vytvořil.

Tento dokument tvořil pro novináře, byl umístěn na webové stránky společnosti WIC. Dále dokument předal D. a sám inicioval, aby na stránkách společnosti WIC byla vytvořena sekce, do které budou umísťovány zprávy. Konečná verze tiskové zprávy byla odsouhlasena F. a D., kdy předtím předložil návrh, který byl nějakým způsobem doplňován. Pokud jde o vzájemnou komunikaci, pak více komunikoval s panem D., protože on patřil více do exekutivy, kdežto pan F. byl v té struktuře výše, protože vystupoval jako zástupce investora a jeho slovo v komunikaci mělo větší váhu než slovo pana D.. Se společností Aventic International a.s. nebyl v žádném právním vztahu, její nároky vznášela společnost WIC. Společnost A-Services&Network, s.r.o. taky v těch smlouvách vystupovala. Byla to společnost pana D., ale bližší vztah k firmě Aventic neví, prostě souvisela s činností pana D.. Tyto dvě společnosti vystupovaly jako dodavatelé vůči LČR. Předmětem dodavatelských vztahů byla správy ICT, audit IT systému apod. Nikdy se nesetkal s Ing. M. J., ale ví, že vystupoval na straně LČR a uzavření smluv za LČR spadalo do jeho kompetence. Předložený dokument - „Smlouva o poskytování služeb podpory provozu a údržby komunikačních technologií“ č. 1505/2007 ze dne 29.5.2007 může být jedna ze smluv, o kterých se baví, tedy smlouva na dodávky ICT pro LČR. Blíže se k tomuto pro časový odstup nedokáže vyjádřit. Předložený dokument - „Smlouva č. 0108/2007 mezi společností Aventic International a.s. a LČR ze dne 7.8.2007“ by mohl být pravděpodobně ta druhá smlouva, o kterou by se mohly opírat nároky WIC u LČR, ale rovněž blíže se není schopen vyjádřit. Ví o tom, že D. F. s J. D. dne 3.1.2011 za společnost WIC prostřednictvím svého právního zástupce Mgr. Ondřeje Sekaniny podali na Ministerstvo financí ČR Oznámení o existenci sporu podle Dohody mezi ČSFR a Švýcarskou konfederací o podpoře a ochraně investic. Dokonce se s panem F. a D. zúčastnil jednání na ministerstvu. Bylo to na ministerstvu financí, někdy asi v měsíci březnu a za stranu WIC tam byl pan F., D. a on, za ministerstvo tam byl R. Š. a s ním tam byla nějaká právnička z odboru, ale na její jméno si nevzpomene. Za jejich stranu tam hovořil pan F., za ministerstvo pak pan Š. a právnička, kdy se dotazovali na právní základ požadavku. On do jednání nezasahoval. Samotnému jednání předcházela komunikace mezi panem Š. a F.. O konkrétním termínu jednání jej informoval pan F.. Vystupovali za stranu společnosti WIC. Nevybaví si, zda pan F. měl nějaký dokument, který v rámci oprávnění k jednání předložil. On ani D. nic nepředkládali. Nedokáže říci, zda a kdo předkládal vizitku. Pokud jde o závěr jednání, tak pokud ví, tak nedošlo k nějaké dohodě. Těsně po tom jednání odjížděl pan Š. na jiná jednání. Pokud ví, tak z jednání vzešel požadavek ministerstva na rozkrytí vlastnické struktury společnosti WIC. Pokud ví, tak pan F. sdělil, že k tomuto nemá zmocnění ze strany investora. Mgr. Sekanina se jednání nezúčastnil, i když vypracovával oba dokumenty. Je pravdou, že se zástupci ministerstva dotazovali, proč tam Mgr. Sekanina není. Jak na to pan F. odpověděl, to neví. Pokud ví, tak při jednání nepadl návrh na další setkání a jednání. Po tomto jednání byla ukončena spolupráce. V rámci cca 2 týdnů, byla mu vyplacena částka 150.000,- Kč, tedy první dvě částky, už přesně neví, z jakého účtu. Předmětem jednání na ministerstvu financí dne 11.3.2011 byla i otázka vratek DPH.

V hlavním líčení doplnil, že D. s F. pracovali společně, z hlediska organizační struktury byl F. z pohledu svědka blíže, měl rozhodovací kompetence. K dotazu, zda měl F. vyšší rozhodovací kompetence ve společnosti Sei Group, anebo WIC, odpověděl, že z jeho pohledu to byl jeden obchodní případ. Obžalovaný svědkovi donesl některé papíry, ale svědek to vnímal tak, že o tom jaké, rozhoduje F.. Celý příběh mu byl prezentován tak, že některé firmy ze skupiny WIC, tehdy se jednalo o společnost AI, a tuto strukturu, pracovali pro LČR, plnili nějaké zakázky v oblasti informačních technologií. Jak to vnímal z médií, existovaly spory o tom, zda smlouvy existovaly, nebo ne, anebo zda byly pravé, anebo ne. LČR na nějaké tiskové konferenci přiznaly, že nějaká smlouva platí, ovšem LČR neplatily za nějaké dodávky. Jak to pochopil svědek, firma AI byla nějakým způsobem do skupiny WIC

začleněná, WIC měla nějaký byznys projekt, jehož cílem byla průmyslová, nebo lobbistická zóna u Kolína, to se nepodařilo zčásti dobudovat, neboť na to nebyly finanční prostředky, protože LČR na základě smluv nezaplatily. Dokumenty mu D. a F. dávali zřejmě v roce 2011, pracoval pro ně asi tři měsíce. Na jednání s pracovníky MF ČR, šel na žádost F., svědkův přínos ovšem z hlediska vyjednávání s MF ČR nebyl žádný. Svědek se domníval, že je tam proto, aby měl o čem psát. Vydal jednu tiskovou zprávu o proběhlém jednání mezi skupinou WIC a ministerstvem, s tím, že pokud nedosáhne WIC smíru, bude se soudit o náhradu škody. Možná, že to byl i nějaký nátlakový prostředek a demonstrace toho, že zde máme tiskového mluvčího, který bude hovořit k médiím. Skupinu, která půjde na jednání na ministerstvo dával dohromady F., proto se domnívá, že i D. šel na jednání na žádost F.. Pokud jde o majitele WIC, domnívá se, že to byl někdo ze Švýcarska, s nímž jednal F..

Z výpovědi Z. Š., jehož výpověď z přípravného řízení soud, za podmínek § 211 odst. 1 tr. řádu poté, kdy svědek, se, ze zahraničí sdělil, že před Českým soudem nebude vypovídat, a přečetl. Tento svědek v přípravném řízení uvedl, že zná pana F., Zná se někdy od roku 1998 přes nějakého jeho kamaráda. Postupem času se stali přáteli. Ing. J. a pana D. nezná. S D. F. neměl žádné obchodní vztahy. On mu vyprávěl, že dají v Curychu dohromady firmu, to bylo někdy v roce 2004 nebo 2005. On mu říkal, že v České republice má reality, nějaké pekárny apod. On svého známého požádal o spolupráci při založení firmy, byl tam právník, který mu vypracoval návrh na založení firmy, ale nakonec z toho sešlo. Byl s F. u notáře v Curychu. Dokumenty přinesl F., co na nich bylo, to pořádně ani neví. U notáře se potvrzoval jen jeho podpis. Udělal čtyři podpisy na dokumenty, kdy dva zůstaly u notáře. Dokumenty si F. odvezl. Myslí si, že jiné dokumenty nepodepisoval. D. F. ho ve Švýcarsku navštívil v období 2004-2011, dokonce u něj byl i jednou s manželkou. Vzpomíná si, že jeho poslední návštěva byla někdy v září 2013, a to společně s D. S. Předtím byla další návštěva u něj v srpnu 2013, kdy přijel na narozeniny jeho kamaráda. Ještě předtím jej navštívil někdy v létě 2012. To jej naložil, na otočku jeli do České republiky. Po této návštěvě jej navštívil s nějakými papíry, týkalo se to nějaké arbitráže. F. mu přivezl asi 4 "stohy" dokumentů, řekl mu, že to je z firmy Washington D.C. On měl v bance, která se jmenovala Zürych Kantonalbank, zjistit, zda se ty dokumenty, byly to asi nějaké akcie, nechají umístit na burze. Potom spolu zašli do této banky, kde je požádali o posouzení dokumentů. Oni si to okopírovali, originály vrátili a pak je dali do jeho trezoru v této bance. Oba klíče od trezoru předal F.. Asi po 3 týdnech mu volali z banky, že s takovými věcmi nebudou nic dělat a současně mu zrušili i účet. Současně dostal výzvu, aby si vzal ty věci z trezoru. O tomto informoval F. a požádal ho, aby si dokumenty z trezoru vzal. Dost dlouho to urgoval a pak F. přijel, to mohlo být někdy v březnu, dokumenty si z trezoru vyzvedl. Chtěl po bance kopie, které si oni z dokumentů pořídili, ale oni mu to odmítli. Společnost The World Trade Company Ltd. se sídlem Suite 13, First Floor, Oliaji Trade Center, Francis Rachel Street, Victoria, Mahe, Seychely nezná, nikdy nebyl jejím vlastníkem. Je mu známo o LČR od F. jen to, že on údajně vlastní nějaké lesy, že má spor s Kalouskem, že mu to stát chce sebrat, že mu nemůže tedy vrátit peníze, protože čeká na prodej těch lesů. Hovořil o nějakém lese u Temelína. F. chtěl nějaké půl miliardy za ten les. Kalousek, jako tehdy ministr financí, mu měl údajně nabízet částku 50 mil. korun a že bude tímto spor vyřízen. O Oznamení o existenci sporu podle Dohody mezi ČSFR a Švýcarskou konfederací o podpoře a ochraně investic společnosti WIC nic neslyšel. O tom, že společnost WIC měla obdržet v arbitráži s Českou republikou akcie v hodnotě 20 mil. CHF mu není nic známo. Jeho domněnka je, že to mohly být ty akcie, které mu s dokumenty tehdy přivezl.

Pokud jde o tvrzení Z. Š., ta je do určité míry podporována výpovědí D. S. z hlavního líčení, jak bude níže uvedeno.

Svědkyň **K. P.** k věci uvedla, že společnost WIC pro ni představuje především pana F. a dále pana D.. Neřekla by, že pracovala pro WIC, ale pracovala pro pana F., a to z důvodu, že cítila morální potřebu vrátit mu jeho péči, kterou věnoval jejímu nemocnému otci. Bylo to zdarma, bez nároku na honorář. Pan F. za ní přišel někdy v květnu 2011, kdy jí sdělil, že je zradil tiskový mluvčí pan Slánský, přesněji si nevzpomíná, a že potřebuje pomoc. Její práce měla spočívat v tom, že by pro ně psala tiskové zprávy a spolupracovala s novináři. S panem D. se prvně potkala na Pankráci v jejich kanceláři. Byl jí představen panem F.. Pan D. jí byl představen jako finanční ředitel společnosti Sei Group. Od této společnosti dostala služební telefon a byl jí zřízen emailový účet. Pro tiskové zprávy jí poskytovali doklady oba. Z počátku, tj. když pan D. s panem F. dobře vycházeli, tak jednotlivá setkání byla vždy takto ve trojici. Tato setkání byla dvě až tři, a to v časovém úseku asi 3 týdnů. Následně se již potkávala jen s panem D., který ji instruoval, co by v tiskových zprávách mělo být. Těchto zpráv bylo celkem pět, a to v časovém úseku pět měsíců, tj. každý měsíc jedna zpráva. Zprávy vycházely v češtině a angličtině. Po odsouhlasení obsahu zprávy panem D. se zpráva odeslala novinářům. Kolik bylo otisků, to neví. Ví, že články byly publikovány v časopise Ekonom a nějakých serverech. Ví, že se tiskové zprávy umisťovali na stránky WIC. Ohledně vzájemného vztahu pana D. s F. uvádí, že zpočátku byl F. ze setkání s D. nadšen, že je rád, že mohou spolupracovat. Nakonec jejich vztah podle D. končil v garáži, kde mu měl F. šermovat nožem u břicha. Příčinou jejich rozporů byly finanční nesrovnalosti, problémy s finančním úřadem, kdy Finanční úřad pro Prahu 4 měl neoprávněně zadržovat vratky DPH, které nebyly vráceny společností z důvodu, že jejich projekty nebyly pro finanční úřad důvěryhodné. Toto se týkalo společnosti WIC, která byla hlavní, společnost Sei Group byla její dcerou. Pokud jde o spor s LČR, pak se jednalo o spor dvou společností, ve kterých byl D., byl to společnost Aventic a A-Services&Networks. Jí bylo prezentováno, že F. koupil obě společnosti od D.. K obchodu se společnostmi jí D. sdělil, že to byla jeho velká chyba, že společnosti založil a šel do spolupráce s LČR, protože poznal, že na tuto spolupráci nestačil. D. mě figurovat jako bílý kůň. Toto jí sdělil, ale neupřesnil, komu bílého koně dělal. Když viděla, jak se věc vyvíjí, spolupráci ukončila. F. řekla, že splnila, co mu dlužila. Myslí si, že internetovou adresu www.wic-group.co.uk spravoval pan D.. I její jméno na tyto stránky dával on. K rozesílání tiskových zpráv a komunikaci s D. používala e-mailovou adresu xxx

Svědka **F. M.** k věci uvedl, že se vyučil v oboru slaboproud, následně vystudoval nástavbu se zaměřením na výpočetní techniku. Následně podnikal a byl též zaměstnán v několika společnostech skupiny A-Group. Byl zaměstnancem společnosti xxx xxx xxx V těchto společnostech byl i v nějakých orgánech, pokaždé v jiných, tedy od člena dozorčí rady až po jednatele společnosti. Ke společnosti The Washington Investment Company, LLC, uvádí, že se jednalo o společnost, která byla nejspíše vlastníkem skupiny A-Group. Odhadem uvádí, že do této skupiny patřilo dalších asi 10 společností. Mezi tyto společnosti patřily A-Building, A-Financial, A-Marketing. Kdo za tuto společnost jednal a kdo za ni vystupoval, neví, ale uvádí, že pokud přicházel do kontaktu s touto skupinou společností, tak po linii problematiky IT, jednal s panem J. D., v jakém postavení byl přesně, to neví, ale domnívá se, že v té době byl generálním ředitelem této skupiny. On osobně pracoval v oblasti přípravy technických věcí, konkrétně přípravy infrastruktury tak, aby celý systém mohl fungovat. Ve společnosti The Washington Investment Company – Czech a.s. byl v nějakých orgánech, ale přesně si to nepamatuje. Nevzpomíná si, jakým způsobem a za jakých okolností se stal jediným akcionářem této společnosti v době od září 2008 do března 2010. Tuto otázku řešil s panem D., ale nemůže uvést, zda mu nabídl, aby se stal akcionářem, přímo on. S panem D. měli osobní vztah, on mu věřil, a proto mu to možná nabídl. Nevybavuje si, zda ověřoval za společnost The Washington Investment Company – Czech a.s. v říjnu 2008 nějaké písemnosti na Městském úřadu v Kolíně nebo u notáře v Kolíně. Je majitelem společnosti

xxx. Neví, od koho ji koupil. Nevylučuje, že to mohlo být od pana D.. Společnost Sei group a.s. mu něco říká, ale kdo ji zastupoval, to neví. Byl v této společnosti zaměstnán, nebylo to dlouho. O jménu F. slyšel, neví, v jaké souvislosti to již bylo. Neví, zda jednal on za tuto společnost. S obviněným D. navštěvoval Střední odborné učiliště spojů xxx. Po několika letech se potkali. Jak se dostal ke společnosti A-Services nebo Aventic, to již neví, zřejmě mu to bylo nabídnuto panem D.. Ve společnosti Aventic International a.s. byla náplní práce správa a údržba sítě a PC a věci s tím spojené. Většinu věcí řešil s panem D., tedy byl panem D. úkolován k tomu, co je potřeba dělat. Měl pod sebou další pracovníky, neví, zda to bylo ve společnosti Aventic nebo A-Services. Odvedená práce se vykazovala vůči zákazníkům formou výkazů, které oni podepisovali. Interně byl výkaz práce takový, že zařízení prostě fungovalo. Výkazy pro klienty odevzdával na účtárnu, nebo to bylo praktikováno tak, jak určovala smlouva. Neví, kdo vystavoval faktury klientů. Nemůže dokonce ani vyloučit, že by některou z faktur vystavoval sám. Podřízených měl řadu, není schopen se vyjádřit k jejich počtu. Lze říci, že pokud podřízení vykonali nějakou práci, tak jim u externích případů tyto výkazy musel odsouhlasit. Pro LČR pracoval ve společnosti A-Services & Networks. V jakém časovém období to bylo, si již nepamatuje. Jméno jiné společnosti, která by pracovala pro LČR, si nevybavuje. Neví, zda se společnosti, které pracovaly pro LČR, účastnily nějakého výběrového řízení. Tyto věci neřešil. On se zabýval spíše technickými věcmi. Ví o tom, že smlouvy mezi LČR a společnostmi byly uzavřeny. Nevybavuje si, že by na přípravě těchto smluv pracoval. Smlouvy určitě viděl. Nevybavuje si, jak to bylo detailně, tedy zda mu o smlouvách pan D. říkal. Ve společnosti ASN byl zaměstnancem společnosti a myslí, že byl i ve statutárních orgánech, myslí, že byl prokurista. V LČR prováděli správu PC sítí, systémů kolem toho. Pokud jde jmenovitě o podřízené, uvádí pana J.a T., pana P., na křestní jméno si nevzpomíná, stejně jako na další jména podřízených. Celkem se jednalo o počet do 10 podřízených. Pro LČR většinou pracovali v sídle státního podniku LČR v Hradci Králové, některé činnosti se řešily vzdáleně po síti z Libenic u Kolína. Zbytek se odvíjel dle požadavku zákazníka. Do Hradce Králové jezdili denně, pokud nejel přímo on, tak jel někdo z jeho podřízených. V některém období určitě využívaly externí firmy, blíže se k tomuto nedokáže vyjádřit. Zda se s externími společnostmi uzavíraly smlouvy, si nevybavuje. Neví, kdo je vyplácel. Není schopen ani uvést, jakou formou probíhalo vyúčtování činnosti externích firem. Za LČR většinu věcí řešili s panem J.. Spolupracovali i s dalšími osobami z LČR. On jednal jen s panem J., resp. jeho jediného si nyní vybavuje. Odvedená práce pro LČR byla potvrzována nějakými výkazy. Některé zpracovával on sám. Pokud práci odvedli jeho podřízení, pak oni měli své výkazy. Nevybavuje si přesně, zda po nich ještě jejich výkazy kontroloval. Hlídal si to, ale přesně to nemůže popsat. Výkaz práce předkládal zřejmě panu J., protože s ním všechny věci řešil. Tyto výkazy tedy šli od podřízených zřejmě jeho cestou k panu J.. Předložený dokument - Servisní listy ze dne 31.10.2007 vypracoval. Jde o standardní formu výkazu. Pokud jde o činnosti uvedené v listu, pak jde o činnosti, které se v té době prováděly. Podpis dole jeho není. Domnívá se, že jde o podpis pana J., kterému se podle standardního postupu výkazy předkládaly. Domnívá se, že on předkládal jen servisní list. I dodání materiálu se může zapsat do servisního listu. Nevybavuje si, že by sám předkládal faktury nebo je vystavoval. Předložené dokumenty - Servisní listy ze dne 30.9.2007 podepsal. Činnosti uvedené ve výkazu, byly skutečně odvedeny, tedy soudí alespoň podle toho, že tam jsou uvedeny. Zda byly opravdu provedeny, to si nemůže pro časový odstup pamatovat. Předložené dokumenty - Výkazy o provedení činnosti servisních techniků (1) až (7) jsou výkazy činnosti techniků. Pokud jde o očíslování techniků, pak se nemůže vyjádřit, proč je tam uveden technik č. 1. Nepamatuje si, proč se toto takto dělalo. Nepamatuje si, zda se výkaz činností dělal právě touto formou. Podle něj se jedná v předloženém dokumentu o výkaz činnosti servisního technika pod číslem 1, ale není schopen uvést, o jakého technika se jedná a proč se to takto dělalo. Tento dokument měl sloužit zřejmě jako podklad pro sumarizaci

celkově odvedené práce. Neví, zda se tento dokument předkládal rovněž LČR, příp. zda měl sloužit jen pro vnitřní potřebu společnosti. Písmo není jeho. Nepamatuje si, že by takový dokument sám vyplňoval. Podle písma si myslí, že on sám zřejmě žádným z těchto sedmi techniků nebyl. Předložený dokument - tabulky sumarizující výkazy si vůbec nevybavuje. Předložený dokument - Technická zpráva datových a komunikačních systému ze dne 20.9.2007, verze finální, vypracoval ASN, je technická zpráva, která charakterizuje stávající stav IT v LČR a potencionální rizika. Neví, kdo všechno se podílel na vypracování zprávy. I on se nějakou měrou na vypracování auditu podílel. Není schopen se ale vyjádřit, na tvorbě jaké část se sám podílel. Na podzim roku 2007 v souvislosti s ukončením spolupráce s LČR nebyli do objektu LČR ze dne na den vpuštěni. Zůstali stát na vrátnici. Důvod jim nebyl sdělen. Dělal se z toho nějaký zápis. On tam byl s panem K. P., což byl spolupracovník ve firmě. Byli asi na stejné úrovni. Ví, že tam řešili situaci s někým z LČR, o koho se jednalo, si již nevzpomíná. Není schopen uvést, zda byla v daný den věc vyřešena. Domnívá se, že zápis z jednání rovněž podepisoval. Zřejmě o tom všem hovořil i s panem D.. Ví, že v ASN byl prokuristou, ale neví, zda to bylo právě v době této události. Nevzpomíná si na konkrétní důvod ukončení funkce prokuristy, ale nevylučuje, že to bylo z důvodu, že se věnoval jiné činnosti a nejednal tedy již s klienty společnosti. Na konkrétní ekonomickou situaci společnosti ASN si nevzpomíná. Za společnost zřejmě vystupoval jako statutární zástupce J. D.. K. P. dělal spíše hardwarové věci, dělal zabezpečovací zařízení. Oni byli asi na stejné úrovni v postavení ve společnosti. Určitě měl nějaké podřízené, jména si nevybaví. Je možné, že i podřízení pana P. jezdili rovněž do LČR. Předložený dokument - „Protokol o předání“ ze dne 22.10.2007 je jím již zmiňovaným protokolem. Byl pořízen zápis, co se dělo v den, kdy nebyly vpuštěni do objektu LČR. Tímto zápisem nebyla tedy celá věc vyřešena, protože bylo domluveno další jednání. Pokud jde o data 19.10. a 22.10., uvádí, že je možné, že dne 19.10. tam nebyly vpuštěni jejich zaměstnanci, a pak dne 22.10. jeli věc řešit. On tam toho 19.10. nebyl. Vše, co je uvedeno v tomto protokolu tedy souhlasí s tím, co se dne 22.10. stalo. Domnívá se, že vše s panem D. konzultoval. Proč na jednání jel právě on s panem P., to neví. Nemůže se vyjádřit ani k tomu, zda dostali pokyn, aby se jednání účastnili. Jako prokurista byl nejspíš oprávněn tento dokument podepsat. Neví, kde získali informaci, že ke dni 22.10.2007 byla ze strany LČR uhrazena odměna za služby poskytnuté do 30.8.2007. K předloženému dokumentu - "Zápis z jednání se společností A-Services & Networks a Lesy České republiky, s.p. ze dne 29.10.2007 uvedl, že se tohoto jednání zúčastnil. Na obsah jednání si ale nevzpomíná. Podpis dole je jeho. Domnívá se, že se jednalo o dořešení celé věci, která nastala dnem 19.10.2007. Hlavní slovo za společnost měl asi pan D.. K rozsahu jeho oprávnění by uvedl, že on řešil spíše technické věci a pan D. spíše smlouvy. Konečné slovo měl spíše pan D.. Rozsah prací nedokáže hodinově uvést, ale bylo toho hodně. Na činnosti se podílelo cca 10 zaměstnanců, ale neví, zda to bylo včetně externích pracovníků. Obtížně se vyjadřuje to, co bylo skutečně provedeno, protože práce byla prováděna více pracovníky na více místech. Ing. J. některé servisní listy podepisoval přímo před ním. Nemůžete vysvětlit, proč v servisních listech, které měl vypracovat, je uvedeno období činnosti od 1.10.-31.10.2007, když spolupráce byla ukončena dnem 22.10.2007, ale v servisních listech může být chyba, kdy je uvedeno období celého měsíce. Podle něj není chyba v hodinách, protože ty jsou sčítány podle jednotlivých výkazů.

Svědék **K. P.** k věci uvedl, že od roku 2005 byl zaměstnán ve společnosti Well Computers s.r.o., kdy tato společnost následně změnila svůj název na A-Services & Network, s.r.o.. Pracoval zde jako technik, řadový zaměstnanec. Asi během jara 2006 se stal provozním ředitelem této společnosti, což mu navrhl pan D.. Pan D. založil holding, kdy mateřskou společností byla společnost Aventic. Hlavním ředitelem společnosti ASN byl pan M.. Pan D. měl roli vlastníka společnosti. Na jaře 2006 se stal i předsedou představenstva společnosti A-

Electronics s.r.o. Tato společnost se zabývala zabezpečovací technikou. Pan D. cestou mateřské společnosti Aventic vysával peníze z dceřiných společností. Poté co zjistil, že pan D. zakládá další společnosti a nastaly potíže s placením, tak ho to přestávalo bavit, a když zjistil, že tam jde o podvody pana D., tak ze společnosti odešel. To bylo někdy koncem roku 2007. S D. se následně potkal dvakrát, možná i vícekrát, jelikož se na něj obraceli zaměstnanci s problémem ohledně mezd. Od mzdové účetní se dozvěděl, že panem M. byla vymazána všechna data. V době, kdy působil ve společnosti ASN měl povědomost o tom, že byly uzavírány smlouvy o poskytování technické podpory v oblasti IT mezi společnostmi ASN a LČR. Tyto se uzavíraly většinou na dobu 1 měsíce nebo na čtvrtletí. Maximální trvání smlouvy bylo na dobu jednoho čtvrtletí. Zcela jistě viděl první uzavřenou smlouvu z měsíce dubna 2007. Na základě této smlouvy podepsal i protokol o kompletním předání hesel k systému. Smlouvy mu ukázal D.. Jednou z nich byla jím nyní předložená smlouva ze dne 8.8.2007. Společnost Aventic je mateřská společnost holdingu více společností. Pracoval v té společnosti jako technik. Za účelem vykazování provedené činnosti pro LČR zavedl ve společnosti ASN formulář - zakázkový list, který vytvořil dle vzoru ze svého bývalého zaměstnání. Na formuláři byl uveden zákazník, datum, doprava, popis odvedené práce, doba výkonu práce, kdo práci nařídil, kdo práci provedl. Jednalo se o podklady pro mzdy, kdy on provedl sumář za období jednoho měsíce, podklady předal na mzdovou účetnu a zároveň fakturoval a připravoval podklady pro případnou fakturaci klientům. Následně si na tuto práci, tj. přepisování podkladů, vzal pana Kalvu. Účetnictví holdingu vedla matka pana D.. Výsledek jeho práce posílal panu D. emailem. Asi po měsíci, tj. v dubnu nebo květnu 2007, tam přišla paní R. J., příp. paní R., asistentky ředitele, s jinými formuláři pro LČR. Obcházela jednotlivé techniky s tím, co mají napsat a za jaké období, a to dle pokynu pana D.. Upoutalo ho na tom to, že byly diktovány činnosti, které měl udělat zaměstnanec, který v dané době v místě nebyl. V LČR se vykonával servis IT techniky, instalace, opravy techniky, dodaly se a nainstalovaly programy zabezpečení. Firma dodala notebooky, instalovali servery, vytvořila se uzavřená síť, druhý server měl za úkol shromažďovat informace o přístupech jednotlivých pracovníků do jednotlivých systémů. Na této činnosti se vedle něj podílel M. R., pan H., prostě kmenoví zaměstnanci. Na činnosti se podíleli i externisté. Práce probíhala denně, a to v sídle LČR, ale i tzv. vzdáleným přístupem. V LČR s nimi v první řadě spolupracoval ředitel IT Ing. J., který hodně komunikoval s panem D.. On hlídal jen podklady pro mzdy. Do měsíčních výkazů nezasahoval. Jednalo se o jiné výkazy, a to řešil pan D. s panem Ing. J. sám. Několikrát se od pana D. dozvěděl, že byly problémy s fakturací. Následně „obíhala“ techniky paní J. a technici, jelikož potřebovaly peníze, tj. mzdu, tak tam napsali, co bylo potřeba. U předložených dokumentů - výkaz o provedení činnosti servisních techniků (1) až (7) uvádí, že to nejsou tiskopisy, které používal on, ale jedná se o písemnosti, se kterými obíhala převážně paní J., tedy jde o nestandardní výkazy. Technici neměli přidělená čísla, a proto neví, proč je v záhlaví tiskopisu „servisní technik č.1“, atd. Nejméně ve dvou případech viděl, že v tiskopisu je uvedeno, že nějakou činnost vykonával určitý technik, i když věděl, že v tu dobu tam být nemohl. On do těchto předložených výkazů na žádost paní J., aby splnil pokyn pana D., vždy pravdivě uvedl činnost, kterou vykonával, ale přiznává, že mohl udělat chybu v termínu či čase vykonané práce. On toto neřešil, jelikož se jednalo o paušální platby. Písmo na tiskopisu nepoznává, kromě na výkazu technika č. 5, kdy se jedná o jeho písmo. U předloženého dokumentu - tabulky sumarizující výkazy se jedná o přehledy ve vztahu ke klientovi. Předložený dokument - Technická zpráva datových a komunikačních systému ze dne 20.9.2007, verze finální, vypracoval ASN, je technická zpráva, která byla součástí vstupní analýzy. Zpracovávala to J. Ch., jde o specialistku na systém Windows. U předloženého dokumentů - servisní listy ze dne 31.10.2007 a ze dne 30.9.2007 jde o standardní formu výkazu. Takový tiskopis mohl vytvořit jen někdo z managementu, tedy on, pan M. nebo D., příp. někdo z asistentů, na základě pokynu někoho z vedení. Činnosti v listu uvedené

odpovídají činností, které se prováděly. Ohledně ukončení spolupráce s LČR mu na podzim roku 2007 volal pan M. s tím, že jejich lidé byli z LČR vyvedeni před ředitelství a že se situace musí nějak řešit. Na pokyn pana D. jeli s M. do LČR řešit tuto situaci s tím, že věc i za společnost mohou vyřešit. S D. byli ve stálém kontaktu. Vzájemně se informovali o vývoji situace. Dne 22.10.2007 ráno navštívili LČR. Požadovali jednání se zástupcem LČR. Nakonec se setkali s panem D., který svolal jednání během půl hodiny, kdy se jednalo s pracovníky IT a právníčkou LČR. Výsledkem bylo sepsání „Zápisu o závěru místního šetření neautorizovaného převzetí správy sítě LČR dne 19.10.2007 13:00 hod.“. Protože nebyla ze strany LČR stanovena pověřená osoba, která by od nich mohla převzít IT techniku včetně hesel, bylo domluveno jednání na den 29.10.2007. Zároveň dne 22.10.2007 na základě konsensu podepsali „Protokol o předání“. V průběhu jednání vše konzultovali s D., a to včetně konstatování, že „služby byly poskytovány do 30.9.2007 na základě smlouvy z 28.5.2007“. Od D. dostali souhlas s podpisem tohoto protokolu. Protokol měl dvě přílohy, a to A a B, kdy příloha A byla předána při podpisu protokolu dne 22.10.2007 a příloha B, pak dne 29.10.2007. Následně dne 29.10.2007 byl pořízen „Zápis z jednání se společností ASN a Lesy České republiky, s.p.“. Tímto zápisem se řešilo finální smazání serverů od společnosti ASN. Činností, které prováděli v době od 1.10.2007 do 19.10.2007 vykonávali na základě dočasného pověření, které podepsali D. s J. dne 27.9.2007 jako dokument navazující na smlouvu č. 1505/2007. Jako statutární orgán, pokud jde o smluvní věci, vystupoval pan D.. On byl prokurista za účelem jednání a uzavírání smluv s dodavateli. Bylo pravidlem, že smlouvy se zákazníky podepisoval pan D., pokud tímto úkonem nepověřil někoho jiného. K podpisu Protokolu o předání ze dne 22.10.2007 byl pověřen panem D. ústním pokynem. D. ale nespecifikoval, zda má pokyn podepsat jako prokurista nebo zaměstnanec. K předloženému dokumentu - „Zápis z jednání se společností ASN ze dne 29.10.2007“ uvádí, že se jedná o písemnost, kterou byla celá záležitost s LČR vyřešena a smluvní vztah definitivně ukončen. Předložený dokument - Smlouva o dílo č. 0108/2007 „Na dodávku komplexní rekonstrukce infrastruktury ICT“ ze dne 7.8.2007 dostal od některého ze zaměstnanců LČR. Neví od koho. Z tisku se dozvěděl, že měla společnost Aventic uzavřít nějakou pochybnou smlouvu s LČR. On kontaktoval D., který mu to popřel. Při následném setkání v Kutné Hoře D. řekl, že smlouvu uzavřel, a že se tímto způsobem snažil získat na LČR zpět ušlý zisk. U předloženého dokumentu - „Smlouva o poskytování poradenských služeb podpory provozu a údržby komunikačních technologií“ č. 0208/2007 ze dne 8.8.2007 se jedná o dokument, na základě kterého pracovali v LČR.

Svědék **D. K.** k věci uvedl, že pracoval pro společnost A-Electronics a.s. Úkoly přijímal od pana P.. Náplní práce bylo nakupování a výdej skladových zásob a prepisování montážních listů do elektronické podoby. Od montérů dostal montážní listy, kde byly vypsány úkony, které provedli. Tyto montážní listy byly vypsány ručně. On tyto údaje přepsal do počítače, a poté soubor uložil. Montážní listy se zakládaly do šanonů. U předložených dokumentů - výkazy o provedení činnosti servisních techniků (1) až (7) uvádí, že grafická podoba těchto výkazů není ta, která byla pracovníky vyplňována ručně, tak jím do počítače. Údaje, které jsou tam uvedeny, mu připomínají údaje, které se ve výkazech objevovaly. Předložené kopie výkazů viděl např. ležet na stole u pana P. nebo u montérů. Do ruky je nebral, nelistoval v nich. Předložené dokumenty - servisní listy ze dne 31.10.2007 a 30.9.2007 mu připomínají jednak montážní list a jednak tu písemnost, do které údaje vyplňoval, ale není to stejná písemnost. Je zde totiž hlavička společnosti ASN, kdežto v písemnostech jím vyplňovaných byla společnost A-Electronics. V předložených listech jsou uvedeny údaje týkající se práce v IT, kdežto v písemnostech jím vyplňovaných byly údaje týkající se zabezpečovacích zařízení. Ze společnosti ASN nikoho neznal. Jen ví, že pan M. byl ředitelem této společnosti. O tom, že by do LČR byli vysíláni nějakí pracovníci, neví.

Svědék **P. P.** k věci uvedl, že nastoupil do společnosti Aventic poté, co jej oslovil pan P., který již pracoval ve společnosti ASN. Nastoupil do společnosti jako provozní ředitel. Jeho náplní práce bylo řízení provozu, tj. např. pořizoval evidenci majetku společností, které byly v objektu v Libenicích. Pracoval zde v letech 2006 - 2007, blíží neví. Neví, která společnost pracovala pro LČR a v jakém čase. Pokud je mu známo, tak pro LČR mohla pracovat jen společnost ASN. Období si není schopen vybavit. O smlouvách nic neví. Předložený dokument - Smlouva o dílo č. 0108/2007 „Na dodávku komplexní rekonstrukce infrastruktury ICT“ ze dne 7.8.2007 nikdy neviděl. Neví o žádných činnostech, které by společnost Aventic vykonávala pro LČR. Společnost WIC byla společnost založená asi panem D.. Pokud si vzpomíná, tak nějakou dobu asi 2-3 měsíce byl jejím zaměstnancem, jelikož byli současně s kolegy převedeni jako zaměstnanci k této společnosti. Mohla to být však i společnost The Washington Investment Company - Czech a.s. Žádné servisní listy ve vztahu k LČR za společnost Aventic a ASN nikdy neviděl.

Svědčce **R. Č.** k věci uvedla, že se od slečny R. dozvěděla, že by mohla nastoupit do společnosti Well Computers, která v té době již zřejmě patřila panu D.. Později začala pracovat ve společnosti ASN jako asistentka. Náplní její práce bylo vyřizování korespondence, vedla pokladnu a vyřizovala emaily a telefony. Dělal také marketing. Později dostávala úkoly od pana M.. Ve společnosti ASN pracovala asi dva roky, poté odešla pracovat do společnosti xxx. Zde pracuje dodnes. Společnost je pana M.a. F. M. seděl v kanceláři s ní a s panem P.. Od M.a dostávala úkoly, které se týkaly měsíčních paušálů, které platili zákazníci za jejich služby v oblasti IT techniky. J. D. byl generálním ředitelem Aventicu. Pokud si pamatuje, tak od něj žádné úkoly nedostávala. K předloženým dokumentům - výkazy o provedení činnosti servisních techniků (1) až (7) uvádí, že na výkazech, které vyplňoval technik, bylo logo společnosti ASN. První řádek odpovídá formátu, který zná. Na rozdíl od předložené písemnosti nebyly ve výkazech zcela jistě soboty a neděle. V kolonce servisní technik bylo místo čísla technika jméno tohoto servisního technika. Písmo nepoznává, neví, koho by mohlo být. Na rozdíl od předložených dokumentů bylo ve výkazech, které zná, potvrzeno zákazníkem, že činnost byla skutečně provedena, a to podpisem a razítkem v posledním sloupcu. K předloženým dokumentům- servisní listy ze dne 31.10.2007 a 30.9.2007 uvádí, že tyto vidí poprvé. Neví o tom, že by v době, kdy pracovala pro společnost ASN, byly takové písemnosti zpracovávány. Myslí si, že nějaké spolupráce společnosti ASN s LČR byla. Povíдалo se o tom po firmě. O jaké období se jednalo, neví, ani neví, jaké služby byly poskytovány. Když kontrolovala měsíční paušály, tak tam LČR nebyly. O smlouvách neslyšela. S panem Ing. J. nikdy nekomunikovala. Technici, které měla na starost, neposkytovali služby LČR, a to ani dálkovým přístupem.

Svědék **M. R.** k věci uvedl, ve společnosti ASN byl zaměstnancem od prosince 2006 asi do přelomu roku 2007-8. Neměl podřízené. Přijímal úkoly hlavně od pana M.a, který byl jeho přímým nadřízeným. Jeho náplní práce byla IT činnost, což zahrnovalo správu serverů, správu koncových zařízení u uživatelů a dohled nad bezproblémovým provozem IT činností. Pro LČR pracoval určitě společnost ASN, pak myslí A- Electronics a možná další, ale přesně již neví. Bylo to v roce 2007, a to asi 6-8 měsíců. Začali tam pracovat někdy v druhém čtvrtletí. J. D. byl v té době jednatel nebo ředitel společnosti Aventic. Viděl ho tak do poloviny dubna 2012, kdy odcházel ze společnosti Sei Group, a.s. Zde byl zaměstnán od roku 2010. V té době slyšel z několika stran, že vyhráli výběrové řízení a dostali zakázku, ale od koho to slyšel, již neví. Jeho domněnka je, že tam nějaké smlouvy musely být, jinak by tam nemohli pracovat. Smlouvy však neviděl. Ví o tom, že když tam končili a vyhodili je z LČR, tak komunikoval pravděpodobně s panem M.. Z tohoto rozhovoru vyrozuměl, že tam nějaký

smluvní vztah musí být a měl by pokračovat. Pro LČR vykonával poměrně hodně činností. Hlavní bylo prověřit, jak je nastavená ochrana celého IT systému v LČR, hlavně na ředitelství v Hradci Králové. On tam dělal to, že procházel logy ze serveru, co se na těch serverech dělalo, a když tam byla nějaké podezřelá činnost, tak to předával panu M. a ten o tom informoval pana J. z LČR. Vždycky tam byl někdo z jejich týmu, tedy na ředitelství v Hradci Králové, alespoň jeden, jinak pracovali na dálku, dálkovým přístupem z Libenic. Ze začátku to bylo zaměřeno na tu bezpečnost, a později se jednalo o další rutinní činnost, aby systémy byly v provozu. Pokud si vybavuje, tak tam pracoval pan P., později se dozvěděl, že dostal nabídku pracovat pro LČR. Pak nějakou chvíli tam s ním jezdil kolega M. P., Vratislav H.. Bylo to denně, jednak na samotném ředitelství v Hradci Králové, tak pomocí dálkového přístupu z Libenic. V LČR spolupracovali hlavně přes pana J.. Činnosti zapisovali denně do výkazů. Panu J. to dávali schvalovat, buďto týdně nebo měsíčně. K předloženým dokumentům - servisní listy ze dne 31.10.2007 a 30.9.2007 uvádí, že se jedná se o měsíční finální výkazy, které byly zpracovány na základě týdenních výkazů techniků, kteří prováděli jednotlivé činnosti jako byl on, P., P.. Tyto výkazy se dělaly na místě a předávaly se panu M.. Pokud se jedná o činnosti, které jsou uvedeny v servisních listech, tak to odpovídá těm činnostem, které byly uvedeny v týdenních výkazech, kde byly činnosti uvedeny podrobně. Když se dívá na položku doprava, že tak tam nejsou vyplněny kilometry, domnívám se, že to bylo nějak ošetřeno paušálně. Co se týká podpisu dole na písemnostech, mohlo by se jednat o podpis pana J.. Není si jist, jestli tyto měsíční výkazy nechával potvrzovat panu J., mohl to být jeho nadřízený pan M.. Přeložené dokumenty - výkazy o provedení činnosti servisních techniků (1) až (7) formou odpovídají těm týdenním výkazům, které on, P., P., případně další vyplňovali. Do těchto položek vyplňovali činnosti, které prováděli v LČR. V této předložené písemnosti je uvedeno číslo technika č. 1, nevybavuje si, jestli na jím vyplňovaných výkazech bylo uvedené jeho jméno nebo číslo technika. Činnosti vyplněné v těchto předložených výkazech odpovídají činnostem, které tam byly prováděny. Na těchto předložených výkazech chybí potvrzení ze strany LČR. Na výkazech, které vyplňoval, byly tyto činnosti potvrzovány panem J., který většinou podepsal více kolonek najednou. Podle něj se nejedná o kompletní výkazy, jelikož nejsou vyplněny všechny položky - dny. Písmo není jeho a ani nepoznává, komu patří. K předloženému dokumentu - tabulky sumarizující výkazy uvádí, že se domnívá, že se jedná o interní přehledy činností (sumarizace), které se prováděly pro LČR. Sám takovému sumarizaci nevytvářel, ale písemnosti jsou mu povědomé a někde je zahlédl. K dokumentu - Technická zpráva datových a komunikačních systému ze dne 20.9.2007, verze finální, vypracoval ASN, uvádí, že tuto zprávu nevytvářel. Připouští, že mohl nějaké podklady poskytnout pro tuto zprávu, ale do této zprávy to zapracoval někdo jiný. Podklady předával svému nadřízenému panu M.. K obsahu uvádí, že se jedná o infrastrukturu, která byla v LČR. Vypadá to jako shrnutí toho bezpečnostního auditu. Na podzim roku 2007 v den, kdy byla ukončena spolupráce LČR se společností ASN, tak byl na ředitelství LČR v Hradci Králové, kde s ním byl i kolega P.. Někdy na přelomu poledne mu P. volal, že za ním byli IT administrátoři z LČR, a že si mají sbalit věci a odejít. V této souvislosti volal panu M., jestli mají tyto osoby právo, aby jim dával k nahlédnutí své věci. Když mu sdělil, že mají na žádost LČR odejít, tak pan M. byl zaskočen. Pan M. mu sdělil, že nemají nic podepisovat. V té době se tam měnilo vedení, pan H. odešel a nové vedení vypovědělo vše, co uzavřelo to předchozí. Tyto informace se k němu dostaly z druhé ruky. Až do tohoto dne měli plné oprávnění a nic nenasvědčovalo tomu, že by tam měli skončit. Naopak tam měla následovat další spolupráce, o které hovořil M.. Měla se týkat vybudování novější domény. K předloženému dokumentu - "Zápis z jednání se společností A-Services & Networks a Lesy České republiky, s.p. ze dne 29.10.2007" uvádí, že se jedná o písemnost, která byla pořízena na základě schůzky, která proběhla dne 29.10.2007 v LČR. Této schůzky se zúčastnil. Na této schůzce byly vyřešeny technické otázky týkající se ukončení přístupu společnosti ASN do LČR. Od této chvíle se již

LČR začaly starat plně o svůj IT systém samy. U společnosti WIC se jednalo o společnost, která později vlastnila společnost Aventic a i další společnosti, které byly pod Aventicem. Tuto informaci někde zaslechl a neví již kde. V určitém období byl zaměstnancem společnosti The Washington Investment Company – Czech a.s., pravděpodobně přešel z ASN do této společnosti. Nabídku, aby přešel do WIC Czech dostal buďto od pana M.a nebo D., přesně neví. Neví, kdo společnost zastupoval. Ve společnosti Sei group a.s. byl zaměstnancem od června 2010 do října 2011, pak byl na Úřadu práce, a poté byl opět zaměstnancem společnosti od ledna - února 2012 do 18. dubna 2012. Jeho náplní práce byla správa sítě. Odcházel proto, že platební morálka zaměstnavatele byla špatná. Společnost Sei Group zastupoval pan F.. Nepídil se po tom, ale ví, že jednatel byl asi ze Švýcarska a myslí si, že pan F. měl jednat na základě nějaké plné moci. Když se mělo něco řešit, tak u toho byl pan F.. Ze začátku, když nastoupil, tak měl služební byt a byla školení na angličtinu, ruštinu a absolvoval kurs na Microsoft. Po nějaké době asi 3-4 měsíce se to začalo zhoršovat, nájemné se u bytu neplatilo včas a začaly váznout i výplaty. Důvody zhoršení situace vysvětloval F. tak, že Finanční úřad pro Praha 4 nechce vracet vratky DPH a investor ze Švýcarska nechce v ČR nic investovat, dokud se to nějak nevyřeší. Slyšel, že se vedou dvě arbitráže, jedna je ohledně LČR a druhá ohledně toho finančáku. Neví, jestli obě zastupuje WIC. Myslí si, že arbitráže byly podané, ale v jakém to je stavu, neví. Ke konci toho jeho prvního působení v Sei Group se měla arbitráž na ty LČR snad připravovat. Tyto informace zaslechl pravděpodobně od pana D..

Svědék **P. P.** k věci uvedl, že ve společnosti ASN byl zaměstnán asi před xxx lety. Jeho pracovní náplní bylo starat se o počítačovou síť ve státním podniku LČR. Znamenalo to, že společnost ASN fungovala jako podpora zákazníka LČR. Představovalo to instalace programů, údržbu tiskáren, případně jiné činnosti spojené s bezproblémovým provozem IT sítě zákazníka. Tuto činnost vykonával přímo na ředitelství LČR v Hradci Králové. Úkoly přijímal přímo od pracovníků LČR. Od koho tyto úkoly přijímal, si již nepamatuje. Chvilku jezdil do LČR se spolupracovníkem ze společnosti ASN. Na jméno si nepamatuje, ale myslí, že byl z Rohozce. Vzpomíná si, že tam s ním jezdil asi jeden měsíc. Poté tento člověk skončil a on pak jezdil dále sám. Ředitel společnosti ASN byl J. D.. F. M. byl jeho nadřízený. Dostával od něho nějaké úkoly, ale již si nepamatuje jaké. Většinu požadavků dostával od pracovníků LČR. Pokud si pamatuje, o vykonaných činnostech zpracovával písemnost, která se nazývala výkaz práce. Tuto písemnost předával panu M.. Nevzpomíná si, co přesně se do těchto výkazů psalo. Do těchto výkazů psali, jaké činnosti v LČR vykonali a od kdy do kdy tyto činnosti vykonávali. K. P. byl také jeho nadřízeným. Od něho žádné úkoly nedostával. Určitě viděl smlouvy uzavřené mezi LČR a společnostmi ASN na správu sítě. Za LČR je podepisoval pan J., který byl vedoucím odboru ICT. K obsahu smluv může uvést pouze to, že v době, kdy pracoval ve společnosti ASN byla cena, kterou LČR platily společnosti ASN za tyto služby ve výši více než 1 milion Kč. Na jakou dobu byly smlouvy uzavřeny, si již nepamatuje. Vybavuje si, že se tyto smlouvy určitě podepisovaly zpětně. Jednalo se o dobu řádu měsíců, kdy v době, kdy docházelo k tomuto zpětnému podpisu, se mělo podle těchto smluv již plnit. V době, kdy pracoval pro společnost ASN na ředitelství LČR, někdy v letních měsících a začal dojíždět do místa působiště v Hradci Králové, tak zrovna v té době byl pan J. na dovolené, asi týden, nebo dva týdny. Když se vrátil po dovolené, tak podepisoval nějaké dokumenty, mezi kterými byla smlouva na správu sítě. Bylo mu to divné, proč tam není datum, kdy skutečně on sám tuto smlouvu podepsal. Neví přesně, jaké datum na této smlouvě bylo, ale jednalo se o dobu v řádu měsíců, která předcházela skutečnému podpisu pana J. na této smlouvě. Dokonce si myslí, že pan J. mohl podepsat více dokumentů zpětně, tedy, že doba podpisu neodpovídala datu, které bylo na těchto dokumentech. Jaké konkrétní dokumenty to bylo, přesně neví. V LČR spolupracovali s generálním ředitelem, mohl to být pan H.. Potom s někým z oddělení auditu. Pan J. se na ředitelství moc nezdržoval. Z odboru

ICT spolupracovali s osobou, která se jmenovala příjmením Márius. Na další jména si nepamatuje. Předložené dokumenty - servisní listy ze dne 31.10.2007 a 30.9.2007 viděl. Neví, v jaké souvislosti je viděl, ale domnívá se, že mu prošly rukama. O podpisu v pravém dolním rohu si myslí, že se jedná o podpis pana J.. On servisní listy nevyplňoval. Forma ani údaje v nich uvedené neodpovídají údajům a formě výkazů práce, které vyplňoval a odevzdával panu M.. Popis práce by mohl odpovídat činnostem, které prováděli v LČR, i když se domnívá, že počet hodin neodpovídá skutečnosti. Je příliš vysoký. Předložené dokumenty - výkazy o provedení činnosti servisních techniků (1) až (7) uvádí, že tyto písemnosti vidí poprvé. Zcela jistě takovou písemnost nevyplňoval. Označení servisní technik č. 1 až 7 nepoužívali. Dále uvádí, že v LČR za společnost ASN pracovali dva, tedy on a kolega pan R.. V žádném případě jich nebylo sedm. K předloženému dokumentu - tabulky sumarizující výkazy uvádí, že v minulosti, tedy v době, kdy byl zaměstnancem společnosti ASN, v elektronické podobě takové tabulky viděl, tedy v této vizuální formě, nikoliv však, co se týká obsahu, protože v dolní části dokumentu jsou uvedeni technici 1-7 a tomu odpovídající jimi provedené činnosti. Jak již uvedl, pracovali v LČR maximálně dva, nikoliv sedm techniků. Předložený dokument - Technická zpráva datových a komunikačních systému ze dne 20.9.2007, verze finální, vypracoval ASN, nevytvářel ani se z části nepodílel na jejím tvoření. V minulosti se s ní setkal v elektronické podobě, kdy mu byla zřejmě zaslána někým z kolegů. Na podzim roku 2007 se rozhodl, že ukončí pracovní poměr ve společnosti ASN, jelikož dostal nabídku od pana J. pracovat pro LČR. Tuto skutečnost oznámil panu M. a P.. Tito nebyli z jeho záměru nadšeni, jelikož mu sdělili, že tím pádem za společnost ASN nebude mít kdo pracovat. Na to, jestli s ním byla sepsaná písemná výpověď, si nepamatuje. K předloženému dokumentu - "Zrušení pracovního poměru ve zkušební době ze dne 5.10.2007 uvádí, že toto zrušení pracovního poměru nedostal. Je zde uvedena věta, že pracovní poměr je zrušen "vzhledem k tomu, že jste zahájil hlavní pracovní poměr ve společnosti Lesy ČR s.p.", což na písemnosti, kterou předložil Policii ČR není. Dále je na písemnosti uvedeno, že společnost ASN zastupuje J. D., což také neodpovídá skutečnosti, jelikož s ním jednali pan M. a P.. Dále je na písemnosti uvedeno slovo přijímám a podpis. Podpis není zcela jistě jeho. Co se týká slova „Přijímám“, uvádí, že první písmeno "P" se mu zdá jako jeho, ale u ostatních neví. V době, kdy jsem začal pracovat v LČR, o konkurenční doložce vůbec nevěděl. Dozvěděl se o tom až od PČR při podání vysvětlení.

Svědék **D. J.** k věci uvedl, že pana D. zná přibližně 15 let. Jsou kamarádi. Po střední škole nastoupil do společnosti FOXCON, kde pracoval jako kontrola kvality pro společnost APPLE. To bylo v letech 2000 - 2004. Pak podnikal s výpočetní technikou v Hradci Králové. Potom pět let pracoval v PENTA SERVIS, a potom už s panem D. v různých společnostech až asi do roku 2012. S panem D. to bylo ve společnosti A-Electronics, potom nastoupil do společnosti Sei Group. V A-Electronics dělal obchodníka - něco zařídit, někde zavolat atd., případně dojednal nějaké podmínky k uzavření kontraktu. V Sei Group to byla ta samá pracovní náplň. Zde pracoval 3 nebo 4 roky. Potom skončila Sei Group v roce 2012 a část lidí šla dělat pod jinou hlavičkou - Sei Group SE. On do této společnosti rovněž přešel. Tuto společnost zastupuje pan Mgr. M.. Byl v statutárních orgánech. Pan D. řešil problém s LČR, byl v této společnosti konzultant - externista. Je mu známo, že byly potíže se smlouvami mezi LČR a společností ASN. Problém byl v tom, že LČR podepsaly smlouvy se společností ASN, a pak mělo dojít k tomu, že na straně LČR, konkrétně si myslí, že pan J., popřel uzavření těchto smluv a jejich pravost. Tyto informace se částečně dozvěděl od pana D. a také měl možnost nahlédnout do dokumentů, které mu pan D. ukázal. Jedna smlouva byla na rok, jedna tuší, že byla půl roku. Kdy ty dokumenty viděl poprvé, to už neví, ale je to určitě několik let, asi pět až šest let. Mgr. D. M. jej požádal o vyhledání nějakých dokumentů v souvislosti s trestním řízením vedeném proti J. u D.. Jednalo se o smlouvy s LČR a o tu dohodu, veškeré

dokumenty, které byly v originále, předal JUDr. S.é. Byly to originální smlouvy s LČR, které mu pan D. ukazoval před několika lety, které byly součástí arbitrážních složek. Co se týká totožnosti osob, u kterých v zahraničí tyto dokumenty vyžaduje, toto by si chtěl nechat pro sebe, je to jeho know-how. Totožnost těchto osob zná, ale dal jim slib, že je nebude jmenovat. Nebude ani říkat, v jakém státě o tyto dokumenty žádá. Těmto osobám dal slib mlčenlivosti a díky tomu mu ony tyto dokumenty poskytují. Jméno Z. Š. zná. Je to člověk, který byl akcionářem společnosti Sei Group, a to je asi tak všechno. Nikdy se s ním nesetkal. Pokud ví, pan Š. byl ve styku jenom s panem F.. Pan F. byl spojka mezi námi a panem Š. ve Švýcarsku, který měl pozici investora. Archiv dokumentů společnosti Sei Group, a.s. se předával zástupcům WIC. Celou tu arbitrážní složku odvážel pan F.. Ten ji podle svých slov vezl do Švýcarska. D. F. byl jeho nadřízený. Poznal ho až ve společnosti Sei Group a.s. Byl zástupcem investora, pravděpodobně pana Š.. Pan Š. byl majoritním vlastníkem akcií společnosti Sei Group. Společnost Sei Group byla založena, aby se vytvořil speciální informační portál pro různé společnosti s tím, že pokud by se dotvořil, tak by se prodávaly licence dalším společnostem obchodního charakteru. Byl to první krok k tomu, aby společnost Sei Group začala obchodovat. O arbitráži České republiky versus společnost WIC ví, že se připravovala celá složka, kde byly originály dokumentů, které měly sloužit jako podklady pro případný spor. Kdo přesně inicioval vytváření takové složky, si nevzpomíná, ale pan F. to měl nějakým způsobem na starosti. Dále byl přizván pan D., který měl nejlepší přehled o tom případě, protože byl na začátku sporu mezi LČR a společnostmi, které zastupoval. Co ví, tak pan F. tu složku odvezl s tím, že si to bude řešit švýcarská strana.

Svědék Mgr. **D. M.** k věci uvedl, že někdy v létě 2011 se na něj obrátil pan D., který na něj dostal od někoho nějaké doporučení, s dotazem, zda by jako advokát poskytl právní služby společnosti WIC, která v té době zvažovala zahájení arbitrážního sporu vůči České republice. V té době se dozvěděl o existenci pana D. a společností ze skupiny WIC, kterých bylo v České republice více než dvacet. Dále se seznámil s kauzou, o kterou šlo, tedy s příčinou potencionálních arbitrážních sporů. Ty spory byly dva, příčinou toho jednoho byly neuhrazené pohledávky vůči společnosti LČR, příčinou toho druhého byly zadržované vratky DPH ze skupiny společností WIC. Protože šlo o velmi vysoké částky, o které se jednalo tzv. notifikací těch arbitrážních sporů, tak si nechal předložit celou spoustu dokumentů k oběma sporům, protože "nechtěl být za blbce", aby šel někam vyjednávat o nějakém mimosoudním vyrovnání a neměl sám představu o oprávněnosti a právních základech těch uplatňovaných pohledávek. Jeho mandát v té době byl, pokusit se zjistit na Ministerstvu financí ČR, zda by byla nějaká vůle na mimosoudním vyřešení celé záležitosti nebo zda bude třeba zahájit příslušné arbitrážní spory. Na základě jeho požadavku mu pak byla předložena celá řada různých dokumentů dokládajících existenci nároků uplatněných v příslušných notifikacích. Když si příslušné podklady prostudoval, dospěl k názoru, že vznesené nároky jsou oprávněné, a proto ten mandát přijal. Rozhodující dokumenty, které z jeho pohledu měly zásadní význam pro jeho úsudek ohledně oprávněnosti příslušných požadavků, byly především smlouvy mezi společnostmi ze skupiny WIC a LČR, a dále čestná prohlášení bývalého generálního ředitele LČR a bývalého šéfa IT v LČR. Vzhledem k tomu, že se mu nepodařilo během asi tří měsíců dopracovat k tomu, aby se uskutečnila nějaká schůzka za účelem jednání o případném mimosoudním narovnání, tak dostal informaci, že majitel WIC se rozhodl, že by raději celou společnost včetně uplatněných arbitrážních nároků prodal a tedy ukončil jeho pověření pro jednání o mimosoudním narovnání s Ministerstvem financí. Dostal tedy nový mandát a byl pověřen vyhledáním investora, který by chtěl koupit celou skupinu WIC, což by zahrnoval uplatněné arbitrážní nároky. Oslovil celou řadu potencionálních zájemců, o kterých se domníval, že by mohli mít o koupi společnosti WIC zájem. Po dobu několika měsíců vedl řadu jednání s různými zájemci. Žádné jednání nebylo z různých důvodů úspěšně ukončeno v

tom směru, že by se povedlo dohodnout na podmínkách prodeje společnosti. Toto sdělil někdy v létě 2012 panu D. a panu F., kteří zastupovali společnost WIC. Pan F. mu na to sdělil, že se pokusí nějaké zájemce vyhledat ve Švýcarsku. Pan F. ho poté požádal, zda by byl ochotný mu případně neformálně pomáhat s pokusem o prodej WIC. To panu F. přislíbil. Pan F. mu sdělil, že poslal do světa informaci o nabídce na prodej WIC, a že se mu ozvalo snad deset až patnáct zájemců. Pro tyto zájemce pak zorganizoval někde v Curychu "data room", proto, aby se tito zájemci mohli seznámit s tím, co se nabízí. Pak se v průběhu roku několikrát setkali, konzultovali vývoj celé kauzy, sděloval F. názory na určité dokumenty, které mu předkládal k posouzení. Někdy z kraje letošního léta mu pan F. sdělil, že se s nikým z těch potencionálních zájemců nedohodl, a že končí s celým pokusem o prodej WIC. Po celou dobu práce na obou těchto kauzách sice fakticky jednal s pány D. a F., nicméně věděl, že majitelem WIC je jistý Švýcar, pan Š.. Takže když výše mluvil o tom, že mu F. sdělil, že končí s pokusem o prodej WIC, tak to stále vnímal tak, že s tím fakticky končí pan Š., za kterého fakticky pan F. jednal. Má za to, že pan F. jednal z pověření pana Š., podobně jako předtím on. Dále v této souvislosti chce zmínit to, že s pány D. i F. jednal jako se zástupci WIC proto, že oba dva měli plné moci k zastupování a tyto plné moci mu byly předloženy. S panem Š. nikdy nejednal ani osobně, ani telefonicky. Smlouvy na právní služby, které mu poskytoval, byly uzavřeny tím způsobem, že on připravil návrh, ten předal e-mailem panu D.. Anglickou verzi připravil on, neví, kdo připravil německou verzi. Když dostal smlouvu zpět s podpisem pana Š., tak už byla podepsaná, jak německá, tak anglická verze. Ověřovací doložka je z Curychu. Podle ověřovacího razítka to pan Š. podepsal dne 13.10.2011 v Curychu a on příslušnou smlouvu podepisoval 18.10.2011 v Praze u notárky JUDr. D.y Jarošové. K logistickému centru v Libenicích uvádí, že toto mělo být jedním z logistických center, které měly vzniknout v několika zemích světa v rámci projektu "Srdce v srdci", k jehož realizaci pak měl napomáhat i výše zmíněný informační systém a projekt byznys portál, kdy mělo dojít k optimalizaci veškerých rozhodovacích, řídicích i kontrolních mechanismů v rámci zamýšleného mezinárodního obchodování s komoditami k využití různých synergických efektů a k dosažení vyšší míry zhodnocení vkládaných investic. Je mu známo, že byla uzavřena pětistranná smlouva mezi společnostmi WIC (nebo možná některou společností ze skupiny WIC) a čtyřmi obchodními partnery WIC, kteří věděli o projektu byznys portál a Heart in Heart a kteří byli připraveni a smluvně zavázáni do tohoto projektu vložit částku ve výši 5 mld. dolarů každý, to znamená 20 mld. dolarů, s tím, že tyto prostředky měly být používány k financování obchodů v rámci celého projektu a partneři se měli dohodnutým způsobem dělit o zisk dosažený z tohoto obchodování. Pokud ví, tak právě tento nerealizovaný zisk z tohoto projektu činí jednu ze zásadních položek z uvažovaného arbitrážního sporu. Pokud ví, je k tomuto tématu zpracována řada znaleckých posudků, které se zabývají vyčíslením ušlého zisku, resp. způsobených škod. Pokud ví, tak projekt nebyl dokončen především z toho důvodu, že v důsledku negativní mediální kampaně, která byla zahájena v souvislosti s ukončením spolupráce mezi skupinou WIC a LČR, kdy mimo jiné i tehdejší ministr zemědělství Gandalovič prohlašoval do médií výroky o tom, že WIC jsou podvodníci, že žádná smlouva mezi WIC a LČR nebyla uzavřena, že jenom někdo zkouší tunelovat LČR, tak někteří obchodní partneři odstoupili od některých už uzavřených smluv nebo neuzavřeli některé připravené smlouvy právě kvůli obavě o to, že WIC může být nějaká pochybná společnost. Pokud ví, i banky odstoupily od uzavřených úvěrových smluv a v podstatě tak zastavily financování rozběhnutého projektu, který tak posléze zkolaboval v důsledku nedostatku finanční hotovosti. J.a D. během výkonu trestu navštěvoval, dokud působil jako advokát. J. D. ho pověřil, aby zkusili dohledat v archivech Sei Group, a.s. originály některých dokumentů, což se podařilo, přinejmenším částečně včetně jednoho paré originálu smlouvy s LČR. Na základě prosby pana D. tlumočil tento požadavek panu D. J. a tento mu po vyhledání tyto dokumenty předal. Poté tyto dokumenty předal JUDr. S.é.

Tito svědci v hlavním líčení nic pro rozhodnutí soudu podstatného nedodali, z výpovědi posledně uváděného svědka mgr. M. je zřejmé, vyplývá, že tento svědek se s obžalovaným setkal teprve několik měsíců po jednání na MF ČR..

Svědčce **JUDr. Zuzana Smítková**, právní zástupkyně LČR ve sporu s WIC, v přípravném řízení uvedla, že dne 27.7.2010 byl klientovi LČR doručen dopis. Jako odesílatel byla označena společnost WIC jednatelkým manažerem M Matthew Charles Stokes. V dopise bylo odkazováno na předešlé jednání s LČR a existenci údajných pohledávek vůči LČR ve výši přesahující 214 mil. korun. Klientem byli pověřeni, aby jako advokátní kancelář připravili reakci na tento dopis. Dne 5.8.2010 jejich advokátní kancelář zastupující LČR zaslala společnosti WIC dopis, ve kterém ji vyzvali k předložení podkladů, které by prokázaly údajný nárok WIC. Tuto žádost poslali na dvě adresy, jednak na adresu sídla společnosti WIC v USA, která byla uvedena v dopise, a dále na pobočku společnosti WIC v České republice. V obou případech se jim dopis vrátil. Poté stejný dopis odeslali dceřiné společnosti WIC, společnost A-Investment, a.s., se sídlem Praha 4, Na Strži 65/1722. Dne 18.8.2010 byla zásilka doručena. Následně poté kontaktoval jejich advokátní kancelář Mgr. Sekanina, advokát, s tím, že zastupuje společnost WIC a rád by se v této věci osobně sešel. Následně se dne 25.10.2010 v době 11.00 až 11.30 hodin uskutečnilo jednání v jejich advokátní kanceláři, kterého se zúčastnil spolu se ní Mgr. Z., vedoucí právního odboru LČR. Dále se jednání zúčastnil Mgr. Sekanina, který se dostavil bez svého klienta, ale předložil originál plné moci, vystavené v Londýně 19.10.2010 a akceptované Sekaninou v Praze 25.10.2010, v níž ho společnost WIC zmocňuje v zastupování ve všech věcech týkajících se právních vztahů WIC s LČR. Na tomto jednání pan Mgr. Sekanina uvedl, že nárok WIC má plynout ze smluv uzavřených v roce 2007 mezi LČR a za prvé s Aventic International, za druhé s ASN. Tyto společnosti měly dle Mgr. Sekaniny neuhrazené pohledávky vůči LČR a tyto měly být postoupeny na WIC. Celkem měly tyto pohledávky činit cca 200 mil. korun. Součástí uplatněného nároku měl být dle Mgr. Sekaniny i nárok plynoucí z negativní medializace namířené vůči společnosti Aventic v roce 2008, která měla zmařit výstavbu logistické zóny. Mělo jít o investici v hodnotě 10 mld. korun, čímž mělo dojít k porušení dohod o ochraně investic. Mgr. Sekanina uvedl, že WIC hodlá uplatnit nárok na ochranu investic vůči České republice, a že v tomto směru již zahájilo jednání s Ministerstvem financí ČR. Pan Mgr. Sekanina dále uvedl, že jeho klient je připraven od dalších kroků upustit, pokud bude uspokojen ze strany LČR. Žádné další podklady kromě plné moci pan Mgr. Sekanina nepředložil, proto ho požádala, aby dodal příslušné smlouvy s LČR, dále doklady, které prokazují plnění těchto smluv, dále doklady prokazující postoupení pohledávek z původních společností na WIC, a dále zprávy, které měly v roce 2008 údajně negativně medializovat společnost Aventic. Mgr. Sekanina přislíbil tyto doklady přinést k dalšímu jednání. Toto bylo domluveno na 1.11.2010 ve 14.00 hodin. Na její dotaz, s kým mělo být v minulosti jednáno v LČR, nebyl schopen odpovědět. Následně se tedy sešli dne 1.11.2010, kdy jednání trvalo od 14.00 do 16.00 hodin. Jednání se kromě ní opět účastnil Mgr. Z. za LČR a s Mgr. Ondřejem Sekaninou za WIC pan J. D.. J. D. uvedl, že zastupuje WIC ve všech věcech souvisejících s arbitráží a v této souvislosti předložil prostou kopii plné moci ze dne 4.4.2008. D. uvedl, že WIC je americká společnost vlastněná švýcarskou společností. Celkově označil investiční společnost jako A-Group. K věci samé uvedl, že nárok vůči LČR uplatněný WIC je primárně odvozen od porušení dvou kontraktů, a to konkrétně za prvé, od smlouvy na servisní práce mezi LČR a společností ASN, a za druhé, smlouvy na krizový režim mezi LČR a společností Aventic International, a.s. Na plnění prvé smlouvy se měli podle smlouvy podílet desítky servisních techniků, které mělo tehdejší nové vedení LČR vyvést. Smlouva tak měla být plněna částečně. Druhá zmíněná smlouva se dle J.a D. měla týkat údajného úniku informací, s

tím, že dle jeho slov byly zjištěny konkrétní úniky a odposlouchávání. Podle J.a D. byly obě uvedené smlouvy protiprávně ukončeny ze strany LČR. Na jejich dotaz, s kým byla v té době vedena jednání uvnitř LČR, J. D. uvedl, že tato byla vedena s Ing. H. a s Ing J.. Poté, prý vedl jednání s Ing. D. a Ing. N., ale tato jednání nikam nevedla. Pokud jde o zmíněnou negativní kampaň, k té J. D. uvedl, že měla poškodit investora, ale v zásadě nic konkrétního k tomu nepředal. Uvedl, že tato škoda bude případně uplatněna vůči České republice, že vůči LČR není třeba tento nárok nutně řešit. K dotazu na zahraniční prvek pan D. uvedl, že vstup WIC do uvedených společností byl až v roce 2008, ale již rok předtím údajně existoval příslib WIC koupit účast ve společnostech. Dále jim uvedl, že matka WIC údajně poskytla půjčku (zřejmě těm dvěma společnostem) a v roce 2008 ji vymáhala. Předtím měl proběhnout nějaký převod účasti a navýšeno základní jmění na 1,4 mld. korun, ale investor odstoupil. Jí osobně tyto informace připadaly zmatečné a nejasné, ale J. D. je nebyl schopen, nebo nechtěl více ozřejmit. Dále se zajímali o majetkovou strukturu WIC. K tomuto D. uvedl, že vlastníkem WIC je americká společnost World Trade Company, která má dceru ve Švýcarsku, která to údajně financovala. Pan D. při jednání předložil dokumenty, uvedené v předávacím protokole, který jim rovněž předložil. Ona osobně prováděla kontrolu úplnosti předaných podkladů s porovnáním předávacího protokolu a upozornila ho, že předložené doklady považuje za nepostačující. Požádala zejména o předložení aktuálního výpisu WIC z příslušného rejstříku v USA, veškeré neuhrazené faktury, o doklady prokazující plnění smluv, zadání k plnění, smlouvy o postoupení pohledávek. Požádala o předložení originálů nebo ověřených kopií všech těchto listin. J. D. přislíbil, že tyto listiny dodá do 5.11.2010 a bylo domluveno, že pokud je dodá do 5.11.2010, oni k nim dají své stanovisko do začátku prosince 2010. Další jednání se uskutečnilo dne 9.11.2010 v době od 16.00 do 17.30 hodin opět v jejich advokátní kanceláři a za účasti stejných osob jako jednání dne 1.11.2010. Zástupci WIC jim předali další doklady prokazující nárok WIC a sice ty, které jsou uvedeny v jimi sepsaném předávacím protokolu. Tento protokol a předané dokumenty opět fyzicky při jednání kontrolovala z hlediska jejich úplnosti. Vzhledem k tomu, že předané dokumenty neprokazovaly postačujícím způsobem údajný nárok a nezahrnovaly veškeré listiny, o které žádali, upozornila zástupce WIC, že z těchto dokumentů stále nevyplývá, jaké plnění bylo vlastně LČR poskytnuto. Část dokumentů se opakovala s listinami předanými dne 1.11.2010. Pan D. to zdůvodnil, že materiály vždy připravovala jiná osoba. Na její dotaz, zda existují i jiné smlouvy, které jsou uvedeny v předávacím protokolu, J. D. uvedl, že nikoliv a tyto jsou jediné podepsané a z těchto plynou pohledávky. Na její dotaz, kdo formuloval čestná prohlášení, a jak mohli mít Ing. J. k dispozici listiny přiložené k jeho čestnému prohlášení ze dne 20.4.2009, jí D. uvedl, že tyto prohlášení formulovala WIC ve spolupráci se jmenovanými a listiny byly předloženy WIC. Dále se zajímala o smlouvu o dílo č. 0108/2007, mezi LČR a Aventic International, kterou J. D. předložil, a tento uvedl, že jím uváděný koncept smlouvy je vlastně odsouhlasenou smlouvou, na základě již bylo částečně plněno. Vzhledem k tomu, že listiny opět nebyly dostačující, tak opět požádala, aby byly předloženy servisní listy, resp. výkazy k jednotlivým fakturám, nebo jiné listiny, které budou dokladovat fakturované částky, hlavně tam, kde se nejedná o plnění ze smluv, ale o nárokovanou škodu nebo úhradu palmáře za právní zastoupení. Dále požádala o aktuální výpis WIC a Washington Construct LLC, dále o předložení oznámení o postoupení pohledávek, dále o vyúčtování právních služeb, a zadání jednotlivých prací dle smluv. Pan D. upozornil, že se jedná o velký objem listin, že není možné dodat výkazy ke všem činnostem, přislíbil však dodat ukázkově alespoň k jedné faktuře. Požadované dokumenty přislíbil dodat cca do jednoho týdne. Na závěr jednání je upozornila, že vzhledem k průtahům s předkládáním listin nebude možné stihnout z jejich strany předpokládaný termín pro posouzení nároků WIC vůči LČR. Dne 2.12.2010 se opět v jejich kanceláři uskutečnilo jednání, tentokrát bez účasti J.a D., pouze za účasti její, Mgr. Sekaniny a Mgr. Zídka. Mgr. Sekanina předal další doklady prokazující nárok WIC vůči

LČR. Opět přinesl předem připravený předávací protokol, který fyzicky opět kontrolovala, procházela listinu po listině. Pozastavila se nad tím, že řada dokumentů se opakuje, tj. byly již předány při minulých jednáních. Jinak Mgr. Sekanina uvedl, že v tento den předává pouze menší část dokumentace a že řada dokumentů je „ještě na cestě“ a tyto budou předány dodatečně, zřejmě do konce dalšího týdne. Ona k těm předloženým dokumentům vznesla doplňující dotazy, které Mgr. Sekanina přislíbil projednat s klientem. Jedná se o stejné dotazy, které následně písemně vznesla v e-mailu adresovaném Mgr. Sekaninovi ze dne 6.12.2010, který jí odpověděl také e-mailem dne 7.12.2010, když sdělil, že dotazy předá klientovi a probere to s ním. Vzhledem k tomu, že se Mgr. Sekanina neozval ani jim nebyly žádné další dokumenty předloženy, poslala 3.1.2011 e-mail Mgr. Sekaninovi s dotazem, kdy mohou čekat předání požadovaných listin a informací. Tento její e-mail zůstal bez reakce, proto dne 24.2.2011 zaslala další e-mail Mgr. Sekaninovi, kde se dotazovala, zda nečinnost ze strany WIC má chápat tak, že již nemá zájem pokračovat v jejich vzájemných jednáních a rozhodl se upustit od uplatňování jím tvrzeným nárokům vůči LČR. Na to ji přišel e-mail přímo od J.a D. dne 1.3.2011, kde jí žádal o osobní jednání ve věci nároků WIC. Jako termín navrhl 7.3.2011 v jejich advokátní kanceláři. Ona ten e-mail přeposlala Mgr. Sekaninovi. Mgr. Sekanina jí odpověděl dne 2.3.2011, že to probere s WIC a dá vědět. Dne 3.3.2011 požádala o posunutí termínu navrhované schůzky z 10.00 hodin na čas 15.00 hodin, načež jí přišel ještě tentýž den e-mail od Mgr. Sekaniny, že pondělní schůzka se neuskuteční, že je na antibiotikách. Ona krátce reagovala, že návrh náhradního termínu ponechává na Mgr. Sekaninovi. Dne 6.3.2011 sdělil, že jeho klient upřednostňuje, aby se schůzky zúčastnil i generální ředitel ing. Sýkora. Ona mu obratem dne 7.3.2011 navrhla termín 9.3.2011 a upozornila ho, že účast generálního ředitele LČR není nutná. Mgr. Sekanina ještě tentýž den odpověděl, že v termínu 9.3.2011 nemůže, takže mu v e-mailu ze dne 8.3.2011 navrhla termíny 24. a 25.3.2011. Pak odjela na dovolenou a po návratu zjistila, že Mgr. Sekanina na její poslední e-mail nereagoval, tak ho zaurgovala svým e-mailem z 21.3.2011 a on odpověděl dne 22.3.2011 e-mailem, že si s klientem stále vyjasňují některé věci. Od této doby nebyla s Mgr. Sekaninou ani s panem D. v žádném kontaktu a nemá ani informaci o tom, že by iniciovali nějaké soudní řízení vůči LČR. Od Mgr. Sekaniny se dozvěděli, že vedou jednání na nejvyšších místech, že budou iniciovat arbitrážní řízení. Podle pravidel arbitrážního řízení se mělo jednat zřejmě na Ministerstvu financí ČR. Zda a s kým tam jednali, to neví. Poté se jim již nikdo neozval, nebyly jim doručeny jimi požadované materiály, stejně se k nim nedostala informace i o případném arbitrážním řízení. Není si jista, ale Mgr. Sekanina a pan D. při jednáních předložili jen ověřené kopie některých dokumentů. Jediné, co bylo v originále předloženo, byla plná moc Mgr. Sekaninovi k zastupování. Oni slibovali, že jakmile bude uzavřena dohoda o narovnání, že teprve po té předloží originály dokumentů. Při každém jednání předkládali vždy stejné dokumenty, nikdy nic navíc.

V hlavním líčení svědkyně doplnila, že vždy se hovořilo pouze o jméně D., jiné jméno, ani jméno F., si nevybavuje. Co se týče představení obžalovaného, ze strany Mgr. Sekaniny, krom toho, že D. zastupuje společnost WIC, tak jim byly předloženy doklady, které jsou sepsány v předávacím protokolu. Na skutečnost, že by plná moc, udělená společností WIC, byla v danou chvíli již odvolána, upozornění nebyli, to svědkyně slyší poprvé. K tomu soud dodává, že ani tato okolnost pro posouzení subjektivní stánky jednání obžalovaného není podstatná, neboť obžalovaný nezakrýval, že dokumenty a vysvětlení v kauze sporu spol. WIC s ČR dával proto, že nikdo jiný smluvním vztahům jeho bývalých společností s LČR nerozuměl, ani D. F., neboť ten u toho tehdy nebyl. Dále svědkyně uvedla, že na jednání zcela jistě hovořil víc obžalovaný, nikoli Mgr. Sekanina, a to i k nevěli Mgr. Sekaniny, svědkyně nabyla dojmu, že D. prozradil víc, než původně chtěli. Svědkyně v hlavním líčení uvedla, že hovořili o tom, že samozřejmě chtějí zaplatit částku okolo 214 miliónů Kč, a pokud ne,

vyhrožovali arbitráží. I z této části výpovědi svědkyně vyplývá, že obžalovaný subjektivně minimálně o škodě, která by arbitráží ČR vznikla ve výši kolem 214 milionů Kč věděl, tato část výpovědi svědkyně vyvrací v tomto směru obhajobu obžalovaného uplatněnou u hlavního líčení. I v hlavním líčení svědkyně opakovala, že o dodání listin do 5.11.2010 mluvil obžalovaný, nikoli Mgr. Sekanina, ovšem nejdůležitější dokumenty, které svědkyně požadovala, stejně nikdy nedostala. Další schůzky dne 2.12.2010 se již obžalovaný účastnil, pouze Mgr. Sekanina, který znovu přinesl předávací protokol ze dne 1.12.2010. K dotazu, zda Mgr. Sekanina sdělil, od koho bude požadované další doklady poptávat, svědkyně odpověděla, že neví, ale v té době neměla důvod si myslet, že by je dodal někdo jiný, než obžalovaný pan D., vždycky to tak bylo. Pokud jde o e-mail, který posílala Mgr. Sekaninovi, předpokládá, že odpovídal pan D., pokud jde o vystupování právník Mgr. Sekaniny a obžalovaného, právníka svědkyně hodnotí jako osobu, která tam figurovala jako advokát, který v rámci informací, které má od klienta, prostě vystupuje. Na ní to dělalo dojem, že informace od klienta nemá, klientem byla WIC, která byla v danou chvíli personifikovaná panem D., a Mgr. Sekanina tam byl jako právník, který byl povolán k tomu, aby jménem WIC nárok uplatnil. Nosil dokumenty, ovšem na otázky, které k nim svědkyně kladla, nebyl právník schopen odpovědět, působilo to na ní dojmem, že pouze předává dokumenty od klienta. I z této části výpovědi svědkyně vyplývá, že obžalovaný D. vystupoval, jako zástupce zájmů společnosti WIC. Svědkyně dále uvedla, že D. ji byl prezentován Sekaninou tak, že právník s sebou přivádí klienta, kterého zde zastupuje pan D.

Podobně situaci vnímala i další právnička (společnosti Transfinance), JUDr. Ing. **J. N.**, která se vyjadřovala k fakturám uvedeným pod bodem 5. výroku rozsudku. V přípravném řízení svědkyně uvedla, že dne 25.10.2007 uzavřela společnost TRANSFINANCE a.s. se společností ASN Smlouvu o provádění factoringu účetních a směnečných pohledávek (factoringovou smlouvu), na základě které factor odkupoval pohledávky vyplývající z dodávek zboží nebo služeb dodavatele za jeho odběrateli, a to formou postoupení těchto pohledávek dle § 524 občanského zákoníku. Uzavření factoringové smlouvy vyjednával J. D., jednatel společnosti. Za společnost ASN D. dodával veškeré materiály s uzavřením smlouvy související jako např. finanční výkazy, dotazník a možné odběratele. Při předávání dokumentů byl buď J. D., nebo R. Z., který byl označen za finančního ředitele, jak vyplývá z Dodatku č. 3A „O osobách oprávněných jednat za dodavatele ke Smlouvě o provádění factoringu účetních a směnečných pohledávek uzavřené mezi TRANSFINANCE a.s. a A-Services&Networks, s.r.o. dne 25. října 2007“. Smlouvy mezi společností ASN a jejími odběrateli byly vyžádány až po uzavření factoringové smlouvy, což je běžný postup. Konkrétně s LČR pan D. tvrdil, že první smlouvu uzavřenou s LČR měla společnost Aventic, tuto jim dal k dispozici, ale novou smlouvu na dodávání IT služeb měla mít uzavřenou společnost ASN s LČR a tuto jim předložil jen v podobě listů č. 1,4,7, uzavřenou dne 25.7.2007, a dále 1 list přílohy č. 1 a 1 list přílohy č. 2. D. jim nikdy nepředložil originály jakýchkoli smluv. J. D. předložil originály faktur z dodávky LČR, které byly potvrzeny odběratelem LČR, razítkem a podpisem paní Hanzlové, pracovnice LČR. Zároveň bylo ověřováno telefonicky, zda LČR evidují tuto fakturu ve svém účetnictví, což bylo ze strany LČR potvrzeno. Celá věc skončila tak, že pan D. byl odsouzen za podvod. Spolupráce probíhala z počátku standardně, součástí uzavření factoringové smlouvy bylo i vystavení zajišťovací směnky, kde výstavcem bylo ASN a avalistou pan D.. Posléze, když se objevily problémy, tj. odběratelé neuhradili, byla panem D. vystavena další směnka na 15 mil. korun, již ne blanco, ale s vyplněnou sumou na 15 mil. korun. Tuto směnku nežalovali, protože jim byla přiznána náhrada škody v rámci trestního řízení. Pan D. o nějakých finančních problémech nehovořil. Problém byl v tom, že pohledávky, které na ně pan D. postoupil, byly po splatnosti, a obdrželi dopis od LČR datovaný 27.12.2007, že faktury považují za

neoprávněné a proplacení faktur za nedůvodné. Pan D. to vysvětloval tak, že v LČR dochází k častým personálním změnám, že na hodinu byl vyhozen ing. J., vedoucí IT, se kterým byla většina spolupráce projednávána a že určitě došlo k omylu, že dodávky nebyly naplněny. Požadovali po panu D. buď vrácení poskytnutého financování na faktury za LČR, nebo postoupení jiných pohledávek. Pan D. jim sdělil, že intenzivně jedná s LČR. Dále sdělil, že má potvrzeny platby na den 10.3.2008, a na základě toho jim postoupil faktury nové za společnostmi GEKOL, Tukový průmysl a ŘSD. Ani u jedné takto postoupené faktury v rámci factoringové smlouvy nebylo prokázáno dodání služby. Neví přesně, jak se dostali ke kopiím dvou smluv o poskytování služeb mezi LČR a ASN (smlouva z 25.5.2007 není kompletní, a druhou smlouvu z 28.5.2007), které dne 20.5.2009 předložila Policii ČR v Praze při podání vysvětlení na PČR, ale zřejmě si je jejich pracovníci u pana D. vyžádali. Za situace, kdy je dodávka zpochybněna, vyžadují od klienta, tj. ASN, veškerou dokumentaci, aby se v případě soudního sporu nedostali do důkazní nouze. Z toho důvodu se domnívá, že obdrželi až po žádosti o vrácení poskytnutého financování a zpochybnění dodávky, smlouvu označenou jako Smlouva o poskytování služeb č. 1505/20007 uzavřenou dne 25.5.2007, kde u objednatele je datum přeškrtnuto a opraveno na 29.5.2007. Kdežto již citovanou neúplnou smlouvu z 25.5.2007 měli k dispozici již od počátku. Úplné znění této neúplné smlouvy obdrželi prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové od ÚOHS, a to v rámci obchodně právního sporu s LČR. S panem D. proběhlo několik schůzek, pan D. říkal, že pohledávka jim bude uhrazena společností WIC, která zahájí arbitráž s Českou republikou ve věci i dalšího plnění za dodávky LČR. Poslední schůzka proběhla dne 19.9.2011 v sídle společnosti TRANSFINANCE a.s., kde jim byla předána dokumentace, která měla osvědčit dodávky LČR. Byl sepsán Předávacího protokol mezi WIC a TRANSFINANCE a.s. Tento protokol byl již ze strany WIC již podepsaný. Přítomen byl pan D. a další muž, jehož jméno si již nepamatuje, který měl vystupovat za WIC a ten potvrzoval, že jsou připraveni odkoupit pohledávku za ASN za účelem sjednocení kauzy. U smlouvy o postoupení pohledávky mezi společností společností TRANSFINANCE a.s. a WIC ze spisu Městského soudu v Praze sp.zn. 57 T 5/2011 se jedná o vzor jejich smlouvy, který dali panu D. zřejmě emailem. Datum 12.1.2009 odpovídá době, kdy smlouvu poskytl. Důvodem vyhotovení smlouvy o postoupení pohledávky a zaslání D. bylo to, že pan D. jim sdělil, že má investora, který by odkoupil pohledávky za LČR a sdělil jim i jméno investora. Jednalo se o společnost WIC, kterou on zastupoval na základě plné moci ze dne 4.4.2008. Oni poté vyhotovili vzor smlouvy a poslali mu ho. Z uvedeného dále vyplývá, že plnou moc ze dne 4.4.2008 jim musel poskytnout, jinak by údaje do vzoru smlouvy neuvedli.

V hlavním líčení svědkyně opět vypovídala k okolnostem, které byly předmětem trestního stíhání obžalovaného ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp.zn. 57T 5/2011. Pokud jde o jednání obžalovaného v souvislosti s nyní podanou obžalobou, svědkyně potvrdila, že společnost Transfinance nikdy neplánovala dohodu se společností WIC na společném postupu v rámci arbitráže vůči ČR. Svědkyně se nemohla vyjádřit v hlavním líčení k důvodům zpětvzetí civilního sporu jejich společností, který před první instancí vyhráli.

Fakt, že žádná dohoda společností WIC s Transfinancemi později nebyla uzavřena, jak již řečeno vyplývá i z hlavního líčení a části II/1 rozsudku městského soudu pod sp.zn. 57T 2/2011, v němž společnost Transfinance právě za faktury uvedené pod bodem 5. výroku rozsudku byla přiznána náhrada škody ve výši, za niž pohledávky od ASN odkoupila, z výpovědi svědkyně N. bylo zjištěno, že obžalovaný dosud neuhradil ani korunu.

Pokud jde o druhého muže, který s jejich společností jednal společně s obžalovaným, a kterého identifikovali jako F., svědkyně uvedla, že D. měl plnou moc jednat, za WIC a druhý

člověk měl být spojení s tímto investorem, domnívá se, že dostali i jeho vizitku, ale tu nenašli. Pokud jde o plnou moc, kterou obdrželi, a která byla uvedena v předávacím protokolu, obžalovaný nikdy nezmínil, že byla odvolána, pokud by tak zmínil, tak by s ním nejednali. Na to obžalovaný reagoval opětovným tvrzením o tom, že tato plná moc jemu udělená, byla společností WIC odvolána až v roce 2010, a proto ji obžalovaný poté nepoužíval. Za WIC jednal D. F., kterého on pouze doprovázel, ovšem svědkyně ho znala již z doby, kdy jednal za firmu ASN.

Svědkyně **D. S.**, kterou – na rozdíl od přípravného řízení - měl soud možnost v pozici svědka vyslechnout, uvedla, že byla dlouhodobou partnerkou D. F., až do doby, kdy se dozvěděla, že je ženatý. Popsala okolnosti zadržení D. F. a jeho žádost o to, aby svědkyně předložila dokumenty, v nichž byla zmiňována společnost WIC, o které dokumenty se přesně jednalo, svědkyně neví, zřejmě šlo o spor společnosti WIC s ČR, společnost WIC s D. F. určitým způsobem měla souviset. Později to zjistit nemohla, neboť všechnu digitální techniku, nosiče, mobil ji policie zabavila, včetně flash a po jejich navrácení již nebylo možno soubory obnovit. Domnívá se, že materiály se týkaly DPH, neví, zda to bylo v souvislosti s kauzou LČR, pokud jde o pana Š., toho zná, D. F. za Š. do Švýcarska jel vždy, když po něm něco potřeboval. Pokud jde o Z. Š., není obchodník, dělá grafiku a hraje na kytaru, ví, že něco pro D. F. dělal, ale spíš jako kamarád. To proto, že D. F. má rád, ale nelíbí se mu, že podvádí lidi. Š. nemá ekonomické vzdělání, není zámožný, bydlí v bytě, jehož nájemné je dotováno městem. Jak teprve později zjistila, F. lhal jí i všem ostatním, popisovala ho jako člověka, který tak lhal, že tomu často sám věřil, podvedl řadu osob.

Po výpovědi svědka Ing. J. soud za podstatný nepovažoval ani důkaz znaleckým posudkem z oboru písmoznalectví, který k důkazu pouze přečetl, a z něhož vyplývá, že podpisy na rozhodných smlouvách jsou autentickými podpisy ing. J..

Z listinných důkazů za nejvýznamnější, soud považuje smlouvu o postoupení pohledávek ze dne 25.10.2007 a další okolnosti, vyplývající z trestního řízení vedeného u zdejšího soudu pod sp.zn. 57 T 5/2011, Protokol o předání ze dne 22.10.2007 založený na č. l. 1201, z něhož vyplývá, že veškeré dodávky ICT služeb dodala nikoli firma AI, nýbrž firma ATN a především fakt, že smluvním podkladem pro tyto pohledávky byla smlouva ze dne 28.5.2007 s omezenou dobou platnosti do září 2007, přičemž pohledávky za tyto služby byly všechny k datu 22.10.2007 vyrovnány a strany žádné jiné pohledávky mezi sebou nemají.

Dalším významným listinným důkazem, je Oznámení o existenci sporu včetně příslušných příloh vypracované na žádost společnosti WIC za spolupráce obžalovaného a D. Formánka právníkem pověřeným společností WIC, Mgr. Ondřejem Sekaninou.

V dopise nazvaném Pokus o smír ze dne 26.7.2010, které bylo doručeno LČR dne 27.7.2010, společnost WIC sděluje LČR, že je vlastníkem pohledávek vůči tomuto podniku, jejichž celková výše přesahuje 214,5 mil. Kč. Dále společnost oznamuje, že je nucena uplatnit svoje pohledávky soudní cestou a taktéž formou arbitrážního řízení, avšak oznámení je i posledním pokusem o dosažení smírného řešení celé záležitosti, a to s ohledem na povinnost všech účastníků právních vztahů předcházet škodám. Zároveň sděluje, že podklady žaloby lze na vyžádání předložit právnímu oddělení státního podniku či právnímu zástupci. Oznámení je podepsáno osobou: Matthew Charles Stokes.

Z listiny - Žádost o zaslání podkladů ze dne 5.8.2010 vyplývá, že JUDr. Zuzana Smítková, Ph.D., zastupující LČR, požádala společnost WIC v souvislosti s Oznámením ze

dne 26.7.2010 o doplnění veškerých dokladů, které se vztahují k deklarováním pohledávkám, aby tak mohla být posouzena oprávněnost tvrzeného nároku.

Z listiny - Plná moc ze dne 21.10.2010, která byla předložena Mgr. Sekaninou advokátní kanceláři TOMAN, DEVÁTÝ A PARTNEŘI advokátní kancelář s.r.o., vyplývá, že společnost WIC zplnomocnila Mgr. Ondřeje Sekaninu, advokáta, k jejímu zastupování ve všech věcech týkajících se právních vztahů se LČR, a to zejména v souvislosti s pohledávkami za LČR. Plná moc byla za společnost WIC podepsána osobou Matthew Charles Stokes.

Z listiny - Předávací protokol mezi advokátní kanceláři TOMAN, DEVÁTÝ A PARTNEŘI advokátní kancelář s.r.o. a společností WIC ze dne 1.11.2010 vyplývá, že společnost WIC, zastoupená J. D., a to na základě plné moci ze dne 4.4.2008, předala jmenované advokátní kanceláři mimo jiné tyto dokumenty: nepodepsanou kopii seznamu vydaných faktur ze dne 31.7.2010, kopii Smlouvy č. 0108/2007 ze dne 7.8.2007, kopii smlouvy č. 1505/2007 ze dne 25.5.2007, resp. 29.5.2007, a kopii plné moci z dne 4.4.2008, kterou udělila WIC J.u D..

Z listiny - Předávací protokol mezi advokátní kanceláři TOMAN, DEVÁTÝ A PARTNEŘI advokátní kancelář s.r.o. a společností WIC ze dne 9.11.2010 vyplývá, že společnost WIC, zastoupená J. D., a to na základě plné moci ze dne 4.4.2008, předala mimo jiné tyto dokumenty: nepodepsanou kopii seznamu vydaných faktur ze dne 8.11.2010, opětovně kopii smlouvy č. 1505/2007 ze dne 25.5.2007, resp. 29.5.2007, opětovně kopii Smlouvy č. 0108/2007 ze dne 7.8.2007, kopii faktur č. 2102070101 a č. 2102070061, kopii Smlouvy o postoupení pohledávek mezi společností A-Services & Network, s.r.o., a WIC ze dne 31.12.2007, kopii faktur č. č. 2102070064, č. 2102070072, č. 2102070069, č. 2102070071, č. 2102070073, č. 2102080001, č. 200900104 a č. 8101070203, kopii Smlouvy o postoupení pohledávek mezi společností Aventic International a.s. a WIC ze dne 31.12.2007, kopii faktury č. 8101070204, kopii Smlouvy o postoupení pohledávek mezi společností Aventic International a.s. a WASHINGTON CONSTRUCT LLC ze dne 31.12.2007, kopii Smlouvy o postoupení pohledávek mezi společností WASHINGTON CONSTRUCT LLC a WIC ze dne 30.4.2009, kopii faktury č. 200900102, kopii faktury č. 0900134, kopii Servisních listů ze dne 30.9.2007 a 31.10.2007, kopii Pokynu k obchodnímu konceptu č. 0108/2007 ze dne 7.8.2007 a opětovně kopii plné moci ze dne 4.4.2008, kterou udělila WIC J. D..

Z listiny - Předávací protokol mezi advokátní kanceláři TOMAN, DEVÁTÝ A PARTNEŘI advokátní kancelář s.r.o. a společností WIC ze dne 1.12.2010 vyplývá, že společnost WIC, zastoupená Mgr. Ondřejem Sekaninou, advokátem, předala mimo jiné tyto dokumenty: opětovně kopii smlouvy č. 1505/2007 ze dne 25.5.2007, resp. 29.5.2007, , opětovně kopii Smlouvy č. 0108/2007 ze dne 7.8.2007, opětovně kopii faktur č. 2102070071, č. 2102080001, č. 2102070073, č. 2102070072, č. 2102070069, č. 2102070064, č. 2102070061, č. 200900102, č. 200900104 a č. 0900134, kopii Výkazů práce za měsíc březen - září 2007 od servisních techniků č. 1 až 7 č. 2102070101 a č. 2102070061, kopii Smlouvy o postoupení pohledávek mezi společností A-Services & Network, s.r.o., a WIC ze dne 31.12.2007, kopii faktur č. č. 2102070064, č. 2102070072, č. 2102070069, č. 2102070071, č. 2102070073, č. a č. 8101070203, kopii Smlouvy o postoupení pohledávek mezi společností Aventic International a.s. a WIC ze dne 31.12.2007, kopii faktury č. 8101070204, kopii Smlouvy o postoupení pohledávek mezi společností Aventic International a.s. a WASHINGTON CONSTRUCT LLC ze dne 31.12.2007, kopii Smlouvy o postoupení

pohledávek mezi společnostmi WASHINGTON CONSTRUCT LLC a WIC ze dne 30.4.2009, kopii faktury č. 200900102, kopii faktury č. 0900134, kopii Servisních listů ze dne 30.9.2007 a 31.10.2007, kopii Pokynu k obchodnímu konceptu č. 0108/2007 ze dne 7.8.2007 a opětovně kopii plné moci ze dne 4.4.2008, kterou udělila WIC J.u D..

Z listiny - Seznam vydaných faktur ze dne 8.11.2010 je zřejmé, že společnost WIC uplatnila vůči LČR tyto faktury:

- od dodavatele ASN faktura č. 2102070101 ze dne 31.12.2007 ve výši 26.250.000,- Kč z důvodu porušení čl. 5 Smlouvy ze dne 25.5.2007 - pokuta za ušlý zisk za období 11/2007 - 05/2008,
- od dodavatele WIC faktura č. 200900102 ze dne 8.11.2010 na částku 70.892.164,- Kč z důvodu penále z prodlení úhrad faktur ke dni 8.11.2010,
- od dodavatele Aventic faktura č. 8101070203 ze dne 31.12.2007 na částku 59.907.740,- Kč z důvodu nákladů a ušlého zisku z plánovaného obratu společnosti v rámci obchodního konceptu č. 0108/2007,
- od dodavatele společnosti Aventic faktura č. 8101070204 ze dne 31.12.2007 na částku 22.638.633,- Kč z důvodu vyčíslení storno poplatků a ostatních nákladů smluvních dodavatelů,
- faktury společnosti ASN postoupené na společnost WIC, a to faktura č. 2102070064 ze dne 5.10.2007 na částku 1.961.120,- Kč, faktura č. 2102070072 ze dne 1.12.2007 na částku 4.592.686,- Kč, faktura č. 2102070069 ze dne 1.11.2007 na částku 3.985.605,- Kč, faktura č. 2102070071 ze dne 1.12.2007 na částku 1.000.000,- Kč, faktura č. 2102070073 ze dne 1.12.2007 na částku 4.019.820,- Kč, faktura č. 2102080001 ze dne 1.2.2008 na částku 8.865.500,- Kč,
- od dodavatele společnosti ASN faktura č. 2102070061 ze dne 28.9.2007 na částku 5.319.300,- Kč z důvodu servisních prací provedených na základě Smlouvy ze dne 25.5.2007,
- od dodavatele společnosti WIC faktura č. 200900104 ze dne 23.6.2009 na částku 12.255.234,- Kč.

Jak řečeno, z e-mailové komunikace mezi obžalovaným a JUDr. P. K. - vedoucím právního odboru ČR- za období od 7. 9. do 17. 9. 2009 lze zjistit, že obžalovaný je dobře informován o nárocích společnosti ASN a LČR, přičemž navrhuje osobní jednání.

Na základě pověření ze dne 1.3.2007 byl generálním ředitelem státního podniku Lesy České republiky, s.p., pověřen ing. M. J., aby podnik zastupoval a jednal ve všech právních věcech a činil za něj právní úkony, které se týkají zabezpečení informačních a komunikačních technologií a v dalších záležitostech spadajících do působnosti odboru informačních a komunikačních technologií, zejména při uzavření smluv a právních úkonů souvisejících s veřejnými zakázkami.

V listině - Poznámky z jednání v rámci smírné lhůty pro řešení sporu ze dne 11.3.2011 je zaznamenán průběh jednání mezi Ministerstvem financí zastoupeným Radkem Š. a K. D. a společností WIC, resp. Sei Group, zastoupenou D. F., J. D. a M. S.. Poznámky sepsala K. D..

Ve spise jsou založeny i kopie vizitek společnosti Sei Group a.s. , které D. F., J. D. a M. S. předložili v rámci jednání na Ministerstvu financí dne 11.3.2011.

Dopisem ze dne 21.3.2011 R. Š. vyzývá právního zástupce společnosti WIC k doplnění informací potřebných k dalšímu jednání o možnosti smírného řešení sporu.

Další důkazy v přípravném řízení soustředěné, se týkají okolností, uzavření smluv mezi obžalovaným a Ing. J.:

Smlouva č. 1505/2007 ze dne 29.5.2007 mezi LČR jako objednatelem a společností ASN jako poskytovatelem byla na poskytování služeb podpory provozu a údržby komunikačních technologií, a to na dobu určitou od 1.6.2007 do 31.5.2008 za cenu 1.490.000,- Kč měsíčně.

Z listiny - Pokyn k Obchodnímu konceptu č. 0108/2007 ze dne 7.8.2007 vyplývá, že Ing. M. J. měl jménem LČR vyzvat společnost Aventic International a.s. k započetí přípravných prací, doplnění kvalifikovaných pracovníků, objednání potřebného materiálu a softwaru k zajištění kompletní rekonstrukce strukturované kabeláže, opravě datových rozvodů a rozvaděčů, dodávce a instalaci prvků vedoucích k fyzickému zabezpečení struktury ICT, atd.

Z listiny nazvané - Odvolání pověření ze dne 16.10.2007 se podává, že shora uvedené pověření Ing. M. J. bylo ze strany generálního ředitele státního podniku Lesy České republiky, s.p., odvoláno.

Z Protokolu o předání přehledu smluv ze dne 16.10.2007 a Předávacího protokolu agendy ICT LČR, s.p., ze dne 19.10.2007, je zřejmé, že Ing. M. J. předal generálnímu řediteli státního podniku Lesy České republiky, s.p., v příloze úplný přehled smluv, které uzavřel jménem státního podniku. Přehled mimo jiné obsahuje smlouvu se společností A-Security, s.r.o., na obranně technické služby v oblasti zabezpečení ICT ze dne 19.3.2007 na částku 1.863.350,- Kč, smlouvu se společností A-Services & Network, s.r.o., na dodávku HW a služeb pro zabezpečenou strukturu LAN ze dne 19.3.2007 na částku 1.489.709,- Kč, smlouvu se společností A-Security, s.r.o. na správu a monitoring struktury ICT ze dne 19.3.2007 na částku 1.975.860,- Kč, smlouvu se společností A-Security, s.r.o. na správu a monitoring struktury ICT ze dne 14.4.2007 na částku 1.935.624,- Kč, smlouvu se společností A-Development, s.r.o., na správu a monitoring struktury ICT ze dne 4.5.2007 na částku 1.912.350,- Kč, smlouvu se společností A-Services & Network, s.r.o., na technické, konzultační a poradenské služby ze dne 8.8.2007 na částku 1.490.000,- Kč/měsíčně a smlouvu se společností A-Services & Network, s.r.o., na poskytování služeb podpory provozu a údržby kom. tech. ze dne 28.5.2007 na částku 1.490.000,- Kč/měsíčně.

V protokolu o předání mezi společností A-Services & Network, s.r.o., a státním podnikem Lesy České republiky, s.p., ze dne 22.10.2007 je mimo jiné konstatováno, že od okamžiku sepsání protokolu si správu sítě zajišťují LČR sami, zaměstnancům společnosti A-Services & Network, s.r.o., byl zablokován přístup ke správě sítě. Strany shodně konstatovaly, že služby byly poskytovány do 30.9.2007, a to na základě smlouvy ze dne 28.5.2007, dále konstatovaly, že mezi nimi neexistuje další smluvní vztah, a společnost A-Services & Network, s.r.o. se zavázala, že se nebude připojovat k síti LČR a nebude vykonávat další činnost.

Z listin založených LČR se vyplývá že se Smlouvou o dílo č. 0108/2007 na dodávku komplexní rekonstrukce infrastruktury ICT ze dne 7.8.2007 se vedení LČR seznámilo až na základě jejího předložení Policií ČR dne 5.8.2008. Předmětná smlouva nebyla uzavřena na základě výběrového řízení, které by vyhlašoval zadavatel LČR, resp. o takovém výběrovém řízení neexistuje na státním podniku žádný záznam. V inkriminovaném období, tj. v roce 2007, nebyla pro LČR soutěžena žádná nadlimitní veřejná zakázka. V Informačním systému o

veřejných zakázkách nebylo uveřejněno žádné oznámení o zadání jakékoliv veřejné zakázky dodavateli Aventic International a.s. Pokud takové řízení proběhlo, pak byla porušena povinnost uveřejnit oznámení o zadání zakázky. Předmět díla nebyl LČR dodán. Při uzavírání smluv je třeba postupovat v souladu s vnitropodnikovou směrnicí č. 12/2006 s názvem Zadávání veřejných zakázek a dle pracovního postupu OMN 01/2006 s názvem Pracovní postup ke směrnicí GR 12/2006, který byl následně ode dne 12.6.2007 nahrazen pracovním postupem OP č. 1/2007 s názvem Postup při zadávání VZ.

Z Pracovní smlouvy ze dne 1.10.2007 a Zrušení pracovního poměru ve zkušební době ze dne 22.10.2007 mezi LČR a P.em P.em, vyplývá, že P. P. byl v u státního podniku zaměstnán v období od 1.10.2007 do 22.10.2007.

Z Dohody o odstoupení od smlouvy o dílo číslo 0108/2007 ze dne 7.8.2007, kterou předložil Ing. M. J., vyplývá, že dne 7.8.2007 mělo dojít k odstoupení od smlouvy o dílo č. 0108/2007. Obě strany prohlásily, že odstoupením od smlouvy zaniká nárok obou smluvních stran na jakoukoliv odměnu či úhradu dosud vynaložených nákladů.

Z Příjmového platebního dokladu ze dne 10.8.2007 vyplývá, že uvedeného dne byly u notářky JUDr. Jarmily Slabé ověřeny listiny, a to konkrétně Smlouva o dílo č. 0108/2007 na dodávku komplexní rekonstrukce infrastruktury ICT ze dne 7.8.2007. Za ověření listin zaplatila společnost Aventic International a.s.

Z Pracovní smlouvy ze dne 10.8.2007 a Zrušení pracovního poměru ve zkušební době ze dne 5.10.2007 mezi společností ASN a P.em P.em, vyplývá, že P. P. byl v jmenované společnosti zaměstnán v období od 10.8.2007 do 5.10.2007 se sjednanou hrubou mzdou 15.000,- Kč měsíčně.

Z rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 10.12.2009, č.j. ÚOHS-S204/2009/VZ-16049/2009/510/MCh, vyplývá, že státní podnik Lesy České republiky, s.p., se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) a § 120 odst. 1 písm. c) zákona o veřejných zakázkách, za což mu byla uložena pokuta ve výši 1.000.000,- Kč. Rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 20.4.2010, č.j. ÚOHS-R186/2009/VZ-5578/2010/310/EKu, bylo shora uvedené rozhodnutí potvrzeno.

Z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 17.12.2013, č.j. 10C 193/2010 - 208, se vyplývá, že Ing. M. J. byla uložena povinnost uhradit státnímu podniku Lesy České republiky, s.p., částku 500.000,- Kč, a to u z titulu náhrady škody spočívající v uložení pokuty státnímu podniku ze strany Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 8.10.2014, č.j. 23 Co 292/2014 - 244, bylo shora uvedené rozhodnutí potvrzeno.

Zprávy České správy sociálního zabezpečení informují o počtu zaměstnanců společnosti A-Services & Network, s.r.o., se sídlem Praha 1, Truhlářská 1519/25, IČ: 26729652, a společnosti Aventic International a.s., se sídlem Praha 1, Truhlářská 1519/25, IČ: 27137112.

Zpráva Československé obchodní banky, a.s., uvádí, že na účet společnosti ASN č. 185925885/0300, na který měla dle smluv o postoupení pohledávek mezi touto společností a společností WIC být zaplacená úplata za postoupené pohledávky, nebyly zaznamenány odpovídající transakce.

Z dokumentů Československé obchodní banky, a.s., vyplývá, že na účet společnosti Aventic International a.s. č. 194550157/0300, na který měla dle smluv o postoupení pohledávek mezi touto společností a společností WIC být zaplacená úplata za postoupené pohledávky, nebyly zaznamenány odpovídající transakce.

Ze Smlouvy o právních službách ze dne 30.9.2011 mezi Sid. Z. S. a D. M., kterou předložil Mgr. D. M., mimo jiné vyplývá, že Z. S. je jediným vlastníkem společnosti The World Trade Company Ltd., která je zákonným vlastníkem a oprávněným držitelem 99 % základního kapitálu společnosti WIC.

Ze zprávy JUDr. Dušana Diviše, insolvenčního správce společnosti A-Services & Network, s.r.o., vyplývá, že společnost ani jednatel D. Mayer neposkytl zákonem stanovenou součinnost a nepředal insolvenčnímu správci účetní knihy dlužníka. Dle protokolu o jednání ze dne 18.10.2011 v insolvenční věci dlužníka společnosti A-Services & Network, s.r.o., jednatel D. Mayer při jednání uvedl, že není pravda, že převzal účetnictví společnosti od obžal. D.. Někdy v polovině roku 2008 jej oslovil pan F. D. s nabídkou účasti ve společnosti, kdy jeho matka zakládá další společnost, se kterou chce podnikat v oblasti demolice staveb. Vyslovil s tímto souhlas a asi s dalšími šesti lidmi odjeli do nějaké obce u Kolína, kde byly připraveny listiny, které podepsali, on listiny nečetl. V rámci téhož jednání J. D. uvedl, že není schopen specifikovat žádné dlužníky společnosti A-Services & Network, s.r.o., s výjimkou dlužníka Lesy České republiky, s.p., přičemž se jedná o pohledávky, nositelem kterých byla původně společnost A-Services & Network, s.r.o., která je postoupila společnosti Transfinance a.s. V době, kdy opouštěl dlužníka, byla tato společnost prosperující. Obchodní skupina se měla podílet na obchodování s elektromateriálem a stavebním materiálem. Obchodní skupina se vytvořila kolem společnosti WIC. Vůdčí osobností ve skupině WIC byl Matthew Charles Stokes.

Ze zprávy Mgr. Tomáše Kaplana, insolvenčního správce společnosti Aventic International a.s. vyplývá, že mu ze strany statutárních orgánů dlužníka nebyla poskytnuta jakákoliv součinnost ve smyslu § 210 insolvenčního zákona. Nemá tedy k dispozici účetnictví dlužníka. Některé informace o činnosti dlužníka a listiny týkající se jeho podnikání získal součinností s bankami. Z trestního oznámení insolvenčního správce ze dne 6.1.2009 se podává, že tento podal trestní oznámení na osoby jednající jménem společnosti Aventic International a.s., konkrétně osobu J.a D., ohledně trestného činu úvěrového podvodu dle § 250b trestního zákona.

Z tiskové zprávy společnosti WIC nazvané „První spor - kauza Lesy České republiky, s.p.,“ vyplývá, že společnost WIC popisuje vznik nároku této společnosti vůči LČR, přičemž za klíčovou smlouvu označuje smlouvu na dodávku kompletní rekonstrukce infrastruktury ICT ve státním podniku LČR v celkové hodnotě 150 milionů korun.

Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání dokladů a písemností vyplývá, že Smlouva o poskytování služeb podpory a provozu a údržby komunikačních technologií č. 1505/2007 ze dne 25.5.2007 sloužila jako předloha pro vyhotovení Smlouvy o poskytování služeb podpory a provozu a údržby komunikačních technologií č. 1505/2007 ze dne 29.5.2007.

Ze všech shora uvedených důkazů, včetně důkazů posledně jmenovaných je zřejmé, že obžalovaný, který to ve své výpovědi potvrdil, jako předchozí jednatel a předseda

představenstva společností ASN a AI, které později byly součástí společností sdružených pod společností WIC, byl jedinou osobou detailně seznámenou s okolnostmi postupného uzavření smluv ASN s LČR pod č. 1505/2007 a smlouvy AI a LČR ze dne 7.8.2007, všechny smlouvy byly uzavřeny v souvislosti ICT služeb poskytovaných podnikem LČR, a pochopitelně byl seznámen s jejich obsahem i s tím, že nejenže smlouvám nepředcházelo výběrové řízení, ale na rozdíl od určitých služeb dodaných pracovníky ASN pro LČR, předmět díla popsany ve smlouvě se společností AI nebyl nikdy dodán, neboť tato smlouva byla následující den společnou dohodou, kterou za firmu AI podepsal, zrušena, a byl rovněž seznámen s finančními požadavky vyplývajícími z těchto smluv, tedy i z faktur uvedených pod body 1. – 7. výroku rozsudku, a zejména byl jedinou osobou z osob později vystupujících za společnost WIC, která k tomu mohla podat vysvětlení a především on byl osobou, která znala nejen okolnosti vyplývající z protokolu ze dne 22.10.2007 o nuceném ukončení spolupráce ASN k datu 30.9.2007 s podnikem LČR, a o tom, že žádné finanční požadavky z této spolupráce k danému datu 22.10.2007 neexistují, a zejména to byl on, který věděl, že pohledávky ze smluv uvedených pod bodem 5. výrokové části rozsudku, byly prodány za částku převyšující 14 miliónů Kč společnosti Transfinance, která tuto částku jeho společnosti ASN vyplatila. Byl to tedy především a jediné on, který velmi dobře věděl, že částka uváděná v oznámení Mgr. Sekaniny pod bodem 8., tedy prakticky jediná konkrétní částka v tomto oznámení vypočítaná na základě v příloze oznámení uvedených faktur, je částka, která nemá reálný podklad, tedy částka, kterou nemůže společnost WIC uplatňovat, neboť jednak tyto pohledávky společností ASN a AI neexistují a přesto, že neexistují a nikdy neexistovaly, již byly v části 5. výroku rozsudku prodány společnosti Transfinance. Přestože o tom věděl, tak tuto informaci nikomu ze společnosti WIC zřejmě neposkytl, především ji neposkytl právníkovi Mgr. Sekaninovi, který analýzu pro společnost WIC (a to nejen pro spor s MF ČR, ale krátce před tím i pro spor s LČR) a z toho rezultující pozdější oznámení odeslané MF ČR zpracoval. Na druhou stranu z tohoto oznámení vyplývá, že další finanční požadavky odhadované Mgr. Sekaninou včetně požadavků ad 1)-7) rozsudku do celkové výše cca 12 mld. Kč, nebyly v tomto oznámení nijak specifikovány, byly pouze mgr. Sekaninou odhadovány, a ačkoli obžalovaný doznal, že i o této části oznámení byl informován, nelze z žádného důkazu dovodit, že to byl on, který k této částce poskytoval doklady či vysvětlení komukoli, anebo se nějakým způsobem na těchto odhadech škody vyčíslených ad 12)- viz. čl. 1951-1952- Oznámení podílel. Nebylo též prokázáno, že by alespoň věděl z jakých částek a na základě jakých podkladů k sumám uváděným ad 12) právník WIC dospěl. Z žádného důkazu v této souvislosti nevyplývá, že by obžalovaný, který své firmy ASN a AI počátkem února 2008 převedl mezi skupiny sdružené pod společností WIC, v rozhodné době (Oznámení pro MF ČR) s výjimkou znaleckého posudku o ocenění nemovitostí svých firem, které zadával on sám v roce 2008, disponoval doklady, z nichž mgr. Sekanina tyto další nároky do výše 12 mld. Kč v oznámení dovodil.

Soud se proto, jakož i z důvodů v úvodu tohoto odůvodnění uváděných, s podanou obžalobou neztotožnil v plném rozsahu, mimo jiné z textu petitu obžaloby na straně dvě vyplývá určitý rozpor, neboť státní zástupce na jednu stranu tvrdí, že ačkoli obžalovaný věděl, že smluvní vztahy LČR se společností ASN trvaly pouze do 30.9.2007, na druhou stranu zároveň tvrdí, že obžalovaný věděl, že smlouvy ze dne 25.5. resp., 29.5. nemohly být platně uzavřeny, jelikož byly vytvořeny pouze za účelem neoprávněného vylákání finančních prostředků, což si samo od sebe odporuje, a odporuje to i provedeným důkazům, z nichž vyplývá, že LČR, jménem svého generálního ředitele dne 22.10.2007 akceptovaly určitý rozsah prací provedených společností ASN, které vykonala tato společnost pro LČR do data 30.9.2007 na základě smlouvy ze dne 28.5.2007, která rovněž byla uzavřena za stejných okolností (tj. bez výběrové řízení a schválení vedením LČR) jako smlouva ze dne 25.5.2007.. Provedenými důkazy nebylo potvrzeno ani to, co je tvrzeno obžalobou v následujícím

odstavci, tedy že to byl obžalovaný D., který inicioval vytvoření a zaslání dopisu jménem společnosti WIC ze dne 26.7.2010. Přestože je zřejmé, že to byl právě obžalovaný, který veškeré podrobnosti ke smlouvám uvedeným v dopise znal, z žádného důkazu nevyplývá, že sepsání dopisu inicioval on, a byť ze svědeckých výpovědí i listinných důkazů vyplývá, že ještě před tím, než byl najat mgr. Sekanina obžalovaný o finančních požadavcích v objemu cca 214 mil. Kč, které právě z těchto smluv vyplývají (viz bod 1) -7) rozsudku) věděl, neexistuje žádný důkaz o tom, že podklady k dopisu ze dne 26.7.2010 autorovi dopisu předložil on. Ovšem ani zjištění skutečného iniciátora dopisu nebylo pro rozhodnutí soudu podstatné, podstatné je, že i e-mailová komunikace s JUDr. P. K. obžalovaného usvědčuje z toho, že již v září 2009 byl velmi dobře informován o nárocích společnosti ASN a AI vůči státnímu podniku LČR, tuto vědomost obžalovaný opakovaně v hlavním líčení potvrdil a vyplývá i z dalších důkazů, mimo jiné z výpovědi svědkyně JUDr. N. o uvažované arbitráži zhruba za 214 miliónů Kč. Svědek mgr. M. ve výpovědi před soudem mimo jiné uvedl, že se ptal obžalovaného, proč se zúčastnil schůzky na MF ČR, k čemuž mu obžalovaný sdělil, že tam byl proto, že on o celé kauze, nejen o kauze spojené s podnikem LČR ví, neboť ví o celém portálu, z čehož vyplývá, že rámcově o částce požadované ve výši cca 12 mld. Kč věděl, což obžalovaný v hlavním líčení ani nepopíral.

Jelikož současně nebylo s jistotou prokázáno, kdo vlastně v pozadí celé trestné činnosti stál, tedy kdo ve skutečnosti najal mgr. Sekaninu a podnikal další kroky v souvislosti s uvažovanou arbitráží a finančními nároky společnosti WIC, když s vysokou pravděpodobností lze uzavřít, že to nebyl Z. Š., který byl využit pouze v pozici bílého koně, což lze dovodit mimo jiné i z jeho sociálního postavení, o němž hovořila jeho bývalá dlouholetá přítelkyně svědkyně S.á, pokud hovořila pravdu, a zejména z toho, že pokud by vše inicioval právě Z. Š., který by byl skutečným vlastníkem WIC, zřejmě by se osobně v celé věci vyšší mírou angažoval a v uplatňování nároku by zřejmě po datu 11.3.2011 nepřestal. Objasněna nebyla ani pozice dříve obviněného svědka D. F., není zřejmé, proč tato osoba nadále nebyla stíhána, byť na základě nového sdělení obvinění, když z výpovědi např. svědků mgr. Sekaniny, mgr. M. a M. S. vyplývá, že D. F. ve vztahu ke společnosti WIC, respektive k nárokům WIC vůči ČR byl osobou aktivnější než obžalovaný, byť potřebné znalosti o pozadí celého problému měl vyšší právě obžalovaný, přičemž svědkyně S. potvrdila, že Z.Š. ve Švýcarsku D. F. často navštěvoval. V přípravném řízení nebyl ztotožněn a vyslechnut ani manager společnosti WIC, který podepsal plnou moc pro Mgr. Sekaninu, a který je podepsán pod dopisem ze dne 26.7.2010.

Jelikož se s požadovanou jistotou nepodařilo prokázat, že za veškerou touto činností stál především obžalovaný D., přičemž se s naprostou jistotou podařilo prokázat, že o nárocích vyplývajících z pohledávek uváděných pod body 1. – 7. výrokové části rozsudku ve výši minimálně cca 221 mil. Kč obžalovaný věděl a byl seznámen s tím, že tvoří součást nároku společnosti WIC právníkem odhadovaných na 12 mld. Kč, přičemž současně věděl, že jde o nároky naprosto neoprávněné a přesto na tuto skutečnost nikoho neupozornil, naopak souhlasil s tím, že tyto nároky bude v potřebné míře osobám souvisejícím s uvažovanou arbitráží vysvětlovat a opatřil k nim i listinné podklady, soud jeho jednání na rozdíl od obžaloby s ohledem na prokázanou výši škody v částce cca 221 mil. Kč, jejímuž vzniku tato jeho činnost měla napomoci, posoudil pouze jako pomoc k pokusu zločinu podvodu podle §24 odst. 1 písm. c), § 21 a §209 odst. 1, 5 písm. a), tr. zákoníku.

S ohledem na toto hodnocení provedených důkazů se soud nemohl zcela ztotožnit se závěrečnou řečí státního zástupce a nutno bylo odmítnout prakticky veškeré argumenty obhájkyne a obžalovaného. Možno bylo se přiklonit pouze k závěrečné řeči zástupce LČR,

v níž uváděl, že obžalovaný musel vědět o neoprávněnosti nároků v rozsahu minimálně faktur ad 1)-7)., Souhlasit nebylo možno z následujících důvodů:

Pokud jde o závěrečnou řeč státního zástupce a jeho tvrzení o pokračující trestné činnosti, lze poukázat na v úvodu tohoto odůvodnění již řečené ve vztahu k LČR a jejich údajném uvedení v omyl. V této souvislosti ke smlouvám zmiňovaným SZ v jeho závěrečné řeči je opět nutno připomenout, že SZ zcela pomíjí smlouvu ze dne 28.5.2007, kterou ing. J. rovněž uzavřel bez předchozího výběrového řízení a vědomí vedení, rovněž ji do žádného přehledu nezařadil, tedy dle SZ by nebyla rovněž platně uzavřena a přitom touto smlouvou LČR zřejmě dle SZ naopak LČR nebyly uvedeny v omyl? Stejně tak soud z důvodů již vpředu uvedených nemohl souhlasit s tím, že provedenými důkazy bylo jednoznačně prokázáno, že společnost WIC ovládal obžalovaný. Proti tomu stojí výpověď jak mgr. M., D.S. a dalších, kteří hovořili o vůdčí roli D.F. a jeho spojení se Z. Š.. Ačkoli je jednoznačné, že nároky uváděné v Oznámení mgr. Sekaniny měly jednoznačně původ ve vztazích bývalých společností obžal. s LČR, nebyl proveden žádný důkaz, který by potvrzoval, že pozdější arbitráž byla nápadem obžalovaného a nikoli např. D. F. či jiné osoby. Ostatně pozdější možností prodeje spol. WIC se dle výpovědi mgr. M. zabýval nikoli obžalovaný, ale právě D. F..

Na rozdíl od SZ, právního zástupce LČR a obhájkyň, kteří tomu v závěrečné řeči věnovali pozornost, soud nepřikládal takový důraz tomu, zda se obžalovaný při jednáních, kterých se zúčastnil s mgr. Sekaninou, anebo bez něj, prezentoval jako zplnomocněný zástupce WIC, anebo ne. Jisté je to, že odvolání PM, kterou mu dříve WIC udělila, nikomu z těch, s nimiž jednal, nepředložil. Ovšem dle soudu je lhostejno, zda jednal jako údajně WIC zplnomocněná osoba, anebo její konzultant, podstatné je, že vždy stál „na druhé straně“, tedy nejednal za LČR či MF ČR, a pokud stál na druhé straně, jednoznačně jednal v zájmu společnosti WIC.

Nad rámec již všeho uvedeného, které stojí v opozici většině argumentů ze závěrečné řeči obhájkyň obžalovaného, z jejího závěrečného návrhu pak je nutno speciálně zmínit i tu část její závěrečné řeči, týkající se smlouvy o dílo č. 0108/2007 ze dne 7.8.2007, o níž sama obhájkyň uvádí, že obžalovaný tuto smlouvu chápal *jako určitý koncept*, podle kterého se bude postupovat *v případě, že společnost AI uspěje ve výběrovém řízení*. Již touto částí závěrečné řeči sama obhájkyň smlouvu zpochybnila, zřejmě vědoma si existence Dohody, kterou smlouva byla vzápětí zrušena. Ostatně obžalovaný v dané souvislosti v hlavním líčení sám uváděl, že věděl o nutnosti uzavřít smlouvy na základě výběrového řízení, ovšem J. mu údajně sliboval, že ve výběrovém řízení bude jeho firma upřednostněna. Jestliže tedy smlouvu chápal pouze jako určitý koncept pro případ úspěchu ve výběrovém řízení, pak v žádném případě nemohl považovat za oprávněné nároky vyplývající ze dvou faktur od dodavatele spol. AI, obě z data 31.12.2007, neboť je otázkou, z jakého plánovaného obratu a z nákupu jakých subdodávek firmě AI mohly vzniknout, když ani nevěděla, zda ve výběrovém řízení uspěje. O tom, že se obžalovaný o odstoupení o smlouvy o dílo č. 0108/2007 ze dne 7.8.2007 včas dozvěděl, svědčí nejen otisk razítka spol. AI na této dohodě, nýbrž i podpis obžalovaného přes toto razítko, který je zcela shodný jako např. originál podpisu obžalovaného v razítku společnosti ASN například na originálu faktury č. 2102070061 na částku 5 319 400 Kč i dalších.

Soud při úvaze o druhu a výši trestu hodnotil všechny okolnosti rozhodné pro uložení trestu, uvedené v ustanovení §37, §39, §43 tr. zákoníku, při samozřejmém hodnocení polehčujících a přitěžujících okolností ve smyslu §41 a §42 tr. zákoníku. Dospěl přitom k

závěru, že z polehčujících okolností soud neshledal u obžalovaného žádnou, z přitěžujících okolností shledal okolnosti dle § 42 písm.a) a § 42 písm K) tr. zákoníku, neboť zajisté tr. činnost spáchal po předchozím uvážení, přičemž svým jednáním napomáhal pokusu o vznik škody v rozsahu cca ¼ mld.Kč.

Při zvažování výše trestu bral soud v úvahu na jednu stranu nutnost uložit úhrnný trest, na druhou stranu, přestože obžalovaný vědomě spolupracoval při kriminálním jednání, které mělo za cíl v části, při které obžalovaný prokazatelně hlavním pachatelům pomáhal, vznik škody ve výši cca 222 mil. Kč, což je víc než čtyřnásobek minimální hranice škody potřebné ke kvalifikaci dle odst. 5 ustanovené § 209 tr.zák, nebylo možno v dané souvislosti nepřihlédnout k formě účasti obžalovaného na jednání hlavních pachatelů formou pomoci ohledně dosažení pouze menší části z celkově požadovaných cca 12 mld. Kč, byť právě tato celková částka se odvíjela od sporu LČR a bývalých společností obžalovaného a z toho rezultujících oprávněných či neoprávněných požadavků společnosti WIC ve sporu na ochranu investic. Při absenci dalších důkazů však nebylo možno uzavřít, že bez pomoci obžalovaného by osoby zastupující WIC „Oznámení“ prostřednictvím mgr. Sekaniny či jiného právníka nepodaly, a D. F. či jiné osoby by se i bez pomoci obžalovaného tento údajně oprávněný nárok nepokusily vylákat z majetku ČR a jeho vznik a důvodnost tohoto požadavku by neobjasňovaly při jednání s pracovníky MF ČR. Současně soud bral do úvahy i to, co vyplynulo z výpovědí zástupců MF ČR, čemuž koresponduje i písemné Oznámení mgr. Sekaniny, tj. fakt, že obžalovaný pomáhal při velice „laickém“ pokusu o trestný čin, který zřejmě od počátku neměl naději na sebemenší úspěch.

Po zvážení všech okolností soud obžalovanému uložil souhrnný trest v trvání sedmi let a pro jeho výkon obžalovaného zařadil pouze do věznice s dozorem ve smyslu § 56 odst. 3 tr. zákoníku, neboť se domnívá, že s ohledem na hodnocení dosavadního chování obžalovaného ve výkonu trestu (viz zpráva ředitele vazební věznice ze dne 19.10.2016 čl. 4896), v níž je hodnocen kladně a je navrhováno podmíněné propuštění odsouzeného z VTOS, bude v mírnějším typu věznice lépe zaručena.

V souvislosti s odsouzením obžalovaného rozsudkem ze dne 12.1.2012 sp.zn. 57T 5/2011, soud pochopitelně bral v úvahu mimo jiné skutečnost, že ačkoli byl dřívějším rozsudkem obžalovaný pro shodný typ trestné činnosti již pravomocně odsouzen k 6 letům odnětí svobody a z výrokové části zmíněného rozsudku v pasáži II./1. je zřejmé, že I J. D. byl tímto rozsudkem odsouzen za podvodné jednání podložené shodnými fakturami, jako jsou nyní uvedeny pod bodem 5) výrokové části tohoto rozsudku, přesto soud nemohl při odlišné právní kvalifikaci, kterou na rozdíl od obžaloby zvolil, jednání obžalovaného, za něž byl nyní postaven před soud, posoudit jako pokračující zločin podvodu, neboť pokračování v trestném činu je vyloučeno, jestliže některé dílčí útoky jsou spáchány ve formě pachatelství, resp. spolupachatelství, a některé ve formě účastenství, protože u účastenství naplnil pomocník jinou skutkovou podstatu trestného činu, proto ani škody není možno v takovém případě sčítat.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení kopie jeho písemného vyhotovení. O odvolání, jež má odkladný účinek a podává se prostřednictvím zdejšího soudu, by rozhodoval Vrchní soud v Praze.

Odvolání musí být v osmidenní lhůtě odůvodněno také tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku; obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká; zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci; poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek napadnout odvoláním i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

V Praze dne 13. prosince 2016

JUDr. Veronika Čeplová
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
M.a J.čárková